

იგორი

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№312 (371) 21-28 აპრილი 2015 სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ (თბილისი) 30 თეთრი

სირსხვილი ის კი არ არის, რომ მებრუნად ლაპარაკობან, არამედ ისაა, რომ დანარჩენმა ქართველებმა არ ვიხით მებრული ენა – ააქი შენიკა ვფიქრობ, რომ ჯერ კიდევ გვაქვს შანსი, ავაშენოთ ისეთი საქართველო, რომლისთვისაც მოცნობილი...

დაიბეჭდა გაზეთში „საქართველო და მსოფლიო“, 2014 წელს

ბატონო ალექსანდრე, საზოგადოებრიობის ლიბერალური, პროდასავლური ნაწილი გვარჯობენ, რომ ეკლესიის წარგვა საერო ცხოვრებაში, და საერთოდ, ტრადიციული საზოგადოებრივი ინსტიტუტების ფუნქციონირება – ეს არქაიკაა, ანაქრონიზმა, რომელიც არღვევს ადამიანის უფლებებს და ზღუდავს მის თავისუფლებებს.

– მორალი ანაქრონიზმი? ადამიანური მორალი იწყება იქ, სადაც ვალდებულება აკრძალვები. მორალი არის პრაქტიკული აკრძალვათა სისტემა. ადამიანი ათასწლეულების წინ მიხვდა, რომ იგი ვერ შექმნის საზოგადოებას, ტომს, ერს, ანუ ვერ გადარჩება, თუ არ შეზღუდავს თავისუფლებას. თავისუფლება შეზღუდვების გარეშე არის გზა პირუტყვობისკენ. ჯერ კიდევ ძველი წელთაღრიცხვით მე-4 საუკუნეში პლატონი ამბობდა, რომ აბსოლუტური თავისუფლებისგან ყოველთვის წარმოიშობა უდიდესი და უსასტიკესი მონობა.

იცით, როგორ გვემედა პიტლერი დაპყრობილი ერების მორჩილებაში ყოფას, მათი გამრავლებისა და გონებრივი განვითარების არდაშეგებას? ხალხის უმრავლესობას კინოფილმების გავლენით შეექმნა შთაბეჭდილება, რომ იგი ამირებად მკაცრი დისციპლინის დამყარებას, ერების შექმნის მიზნად ყოფას, მათთვის ყველაზე უფრო თავისუფლების შეზღუდვას... მაგრამ იყო აბსოლუტურად პირიქით! პიტლერი საჭიროდ თვლიდა დაპყრობილი ერებისთვის ინდივიდუალური თავისუფლების მაქსიმუმის მინიჭებას, მათზე სახელმწიფო კონტროლის ყოველგვარი ფორმის გაუქმებას და სწორედ ამ გზით იმის მიღწევას, რომ ეს ერები ინტელექტუალური და ზნეობრივი განვითარების ყველაზე დაბალ დონეზე აღმოჩნდებოდნენ. მე სიტყვა-სიტყვით მოგიყვანთ პიტლერის ფრაზას: „რაც უფრო პრიმიტიულია ხალხი, მით უფრო მეტად აღიქვამს თავისუფლების შეზღუდვას, როგორც ძალადობას მის მიმართ“. იგი თვლიდა, რომ ამ ერებს უნდა მინიჭებოდა სრული სექსუალური თავისუფლება, ნებადართული ყოფილიყო ყველაფერი რელიგიური სექტა, სახელმწიფო არ უნდა დააბაღოს სწავლა, მკურნალობა, ყველაფერი უნდა წაახადოს უფარდელი ცხოვრებისკენ, რისთვისაც ყველა ქალაქსა და სოფელში უნდა დაეყენებინათ რეპროდუქტორები, რომლებიდანაც დღე და ღამე ისმის მხიარული მუსიკა. ცხოვრების მთავარი სტიმული ამ ერებისთვის უნდა ყოფილიყო სამრეწველო პროდუქციის შექმნა, მაგრამ ამ ერებს გერმანელებისგან ცალკე უნდა ეცხოვრათ. გერმანელები უნდა ყოფილიყვნენ ვალდებული, დავცვათ მკაცრი მორალური ნორმები, ეროვნული ტრადიციები, განვითარებისათვის ეროვნული კულტურა, ბუნებრივად ესწავლათ, დაუფლებოდნენ მაღალ-

ტექნოლოგიურ პროფესიებს, ხოლო სახელმწიფო ვალდებულია უმკურნალოს ყველა გერმანელს, შეუქმნას მას ფიზიკური და ინტელექტუალური განვითარებისთვის საჭირო პირობები, არ დაუშვას რელიგიური სექტების ჩამოყალიბება. დისციპლინა და ვალდებულებები – მხოლოდ გერმანელებისთვის, ყველა დანარჩენს – სრული თავისუფლება.

როგორც ხედავთ, აღენ დაღესი საბჭოთა კავშირის დაშლის თავისი ცნობილი დოქტრინით, უბრალოდ, პიტლერის მოსწავლეა. ახლა კი შეადარეთ ის თავისუფლებები, რომლებიც პიტლერს უნდოდა ჩვენთვის მოწინააღმდეგე ჩვენივე დეგრადაციისთვის, იმ თავისუფლებებს, რომლებსაც ჩვენი საზოგადოების ლიბერალური ნაწილი და მათი დასავლური კურატორები ითხოვენ. ერთი და იგივე არ არის?

საზოგადოებრივი ცნობიერებით მანიპულირების პროცესში თავისუფლების ცნება ყველაზე გამოყენებადი. 20 წელია, ჩვენი მმართველები გვარჯობენ, რომ გვიბოძეს თავისუფლება, გავგათავისუფლეს (საბჭოთა მონობისგან), მაგრამ რაში გამოიხატება ეს თავისუფლება? თავისუფალი შეიძლება იყოს მხოლოდ ის ადამიანი, რომელსაც არჩევანის უფლება და საშუალება გააჩნია. მაგრამ იმისთვის, რომ ჩვენ გვქონდეს ასეთი საშუალება, უნდა გავაანდგინოთ აუცილებელი – სახლი, სამსახური, ხელფასი, პენსია, რაც მოგვცემს საშუალებას გამოვიყენოთ არჩევანის უფლება. დარბი ადამიანი არ შეიძლება იყოს თავისუფალი, იგი ყველაფერზე წავა სამსახურისა და ხელფასის გამო. გვეუბნებიან, რომ ჩვენ მივიღეთ მსოფლიოში მოგზაურობის თავისუფლება. დიახ, ეს თავისუფლებაა, როდესაც შეგიძლია შენი სიამოვნებისთვის წახვიდე სხვა ქვეყნებში, მაგრამ ამის საშუალება მოსახლეობის მხოლოდ 2 პროცენტს აქვს, ხოლო როდესაც ერის ნახევარი მიემგზავრება ლუკსემბურგის საშენებლად, ეს თავისუფლება არაა, ეს მონობაა.

ჩვენ გავგათავისუფლეს, მაგრამ გავგათავისუფლეს ჩვენი უფლებებისგან – მუშაობის, საცხოვრებლის, უფასო განათლებისა და ცანდაცვის უფლებისგან. გვეუბნებიან, რომ მოგვცეს სიტყვის თავისუფლება, მაგრამ ამ თავისუფლებას მხოლოდ მაშინ აქვს ფასი, როდესაც ხელისუფლებას გააჩნია ვალდებულება იკითხოს, ისმინოს და რეაგირება მოახდინოს. შევარდნაძის და სააკაშვილის დროსაც შეიძლება ყველაფრის დაწერა, მაგრამ რა საარგებელი მოიტანა ამან, თუ ხელისუფლება წამოწვეული პრობლემაზე არანაირად არ რეაგირებდა? სარგებელი ჰქონდა მხოლოდ ხელისუფლებას, რომელიც ამაყად აცხადებდა, რომ ქვეყანაში არსებობს სიტყვის თავისუფლება.

ლიბერალი დასავლეთელები თავისუფლებას ეძახიან იმასაც, რომ ქვეყანაში შემოიჭრა დასავლური საქონელი, ჩვენ გავხდით მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციის წევრი და დღეს ყველა ადამიანს თითქოსდა შეუძლია შეიძინოს მისთვის საჭირო ნივთი. მთელი პროპაგანდა, სატელევიზიო რეკლამა, მთელი თავსომხვეული ცხოვრების წესი უბიძგებს ადამიანს სულ ახალი და ახალი საქონლის მოხმარებისა და შეძენისკენ. და ეს ხდება გაბარცვულ ქვეყანაში, რომელსაც დარბი მოსახლეობა ჰყავს! და ეს, მათი აზრით, არის თავისუფლება! ჯერ ერთი, მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში შესვლა იმ დროს, როდესაც ქვეყანას არ გააჩნია ეროვნული ეკონომიკა და კონკურენტუნარიანი პროდუქცია, ნიშნავს განადგურებულ საკუთარი მეწარმე და გახდეს სხვისი საქონლის მოხმარებელი. მეორე, საკუთარი მოქალაქეების ორიენტირება მოხმარებაზე, მითუმეტეს სხვისი საქონლის, ნიშნავს, პიტლერის რეცეპტით გადააქციო ისინი პირუტყვებად, რომელთა ცხოვრების მთელი სიხარული და აზრი დევს ახალი ნივთის შექმნაში.

შეხედეთ ჩვენი ახალგაზრდობის უდიდეს ნაწილს, რომელიც სამომხმარებლო პროპაგანდის ქვეშ ჩამოყალიბდა. როგორი ცხოვრებისეული მიზნები აქვთ მათ? თუ იღონ მობილური ტელეფონის ახალი მოდელი, შეიძინონ ახალი მოდელის კომპიუტერი, ვინც უფრო მდიდარია – ავტომობილის ახალი მოდელი და ა. შ. ხოლო ტელერეკლამა ყოველდღე ყვრის: «გამოვიდა ახალი მოდელი» «შეიძინეთ ახალი მოდელი» «იყიდეთ, არ ჩამორჩეთ მოდას». ხალხს მაიმუნებად, იდიოტებად აქცევენ, რომელთათვისაც ბედნიერება ახალი ნივთის, ახალი საქონლის შექმნაშია. მთელ მსოფლიოში ადამიანების იდიოტებად გადაქცევილი საერთაშორისო კაპიტალი ისეთ ფულს შოულობს, რომელთა შედარებითაც სახსრები, რაც იღება ადგილობრივი ლიბერალების მხარდასაჭერად, რომლებიც დასავლურ ღირებულებებს უწევენ პროპაგანდას, – უმნიშვნელოა.

სამომხმარებლო საზოგადოების შექმნით ევროპა ჩიხში შევიდა. იმავე ჩიხშია ახლა აშშ, რომელიც ჯერჯერობით ასერხებს არაფრით უზრუნველყოფილი დოლარით, 136 სამხედრო ბაზის მუქარითა და კოლოსალური საგარეო ვალით მოყვანილი მსოფლიოს ექსპლუატაციას და საკუთარ ქვეყანაში მოხმარების დონის შენარჩუნებას. მაგრამ ევროპაშიც და აშშ-შიც, როდესაც ისინი აუაღიბებდნენ ამ მოხმარების საზოგადოებას, გააჩნდათ შესაბამისი რესურსები. და როგორი რესურსები აქვს საქართველოს? რით შეუძლია საქართველოს დააკმაყოფილოს პროპაგანდის მიერ კულტივირებული მოთხოვნები? როგორი გაიზრდება თაობა, რომელსაც მოუწევს შესაბამისი რესურსების მოხმარება? რით შეუძლია საქართველოს დააკმაყოფილოს პროპაგანდის მიერ კულტივირებული მოთხოვნები? როგორი გაიზრდება თაობა, რომელსაც მოუწევს შესაბამისი რესურსების მოხმარება? რით შეუძლია საქართველოს დააკმაყოფილოს პროპაგანდის მიერ კულტივირებული მოთხოვნები? როგორი გაიზრდება თაობა, რომელსაც მოუწევს შესაბამისი რესურსების მოხმარება?

– შეუძლია თუ არა პატარა, სუსტ საქართველოს წინააღმდეგობა გაუწიოს ამ დასავლური «ღირებულებების» აგრესიული თავსომხვევას? პატარა წინააღმდეგობაც კი ევროპული სტრუქტურების, ამერიკის ხელისუფლების მხრიდან აღშფოთების ტალღას იწვევს. ამიტომ საზოგადოებაში ხშირად გაისმის ხოლმე ასეთი მოსაზრება: შეიკრიბონ ეს ჰომოსექსუალები ერთად და იარონ თავიანთი პლაკატებით, ჩვენ რა?

– საქვე იხილა, რომ ქუჩებში სიარულით ეს არ დაძაბავდნენ. როგორც კი საზოგადოება სისუსტეს გამოიხივს, ვეიმორაობის მხარდასაჭერად გამოიყოფა უზარმაზარი თანხები და გეიაქტივისტები მოვლენ სკოლებში, უმაღლეს სასწავლებლებში, მოედლებს ტელევიზიებს, რადიოს, მასობრივი ტრიალით გამოუშვებენ გაზეთებს და ჟურნალებს. შემდეგ თავს მოგახვევენ იუვენალურ ოუსტიციას, რათა საბოლოოდ ჩამოაშორონ შეილები მშობლებს. 5-10 წლის შემდეგ ვეღარ ვიცნობ ჩვენს საზოგადოებას, იგი სხვანაირი გახდება. მაგრამ ამითაც არ დასრულდება საქმე. უზნეობას, როგორც ცნობილია, საზღვარი არ აქვს. პოლანდიაში, მაგალითად, უკვე შეიქმნა პედოფილთა პარტია, რომელიც ითხოვს მათი უფლებების დაკანონებას. შევიძინეთ ინტერნეტი, ანუ მშობლებსა და შეილებს, ძმებსა და დებს შორის სექსუალური ურთიერთობები ოფიციალურად ნებადართულია. ასეთივე კანონები მზადდება სკანდინავიის ქვეყნებში. აშშ-ში გახსნილია სკოლები არატრადიციული სექსუალური ორიენტაციის მქონე ბავშვებისთვის. იურიდიული სფეროდან ქრება ისეთი ცნებები, როგორც არის «მამა», «დედა», «ქმარი», «ცოლი». საფრანგეთში, მაგალითად, ამის ნაცვლად მიღებულია «მშობელი ხ», «მშობელი 2», «პარტნიორები». ეს ყველაფერი ჩვენამდეც მოვა.

ერები, რომლებიც ამ «დასავლური ღირებულებების» კულტივირებას მიჰყოფენ ხელს, დეკლარირებენ და დაიდებენ. ამერიკასა და ევროპაში უკვე აღარ არის საყოველთაოდ აღიარებული ინსტიტუტები, რომელთაც ძალუძთ წინააღმდეგობა გაუწიონ ამ დეგრად-

ციას. პროტესტანტიზმის თითქმის ყველა შტო მხარს უჭერს ამ «თავისუფლებებს» და ისინი სინამდვილეში გადაიქცნენ ფსევდორელიგიურ სექტებად. ისინი ჯვარს სწერენ ჰომოსექსუალებს, ანუ მათ ქორწინებას ღვთის სახელით აკურთხებენ! მათვე დაიწვეს ბიბლიის რედაქტირება – იმ ადგილების ამოღება, რომლებიც ჰომოსექსუალებისთვის იდოლოგიისთვის მიუღებელია. აშშ-ში უკვე შეიქმნა ასეთი ბიბლია. კათოლიკურმა ეკლესიამაც ვერ შეძლო სახელმწიფო პროპაგანდისა და საზოგადოებრივი ორგანიზაციების აქტიურობისთვის წინააღმდეგობა გაეწია და იმის შიშით, რომ არ დაეკარგა მრევლი, ასევე მიდის გარკვეულ დამობეჭვებზე. ევროპული ერები, ფაქტობრივად, მთავარი ზნეობრივი ორიენტირის – ქრისტიანული მორალის გარეშე დარჩნენ. სურთ რა, არ დაკარგონ ადამიანური სახე, არ გადაიქცნენ პირუტყვებად, ბევრი იღებს დღეს ისლამს. მასობრივად გადადიან ისლამზე ეთნიკური ინგლისელები, ფრანგები, პოლანდიელები, გერმანელები. მათ ამ რელიგიაში იხილავს სექსუალური გარყვნილების კატეგორიული უარყოფა, ოჯახის კულტი, ტრადიციების პატივისცემა, ბავშვების მაღალ ზნეობრივი აღზრდა. ნორმალური ხალხი ხდება, რომ მხოლოდ ასეთ ღირებულებებზე დაუბრუნდებიან შესაძლებელი ადამიანის, ოჯახის, ერის შენარჩუნებას.

ბევრი თანამედროვე ფილოსოფოსი, პოლიტიკოლოგი გვარჯობენ, რომ მსოფლიოს მთავალი ჩინეთსა და ისლამს ეკუთვნის. ჩინეთი დასავლეთისგან ალტერნატიული ეკონომიკური განვითარების გეზია სახელმწიფო რეგულირებით და განსაკუთრებული მსოფლმხედველობა, რომელიც ადამიანის სულისა და ასპექტიზმის ფილოსოფიას აგებულია. ისლამი რელიგიური ზნეობრივი ნორმებისა და ტრადიციული ცხოვრების წესის მკაცრი დაცვაა. ორივე შემთხვევაში საფუძვლის საფუძველი ტრადიციაა. მაგალითად დემეტოს, რომ მართლმადიდებლობა, მიუხედავად ძლიერი წინხიხა, ჯერჯერობით მყარად დგას ადამიანის, როგორც ღვთის ქმნილების, დასაცავად. არის მონაცემები, რომ ბოლო წლებში ევროპაში რუსული მართლმადიდებლური ეკლესიის სამწესობოში მრევლის რაოდენობა კათოლიკეებიდან და პროტესტანტებიდან მართლმადიდებლობაში გადმოსვლების ხარჯზე იზრდება. ეს გასახარო ტენდენციაა.

რაც შეეხება ევროპული სტრუქტურების ზეწოლას, ჩვენი საზოგადოება უნდა გათავისუფლდეს მათ წინაშე მონური თავყანისცემისგან. სასაცილო და ამაზრზეში სახანაია, როგორ ჩამოიხივს თბილისში თაღლითების ჯგუფი ევროპარლამენტიდან და გვასწავლის მათი კანონებით ცხოვრებას. მცოდნე ხალხმა იცის, რომ ევროპარლამენტის მინიმუმ ნახევარი მაინც დაკომპლექტებულია ავანტიურისტებით, მექრთამეებით, ჰომოსექსუალებით, ღვთისსულებით, რომლებმაც საკუთარ ეროვნულ სახელმწიფოებში არანაირი პოზიტიური საქმიანობით თავი ვერ წარმოაჩინეს. ისინი დაკავებული არიან ლობიზმით – როგორც ოფიციალურით, ისე მექრთამეობაზე აგებული. თავიანთ სახელმწიფოებში ქრთამის ადების ეშინათ და იღებენ ისეთ პროვინციულ ქვეყნებში, როგორცაა საქართველო, სადაც ამ პარლამენტარებს, როგორც კერპებს, ისე უყურებენ. სახალხო პარტიის წარმომადგენელთა ჯგუფი, რომელიც აქტიურად აკრიტიკებს საქართველოს დევანდელ ხელისუფლებას, უბრალოდ ცდილობს აითვისოს ის ფული, რომელიც წინა ხელისუფლებამ გადაუხადა. ივანიშვილმა მათ წერილები კი არ უნდა მისწეროს, არამედ ფული გადაუხადოს და ისინი მასაც ისევე შეაქებენ, როგორც მიშას აქებდნენ.

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

ბერძნული ავტორები სამეგრელოს შესახებ – მორიც ვაბნიერი

უცხოელ მკვლევარ-მოგზაურთა და დამკვირვებელთა შორის, რომლებიც დიდ ინტერესს იჩენდნენ ქართული და კავკასიელი ხალხის მრავალმხრივი შესწავლისადმი, თავლახანო ადგილი უჭირავს ცნობილ გერმანელ მოგზაურს, გეოგრაფსა და ბუნებისმეტყველს, მიუნხენის აკადემიის წევრს – მორიც ვაგნერს (1813-1887 წწ.). მისი თხზულება XIX საუკუნის 40-იანი წლების საქართველოს ისტორიის შესასწავლად საინტერესო წყაროს წარმოადგენს. ნაშრომი 1850 წელს გამოქვეყნდა ლაიფციგში, ხოლო გერმანული ტექსტის ქართულ ენაზე თარგმნა და გამოცემა 2002 წელს განახორციელა ვია გელაშვილი. ნაშრომის სახელწოდებაა „მოგზაურობა კოლხეთსა და კავკასიის იქითა მხარეს მდებარე გერმანულ კოლონიებში“. წიგნის VIII-IX-X თავებში ვაგნერი აღწერს იმერეთსა და სამეგრელოს, ამ მხარეთა სამეურნეო და სულიერ ცხოვრებას, ეკონომიკურ მდგომარეობას, საცხოვრებლებს, ახასიათებს მოსახლეობის სხვადასხვა სოციალურ ფენას, რუსულ საბაჟო კანონებს, რელიგიურ, ფოთის ციხეს, ზუგდიდს და დადიანთა რეზიდენციას, ხოლო და მარტვილის მონასტრებს (ვაგნერი 2002).

ავტორი მისი თხზულების მიზანს შემდეგი სახით გადმოგვცემს: „ჩემი მიზანია გარკვეული წვლილი შევიტანო ამ ქვეყნების ცოდნაში, ვიწრო ჩარჩოებში დაგვატოვო კოლხეთის თანამედროვეობა, ბუნება და ხალხი და არა ისტორიული სურათი წარმოვადგინო, რომელიც არსებული მდიდარი მასალებით ძალზე ადვილად შეიძლება გადაღებულ იქნას...“ (იქვე: 153).

ვაგნერმა 1843-46 წლებში იმოგზაურა შავი ზღვისპირა ქვეყნებში, კავკასიაში, სომხეთში, ქურთისტანსა და სპარსეთში (გელაშვილი, შესავალი წიგნისა: ვაგნერი 2002: 5). მის ნაშრომში მოცემულია მსჯელობა მეგრეთა ეთნოგრაფიული ჯგუფის შესახებ. კერძოდ, ტვილისზე საუბრისას მოგზაური შენიშნავს, რომ აქ მეგრელები და სვანებიც ცხოვრობენ. ორივე ხალხი ქართული წარმოშობისაა, მაგრამ სახის გამომეტყველებითა და ხასიათით საოცრად განსხვავდებიან ერთმანეთისგან: „მეგრელები ლამაზი ხალხია, კეთილშობილური სახის წყობით; მათი სახის ფერი ისეთი მკრთალია, კანი ისეთი თეთრი, როგორც შუა და ჩრდილოეთ ვეროპის უღამაზეს ხალხებში; მათ აქვთ წყნარი და მშვიდობისმოყვარე ხასიათი“ (ვაგნერი 2002: 36). სხვაგან აღნიშნავს, რომ მეგრელები და ლაზები „ქართველების ნათესავები არიან ერთი და მდებარეობით (გვართი), მაგრამ ისე განსხვავდებიან მათგან, როგორც იტალიელები და ესპანელები, გერმანელები და სკანდინავიელები“ (იქვე: 43).

იმერეთიდან გამოგზავრებული ვაგნერი 7 სექტემბერს სწევია მარანს; იქ ბრტყელი ნაგი დაუქორავებია და მდ. ფაზისზე (როინი) დაშვებულა. მოგზაური შენიშნავს, რომ თუკი ქუთაისთან როინი ჯერ კიდევ სწრაფია და უზარმაზარ ლოდებს მხიარულად ახეთქებს კლდოვან ნაპირებს, მარანს ქვემოთ მისი ბორცვა მშვიდი სიდიდით იცვლება და მდორდე მივიწინება. მცირე დაქანების გამო წყლის დინება ძლივს შეიძინევა. მდინარის ოდნავ მომადლო ნაპირები უსიერი ტყეებითა და ლიანებითაა დაფარული. ნაპირზე ნიადაგი იმდენად სველია, რომ გადმოსხვა არც ისე იოლია, რადგან ფეხი ღამის მსგავს მცენარეულ საფარში ეფლობა ადამიანს... კალაპოტის მცირე დაქანებისა და იმის გამო, რომ თავთხელი არ გვხვდება, და დიდები წყალში არსადაა, ფაზისი ორთქლის გემებისათვის გამოსაყენებელია ფოთიდან იმერეთის საზღვრამდე. ვაგნერის მონათხრობიდან ირკვევა, რომ მარანს ქვემოთ მცენარეული მიწით გავლენითელ წყალს ზედაპირსა და ფსკერზეც უგემური ჭაობის გემო აქვს და თითქმის არ დაიღვევა. იგი იმომწებს ფლავიუს არიანეს ცნობას, რომ ფაზისის შესართავთან ჯერ კიდევ იყო არგოსდროინდელი ქვის ღუზა. ავტორი იცნობს ესქილეს თხზულებასაც, სადაც ფაზისი აზიისა და ევროპის სასაზღვრო მდინარედ მოიხსენიება...

როინის სანაპირო ლანდშაფტს მოგზაური შატობრიანის მიერ აღწერილ მისიხიპისა და ოპიოს უდაბურ ადგილებს ამსავსებს. სამეგრელო ერთადერთია, სადაც ამერიკული ლანდშაფტი ამოიცნობა... იგი მცენარეული სიძლიერითა და ქალწულებრივი მშვენებით არაფრით

ჩამოუვარდება მისიხიპისა და ამაზონის გაუვალ ტყეებს (იქვე: 124-126). სხვა ადგილას შენიშნავს, რომ „გურია, სამეგრელო და იმერეთის დასავლეთი ნაწილი ძველი კოლხეთის უღამაზესი ნაწილებია, ბევრად ლამაზი ტრაპეზუნტის ლანდშაფტზე, რომელიც მე მოგვიანებით ვიხილე. ფაზისის მიდამოები ფოთსა და მარანს შორის შეიძლება უბრწყინვალესად ჩაგვეთვალოს ძველ სამეგრელოში“ (იქვე: 123).

ვაგნერი ქუთაისის შემოგარენის განსაკუთრებულ ღირსშესანიშნოად მიიჩნევს ევფუსების რუსული კოლონიის არსებობას მარანში. მისი ცნობით, ისინი არიან რუსეთის მთავრობის მიერ რელიგიური ფანატიზმისთვის ჩვეული სიმკაცრით დასჯილი და დასჯის მიზნით კავკასიაში გადმოსახლებული საჭურისები. აქ, მარანთან და ნარზანთან (Narazan – 20 ვერსზე ვლადიკავკასიიდან) მათ შეუქმნიათ სამხედრო კოლონიები. „რუსეთში არის სექტა – სტაროვერცი, ე. ი. ძველ-მორწმუნენი, – წერს ვაგნერი, – რომლის მიმდევრები ბიბლიის ერთი ადგილის მცდარად გაგების გამო გარკვეულ ასაკში ისაჭურისებენ თავს. მოსკოვში, პეტერბურგში და რუსეთის ბევრ ქალაქში, თვით რიგაშიც კი ცხოვრობენ ეს იშვიათი ფანატიკოსები, რომლებიც სხეულის სამარცხვინო დამახინჯების საშუალებით იმედოვნებენ ზეცაში დაიმკვიდრონ ღირსეული ადგილი... მე საკმაო რაოდენობით ვიხილე ეს ხალხი, რომლებიც ერთი გერმანელი ექიმის მტკიცებით, სხვა ინდივიდებთან შედარებით უფრო მეტად დაავადებულნი ენდემური ავადმყოფობებით, წვანან ქუთაისის სამხედრო პოსტიტალში. მკრთალი მიწისფერი, სივამდრე და საზიზღარი ქალური გამოძეველება უწევრო ქოსა სხეულისა ამ საჭურისებს სხვა რუსი ჯარისკაცებისგან ერთი შეხედვით გამოგარჩევენებს“ (იქვე: 115-116).

სამეგრელოსა და გურიას შორის საზღვრად ძირითადად როინი მიიჩნეოდა, მაგრამ ვაგნერის სამოგზაურო ჩანაწერებიდან ირკვევა, და სხვა წერილობითი წყაროებითაც დასტურდება, რომ როინის მარცხენა ნაპირის ტერიტორიაც სამეგრელოს პროვინციას ეკუთვნოდა. ვაგნერის თქმით, მენავებმა გზა გაიკვლიეს უღრანში და სადამოჟამს როინის მარცხენა ნაპირზე რამდენიმე მეგრულ ქოხს მიაგნეს. მოგზაური გულისტკივილით დასძქენს: „ალბათ მოვა დრო, როცა ფაზისზე გაქვრებიან მევიდრები, ხოლო სლავი მოახალშენები დაამუშავებენ ამ უდაბურ ადგილებს და მეგრულ რასას და ენას მხოლოდ ისტორია მოგვინებს“ (იქვე: 126-127).

XIX საუკუნის დამდგენისათვის სამეგრელოსა და გურიას შორის ცილობის საგანს წარმოადგენდა პალიასტომის ტბა და მდინარეებს – ფიორსა და როინს შორის მდებარე ტერიტორია. საზღვარი გადიოდა მალთაყვის შესართავიდან მდ. ფიორას გასწვრივ შემდეგ კი საზღვრის ხაზი უხვევდა ცხენისწყლის როინთან შესართავისკენ. პალიასტომი გურიის სამთავროს ეკუთვნოდა, მაგრამ სამეგრელოს სამთავროსთან ბრძოლაში ტბაც დაკარგა და როინსა და ფიორს შორის მდებარე ტერიტორიაც (ვინცაძე 1980: 57). საპარტიო საბუთებით და XIX საუკუნის I ნახევარში შედგენილი რუკების მიხედვით სამეგრელო-გურიის საზღვარი ფიორაზე გადის (მსჯელობისათვის იხ. დუმბაძე 1957: 51-52).

სამოგზაურო ჩანაწერებში მოცემულია შავ ზღვასთან ხობისწყლის შესართავი. მდინარე კვეთს რელიეფს და ქალაქთან ერთგვარ პონტოს. იგი საკმაოდ დრმაა, მაგრამ სამ ფუტზე მეტი წყალშიდის მქონე რემბის მდინარეში შესვლა არ შეუძლიათ, რასაც ხელს უშლის ზღვის შესართავთან დაზინული ქვიშა. ამ მიზეზით ბარგის შექმნისდაგვარად სწრაფად გადმოტვირთვისთანავე გემები ყოველთვის ჩაჭობრები ღია ზღვაში გაბრუნებას. ვაგნერი გვაუწყებს, რომ როინის შესართავთან მდებარე ფოთის ნავსადგური და სამეგრელოს უკიდურეს ჩრდილოეთ საზღვარზე მდებარე ანაკლიაც არ არის უხიფათო ნავსადგური... კოლხურ სანაპიროს შედარებით უხიფათოდ ადგება ძალიან დაბალი წყალშიდის მქონე პატარა თურქული ცალიაქნიანი გემები, რომლებიც სამსუნიდან, სინოპიდან და ტრაპეზუნტიდან მოდიან რელიეფში და მონებითაც ვაჭრობენ. ეს გემები ასერხებენ მდინარეთა თავთხელ შესართავებში ადვილად შესვლას. მათ მეპატრონეებს შეუძლიათ ვაკე ადგილებში არცთუ დიდი ვაჭრობებით ნაპირზე

(ცალიაქნიანი გემების ამოთრევა (იქვე: 134-135)). შავ ზღვასთან ხობისწყლის შესართავს ადგილობრივი მოსახლეობა ამჟამად ბოლახს უწოდებს, რაც თურქულად „ზღვის ყურეს“ ნიშნავს.

ზღვის პირას, ენგურის შესართავის მარცხენა მხარეს, მდებარეობს ერთ-ერთი უძველესი დასახლებული პუნქტი ანაკლია. ზემოთ აღვნიშნეთ, რომ იგი მოხსენიებულია ვაგნერის თხზულებაში, როგორც შავი ზღვის სანაპიროზე მდებარე სანავსადგურო ადგილი და „სამეგრელოს უკიდურესი ჩრდილო სასაზღვრო“ პუნქტი (ვაგნერი 2002:134). XVIII ს-ის ისტორიკოსი და გეოგრაფი ვახუშტი პუნქტს მოიხსენიებს ანაკლიას ფორმით (ვახუშტი IV, 1973:779). უცხოურ და ქართულ კარტოგრაფიულ მასალებსა და წერილობით წყაროებში დასტურდება ტოპონიმის ორივე ფორმა. ანაკლია თავის რუკაზე დატანილი აქვს კასტელს (კასტელი 1976:187; სურ. 524); ერთ-ერთ ნახატზე კი შემდეგი წარწერა აქვს გაკეთებული: „ჩვენი პატრების ნავი სოფელ ანაკლიაში“ (სურ. 473). პირველი წყარო, სადაც ანაკლია დასახლებული, არის ლუი გრანჟეს 1615 წლით დათარიღებული წერილი, სადაც იგი ამ პუნქტს პერაკლიად მოიხსენიებს. რომის პაპისადმი პატრ ძამპის მიერ 1675 წელს გაგზავნილ წერილში დასახლებულია „ანაკლია“ და „არკამა“ (თამარაშვილი 1902: 12.204-205). ანაკლიაზე ცნობები დაცულია ფრანგი მოგზაურის – ჟან შარდენის ნაშრომში (შარდენი 2011:255). ლამბერტი კოლხიდის (ოდიშის) მონასტერთა ჩამონათვალში ასახელებს ანაკლიას (d' narghia) და აღნიშნავს, რომ მისი ძველი სახელი პერაკლეა (Heraclea) იყო. მისივე მითითებით აქ უწინ საეპისკოპოსოც ყოფილა, რაც სხვა წყაროებით არ დასტურდება (ლამბერტი 2011:138). გიულდენშტედტის თქმით ანაკლიაე წოდება ციხეს ენგურის შესართავთან (გიულდენშტედტი I, 1962: 325, შენიშვნა). ანაკლიას ახსენებს შვეიცარიელი მეცნიერი და მოგზაური ფრედერიკ დიუბუა დე მონპერე. მან XIX ს. 30-იანი წლებში იმოგზაურა შავი ზღვისპირეთში. გერმანელი მეცნიერ-მოგზაური ედუარდ აიჰვალდი ასახელებს ანაკლიის დანგრეულ ციხეს, როგორც დადიანის საკუთრებას. აიხვალდი გადმოგვცემს მის მდებარეობასაც: „რელიეფიდან ცოტა ჩრდილოეთით, აქედან უფრო შორს, ვიდრე სამხრეთით ფოთია, ინგურზე ძვეს ანაკლია“ (იქვე:211).

ფაზისსა და მდ. ხობს შორის ვაგნერი მიუთითებს ძველ წყალდამაკავშირებელს ცივაკანალის (Tsivakanal) სახელწოდებით. ამ არსს ფრანგ თანამგზავრებთან ერთად იგი ორჩხომელით სწევია. არხისპირა მწვანე საოცრების მნახველ ფრანგებს გულთაი ადტაკცება გამოუხატავთ (იქვე: 130). აქ საუბარია არხზე, რითაც როინი და ცივა/ცია ერთმანეთს უკავშირდებოდა. მისი გაყვანის იდეა ეკუთვნოდა რუს მოხელე ლიტვინოვს. არხის გაჭრა 1804 წელს დაწყებულია, ხოლო არხით სავაჭრო მიმოსვლა – 1812 წელს (პაჭკორია 1968: 14, და იქვე მითითებული ლიტ-რა). იონა მეუნარგია იმომწებს მორენასის მიერ კავკასიის მთავარმართებელ პასკევიჩისადმი გაგზავნილ წერილს, რითაც ირკვევა, რომ 1824-1825 წლებში აღნიშნული არხის მშენებლობა განუახლებია, გაუფართოვებია და დაუმთავრებია ოდიშის მთავარ ლევან V დადიანს (მეუნარგია 1939: 107, 108). მისივე ცნობით, როინ-ცივის არხი გაუფართოვებიათ კავკასიის მუფისნაცვლის – ვორონცოვის დროსაც. არხის განახლებაში, ყულევსა და როინს შორის სამდინარო გზის წესრიგში მოსაყვანად დიდი შრომა გაუწევია სამეგრელოს მთავარ დავით დადიანს (1840-1853 წწ.), რისთვისაც მისთვის ვორონცოვის მადლობა გადაუხდია (მეუნარგია 1939: 109; პაჭკორია 1968: 14). არხის გაყვანამ ხელი შეუწყო რელიეფში ინტენსიურ სავაჭრო საქმიანობას. 1812 წლიდან ფოთიდან აქ გადმოსახლებას იწყებენ ბერძენი ვაჭრები, რაზეც უწერა დედას ამხვილებს სპასკი-ავტონომოვი (პაჭკორია 1968: 14-15; (სიხარულიძე, კეკელია VII, 2014: 87-88).

სამეგრელოზე საუბრის ვაგნერი სამოგზაურო ჩანაწერების IX თავშიც ავრძელებს და ვრცელ ინფორმაციას გვაწვდის რელიეფში, სადაც იგი ცივა-არხის გავლით ჩასუფლა. ავტორი მას „მეგრულ სანაპირო ქალაქად“ მოიხსენიებს და შენების წესით გერმანულ იარაღებს აღარებს, „შემდგარს ორი უსასრულოდ გრძელი, ხის ბარაკის ტიპის სახლების რიგისგან, რომლებიც მიწიდან ერთი ფუტის

სიმაღლის ხის ბოძებზეა შემდგარი“ (იქვე: 133).

მოგზაურის შეფასებით ნოვოროსიის ქალაქებიდან რელიეფ-კალე მსგავსებას პოულობს დონის კახაკთა დედაქალაქ ნოვონერკასკთან (იქვე).

გეოგრაფიული სახელწოდების – რელიეფ-კალეს საისტორიო ლიტერატურაში დამკვიდრება უკავშირდება XIX საუკუნის დასაწყისიდან ხობისწყლის შესართავთან არსებულ ნავსადგურში რუსეთის ჯარის ნაწილების ჩაყენებას. ეს ნავსადგური მანამდე ყულევის სახელით იყო ცნობილი და მისი ისტორია 1804 წლიდან, ანუ იმ დროიდან, რაც ყულევი და მისი მიდამოები რუსეთის ქვეითმა პოლკმა დაიკავა, სულ სხვა გზით წარმართა (პაჭკორია 1968: 3).

ყულევი სოფელი და თემის ცენტრია ხობის მუნიციპალიტეტში, შავი ზღვის ნაპირზე, ხობისწყლის შესართავთან. ქალაქ ხობს 18 კმ-ით არის დაშორებული. 3 ცხადია ის დაკვირვებით, „სოფლის მიხედვით მოსახლეობა განთავსებულია ერთ ქუჩაზე, რომელიც მდ. ხობისწყლის მარჯვენა ნაპირს გასდევს სოფ. ყორათიდან ისტორიული ციხესიმაგრის ნანგრევებამდე“ (ცხადია III, 2007: 220). სახელწოდების იშვიათი ვარიანტია კულე. ნ. ასათიანის ვარაუდით, სოფლის სახელწოდება თურქული ყულიდან („მონა“) უნდა წარმოდგებოდეს. არგუმენტი: „ხობის შესართავიდან ხომ ოსმალებს ქართველი ტყვე მონები გაეყვდათ“. კერძო საუბარში გამოთქმულ ამ აზრს იხიარებს მ. პაჭკორია და დასძქენს: „ასეთ მოსაზრებას იქნებ ესმებურება „ყულისკარი“, რომელიც ზუგდიდის რაიონში ერთ-ერთი სოფლის სახელწოდება იყო“ (პაჭკორია 1968: 8; სქოლიო).

მონის აღმნიშვნელი სიტყვა „ყული“ არც თურქული წარმოშობის სიტყვაა და მას არც „ყულეკთან“ აქვს რაიმე საერთო. ყულევის ფუძე არაბული „კულეს“ სახე-ნაცვალად ფორმაა (ყულე), ხოლო -ვე გეოგრაფიულ სახელთა სუფიქსია. ოსმალების ჯამს იქ „კულედ“ იწოდებოდა თავად ჯაიანის კოშკი. ამ კოშკს XIX ს-ის დამდეგს რუსული სიმბარეც (რელიეფ-კალე) მიემატა. ამ სოფლის ერთ-ერთი გვიანდელი სახელი იყო რელიეფ-კალე: „რელიეფი“ ფრანგული სიტყვაა და „მცირე ციხეს“ ნიშნავს, ხოლო „კალე“ არაბულად „ციხეა“. რელიეფად იწოდა რუსთა მიერ 1804 წელს აგებული ციხე (Земляной редут) (სიხარულიძე, კეკელია VII, 2014: 86). კ. სპასკი-ავტონომოვი სახელწოდება „რელიეფ-კალეს“ ხობის შესართავთან კახაკების დამკვიდრებას (1804 წ.) უკავშირებს და წერს, რომ ხობისწყლის ზღვასთან შესართავთან, მდინარის მარცხენა ნაპირზე მათ ააგეს რელიეფი, ხოლო იქ, სადაც ხობი და ცივი უერთდება ერთმანეთს, შეიმჩნევა გარედან აგურით მოპირკეთებული ქვის ორი კედელი. ამ ძველი კედლების ნანგრევებზე ნათლად შეიმჩნევა ნაყარი მიწით შემადგენელი ადგილი, რაზეც თავადმა ჯაიანმა ხის კოშკი ყულევი ააშენა. იქ მდებარე დაცვა მეთვალყურეობას უწევდა შავი ზღვის სანაპიროს. ტყით დაფარული კოშკი ზღვიდან შეუმჩნეველი იყო. სპასკი დასძქენს, რომ სწორედ კახაკების მიერ აგებულმა რელიეფმა და ჯაიანის ძველმა კოშკმა კულემ, ანუ კალემ მისცა სახელი დღევანდელ რელიეფ-კალეს (Спасский-Автомов) 1847, 55, VIII.25; პაჭკორია 1968: 6-7; მისივე 1974: 34).

რელიეფ-კალეს ისტორიის მკვლევარი მამანტი პაჭკორია იმომწებს ფოთის ნავსადგურის პროექტების შედგენასა და მშენებლობაზე მომუშავე ინჟინერ მკურავის ცნობას, რომლის თანახმად, ხობის სანაპიროზე დაბინავებულმა ბელევის სამხედრო ნაწილებმა მალე იქ გააშენეს „Земляной редут. редуту этому прибавили слово Кале, что значит „крепость“ (პაჭკორია 1968:7). რელიეფ-კალეს ციხის მშენებლობა რამდენიმე წელიწადს მიმდინარეობდა, რასაც მოწმობს 1808 წლის 24 იანვრის ცნობა, კერძოდ, მთავარმართებლის მიერ სამხედრო მინისტრ პროზოროვსკისადმი გაგზავნილი მოხსენება, რაშიც აღნიშნულია: „რელიეფ-კალეში მე ისეთი სამხედრო სიმაგრის აგება ვუბრძანე, რომ ჯარის მცირე რიცხვითაც შეიძლებოდა მტრის ყველა შემოტევის შეგერიება. ციხე-სიმაგრის მშენებლობა მალე დათავრდება“-ო (იქვე: 31). მდინარის მარცხენა მხარეს შემორჩენილ აღნიშნულ ნაწიხარს ადგილობრივი მოსახლეობა ჯიხას „ციხის“ სახელით მოიხსენიებს.

იბორ კეკელია,
ისტორიის დოქტორი
(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

საბჭოთა კავშირში მეოცე საუკუნის სამოციან წლებში გადაიდგმნა მხატვრული ფილმი სახელწოდებით "ვინა ხარ შენ, დოქტორო ზორგე", რომელიც ცნობილი საბჭოთა მხატვრის რიჰარდ ზორგეს სახ- იფათო ცხოვრებასა და დრამატულ აღ- სასრულს მიეძღვნა. ფილმში მხატვრულად იყო გადმოცემული უშიშარი მხატვრის როლი და მისი დამსახურებაზე საბჭოთა სამშობლო ვინაა შენ, რომელიც რამდენიმე თვით ადრე აცნობა საბჭოთა ხელმძღ- ვანელობას ფაშისტური გერმანიის მიერ დიდი სამამულო ომის დაწყების თარიღი.

ვინა ხარ შენო – ამ შეკითხვას ქართული ადამიანი ორ შემთხვევაში დაუსვამს პიროვნებას. პირველ შემთხვევაში მაშინ, როცა სურს უფრო ახლოს გაეცნოს იმ ღირსეულ პიროვნებას, რომელიც, სამ- შობლოს საკეთილდღეოდ, უადრესად სარისკო საქმეშია ჩართული და მიზნის მისაღწევად სიცოცხლის დაკარგვაც კი არაა მიაჩნია. მეორე შემთხვევაში კი მაშინ, როცა მის წინაშე სრული არარაობა დგას, რომელიც ცდილობს მხოლოდ სიტყვებით დაიმკვიდროს სამშობლოსათვის თავდადებული რაინდის სახელი.

ამრიგად, შეკითხვის პირველი ვარიანტი ეკუთვნის საბჭოთა მხატვრულ რიჰარდ ზორგეს, რომელმაც სამშობლოს ძლიერებასა და კეთილდღეობას ანაცვალა საკუთარი სიცოცხლე. შეკითხვის მეორე ვარიანტი კი გვეკუთვნის შენ, დოქტორო მარგველაშვილო, რადგან ხალხის წინაშე დადებული ფიცისა და სამშობლოს მოხალატე არარაობა ხარ, და თუ რატომ, ამას ახლავე ავიხსნი!

სამწუხაროდ, მე შენ მოგეცი ხმა სარეზიდენტო არჩევნებზე, მაგრამ აქვე ვადიარებ, რომ ხმა მოგეცი არა შენ, არამედ შენს რეკომენდატორ ბიძინა ივანიშვილს, რომელმაც საქართველო დაიხსნა ნა- ციონალური სახადისაგან და გულწრფე- ლად მეჯერა, რომ მის მიერ "გაპრეზიდენ- ტებული" ადამიანიც დაუნდობელი იქნე- ბოდა იმ დორბლიანი სააკაშვილისა და მისი ნაცბანდის მიმართ, რომლებიც ყვე- ლაფერს აკეთებდნენ საქართველოს გასაქრებად მსოფლიო პოლიტიკური რუკი- დან. თუმცა, მაშინ არავინ ვფიქრობდით იმაზე, რომ ავადსახსენებელი "თავისუ- ფლების ინსტიტუტის" დამფუძნებელი ვიგინდარა ვერასოდეს გახდებოდა ქართველი ხალხისა და საქართველოს ერთეული მსახური. მაგრამ შენ მოახერხე ის, რაც ვერ მოახერხა უამრავმა ქვემდროშა პოლიტიკოსმა და ივანიშვილის ნდობა მოიპოვე, რაც შემდეგ ბოროტად გამოიყენე. გასაკვირი ამასში არაფერია, რადგან შენ ფსიქოლოგიის დოქტორი ხარ და ფსიქოლოგებმა ყველაზე კარგად იციან როგორ უნდა მოახდინონ ფსიქოლოგიური ზეგავლენა ადამიანზე, რათა მისი სრული ნდობა მოიპოვონ.

რომ არა ივანიშვილი, შენთვის ხმას არავინ გამოიმეტებდა ოჯახის წევრების გარდა, თუმცა ოჯახისა და ქართული სი- წმინდებისადმი შენს დამოკიდებულებაზე შენი ცხოვრების წესი მოწმობს, რომელზეც მე ყურადღებას აღარ გავამახვილებ გარკვეული ეთიკური მოსახრებების გამო. ჩემს მეზობელ ხარბა გვიან რომ მივლო საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწი- ლეობა, უეჭველია, ივანიშვილის ზურგის გარეშე, შენზე მეტ ხმას მოაგროვებდა.

თუმცა, აქ არსებობს იმის საფუძვლიანი ვარაუდი, რომ შენ სწორედ ამერიკელებმა "შეგტენეს" ივანიშვილის გუნდში, რათა რე-

სუბლიკვლებთან ერთობლივი ძალისხმევით გადაგერჩინათ სიბოროტის ბუდედ ქვეყნული პოლიტიკური კასტა – "ნაციონალური მოძრაობა"! და აი, გაინადლე რა შენი, წამსვე იქვე იმად, რაც ადრე იყავი.

ფსიქოლოგიაში ამას "ატაჯიზმს" ეძახიან, რაც ნიშნავს ცოცხალ ორგანიზმში ისეთი ნიშნის გამოვლენას, რაც დამახასიათებე- ლია მისი წინაპრისათვის. სწორედ ამ ფსიქოლოგიური ფერნომენის გაცდენით გარდაიხსნა პირწავარდნილ ნაციონალად, რადგან ასეთი იყავი და ასეთად დარჩები მარად! ეს დაავადება კი განსაკუთრებით პრეზიდენტად არჩევის შემდეგ გამოავლინე, რადგან, დაგავიწყდა ყველა შენი ფიცი და დაპირება და სულმდებლურად განუდექი საკუთარ პიროვნებას.

ამიტომ დაებადა ქართული ელექ- ტორატის შენს მომხრე ნაწილს საკრალური შეკითხვა: "შინა ხარ შენ, დოქტორო მარგველაშვილო?!"

შენი პასუხი უადრესად მარტივი იქნება: "შე ვარ ლატენტური (ფარული) ნაციონალი, რომელმაც თავისი გაინადლა, საქართველოს პრეზიდენტი გახდა და ახლა მხოლოდ საკუთარი (ნაციონალური) გუნდის გადაჩინებაზე უნდა ვიზრუნო..."

ნაციონალებისადმი შენს ზრუნვაზე კი თუნდაც ის ფაქტი მეტყველებს, რომ მათი ჩვეულებისამებრ უდალატე კაცურ სიტყვას, უარი თქვი შენთვის სპეციალურად გარე- მონტებულ შენობაზე ატენის ქუნაზე და სინდისის ქნჯის გარეშე შესახლდი იმ საპრეზიდენტო რეზიდენციაში, რომელსაც თავადვე უძახდი სიბოროტის ბუდე და ახალგაზრდებს ჰპირდებოდი, რომ სსწავლებლად გადააკეთებდი! ამრიგად, შენი არარაობისა და პატარა კაცობის დამადასტურებელი საბუთი გახლავთ ის, რომ დასპრეზიდენტო მდგაწვილების დაწვე- ბისთანავე ალოკე გადაფურთხებული, უზ- ნეოდ გადააბიჯე საკუთარ დანაპირებს და დაიკავე არანორმალურად დიდი შენობა, რაც დღეს ნაციონალებისაგან ჯანდაცვილ საქართველოს დამატებით 6 მილიონი ლარი უჯდება. ამის შემდეგ კი მოითხოვე, რომ უჯრადობამ პატივი გცეს. "პა- ტისცავები" ნამდვილად ხარ, მაგრამ სულ ხვავარი პატივისა...

ხარ თუ არა სრული არარაობა ამგვარი უიღორი საქციელის ჩადენის გამო? – რა თქმა უნდა – ხარ, არა მხოლოდ არარაობა, არამედ მიკროსკოპულად პატარა კაციც!

შენი არარაობისა და არაკაცობის დამადასტურებელი საბუთი გახლავთ ისიც, რომ პრეზიდენტად არჩევისთანავე თანაშემწედ აიყვანე პირწავარდნილი ნა- ციონალის მიხედილ მჭავარიანის ძმა, ასევე პირწავარდნილი ნაციონალი დავით მაჭავარ- იანი. შენ შეგძლია თავი იმით იმართლო, რომ საქართველოს ნებისმიერი მოქალაქის პრეზიდენტი ხარ და ყველაზე თანაბარი უნდა იზრუნო, მაგრამ ახლავთარბი მორალური და იურიდიული უფლება არ გაგაჩნია, რომ ხელისუფლებაში დააბრუნო ის ნაციონალები, რომელთაც საკუთარი აკაცობის გამო უარი უთხრა ქართველმა ხალხმა 2012 წლის არჩევნებზე.

– აი, კიდევ რატომ ხარ არაკაცი და არარაობა!

მაგრამ შენ მაინც არ გაითვალისწინე ქართველი ხალხის გულისწყრომა და მორიგ მრჩეველად დაიხვი "ახალგაზრდა იურისტთა ასოციაციის" ყოფილი ხელმძღ- ვანელი კახა კუპორიძე, რომელიც ისეთივე

ლატენტური ნაციონალია, როგორც ლაშა ტულუში, ნინო ლომჯარია, ეკა გიგაური და სხვა არასამთავრობოთა მესვეურები.

ჭეშმარიტი და უტყუარია უძველესი ქართული ხალხური შთავაზება: "არ გას- წორდების კული ძაღლისა, არცა კირჩხიბი მართლად ვლის...!"

შენი არარაობისა და ნაციონალობის დამადასტურებელია ისიც გამოდგება, რომ პარლამენტში შენი გამოხატვის მთავრობის იგნორირებით გაწეული გაიქცევი და ნაციონალების ავახაკობის გამპრავებელი ტელეარხ "რუსთავი-2"-ის უჯიშო წამყვანს გიორგი გაბუნიას ჩაუხტი კალთაში.

ერთმენტს რომ უკმევდით შენ და გიორ- გი გაბუნია – რაც ივანიშვილს სურვი აქ- ცივ, იმის შემდეგ იმაზე შენმა რეიტინგმაო – ვის ატყუებთ თქვე უბადრუკო ნაცებო? შენ არასოდეს გქონდა რეიტინგი და ყოველთვის ბიძინას პოლიტიკური ჩრდილი იყავი, ახლა კი პამლეტის მამის ანრდილი- ით უსხეულო არსებად უნდა იბოდილო პოლიტიკურ ტალანტზე, ვიდრე ხარ ის, რაც და ვინც ხარ, მაგრამ მალე მოედება ბოლო შენს საპრეზიდენტო ნირვანას. სააკაშვილმა იმით მაინც დაგვაძახსოვრა თქავი, რომ შეურაცხადი და დორბლიანი მექალბთანე იყო. რომელიც სექსუალური სისუსტით (ეს სინდრომიც ფსიქიკისა და ფსიქოლოგიის სფეროს განეკუთვნება) გაბოროტებული სცემდა და ძუძუებს აკ- ბენდა დედაკაცებს. შენ კი მხოლოდ იმით თუ გაგავსებენ, რომ ცრუ დაპირებების გაცემა და წინდების ქსოვა ვეხერხებოდა.

რაც შეეხება შენი და ალასანიას რე- იტინგების ზრდას, ეს ამერიკული სულ- წაწყმედილი და სიცრუეზე დაგეშილი არასამთავრობოების "IRI"-სა და "NDI"- მიერ გამოგონილი მორიგი დეზინფორმა- ციაა, რათა არეულობა შეიტანონ ქართულ პოლიტიკურ სივრცეში. არც შენ ემეტები ამერიკელებს დასაკარგად და არც ირაკლი ალასანია, რადგან მომავალ არჩევნებში თქვენზე სურთ ფსონის დადება. ამიტომაც ცდილობენ სიყალბეებით ავიწიონ ის რე- იტინგები, რომელიც ოდნავ ნულს ზემოთ დგას და ამ გზით ცდილობენ საკუთარი სურვილის რეალობად წარმოჩინას. ან კი რამ უნდა გაზარდოს თქვენი რეიტინგი – ალასანიას უწყებაში დიდძალი თანხის გაფლანგვა თუ იმან, გაბანჯგვლული პირი რომ გაიპარეს. განა სხვა რამე სარეიტინგო მაჩვენებელი გაგაჩნიათ?

მართლა ვაი ჩვენს პატრონს, თქვენაირი არარაობების გადამკიდებებს!

რაც შეეხება შენს უმაღლეს მთავარსარდლობას, ასე საგულდაგულოდ რომ იბრუნებ, შენი ბუნებიდან გამომდ- ინარე, ისეთივე სარდალი იქნები, როგორც ყვარყვარე თუთაბერი იყო!

არავინ დაუბს იმაზე, რომ შენ განათლე- ბული ადამიანი ხარ და არც კულტურა მაკლია, მაგრამ ნაციონალების გვერდით დეგარო ხალხი, ჩემი ღრმა რწმენით, "კულ- ტურანასწავლი" ხალხია. კულტურას კი სწავლა კი არა, შესისხლხორცება სჭირდ- ება, მაგრამ, როგორ შეიძლება დაბადებიდან სულით ხორცამდე კულტურული იყოს ადამიანი, რომელიც მკვლეელი და დაშნაკი ტერორისტი სააკაშვილისა და მისი ნა- ციონალური ბანდის გვერდით დადგება და მათ სულსეკვეთებას გაიზიარებს.

ახლა, თავად დაფიქრდი, ხართ თუ არა იმ ტრადიციულას მაღალი კულტურის მქონე ადამიანი, რომელმაც დღემდე მოად- წვეინა საქართველოს! სწორედ აქედან

გამომდინარე ვსვამ ამ წერილის სათაურში გამოყვანილ შეკითხვას: "შინა ხარ შენ, დოქტორო მარგველაშვილო?!"

შეიძლება ფსიქოლოგიაში შენსავით ვერ ვერკვევი (თუმცა მეც წაკითხული მაქვს რულოფ შტიანერის "თეოსოფია", კაპანელის "სული და იდეა – ბიოფსიქიზმი და კოსმიზმი", ბერდიაევისა, სარტრის, კაფკასა და სხვა ფსიქოლოგთა ფუნდა- მენტური ნაშრომები), მაგრამ კარგად ვუხსმის იმ ადამიანსა, რომელსაც რეალური ფუნქ- ცია არ გააჩნია და თავად ცდილობს საკუთარი არარაობის დამკვიდრებას პოლი- ტიკურ ცისკიდურზე. დღეს შენც სწორედ ასეთი "ქორწილის გვერდელი" ხარ, რომელ- საც არავინ არაფერს ეკითხება, მაგრამ თავშივე უნდა გცოდნოდა, რომ საპარლა- მენტო რესპუბლიკაში პრეზიდენტი, რომელ- იც ჩამოშორებულია ადამსრულებად ფუნ- კციებს, სიმბოლური ფიგურაა, მაგრამ შენი ბუნებიანობითა და "ძალად მაცნობების" სინდრომით იმდენად გააბეზრე ყველას თავი, რომ არამც თუ სიმბოლურ, არამედ კომიკურ პერსონად მოიაზრები!

დღეს ნამდვილად უფუნქციოდ ხარ და ამიტომაც წარმოინდო "არამკითხე მოამბედ" პარლამენტში გამოხატვისას, როცა ყველაფერს მიერ-მოედე, ისეთ საკ- ითხებს შეეხე, რომელსაც შენ არავინ გეკ- ითხება და საათნახვერის განმავლობაში ტყუილ-უბრალოდ აზანზარებდი ჰაერს პარლამენტის დარბაზში უშიშარს და არაფრისმთქმელი მოხსენებით.

შემრცხვებოდა შენს ადგილზე, მაგრამ უპირო კაცმა რა იცის, რა არის სირ- ცხვილი!

შენ ახლა ერთადერთი დამცველი გყავს – შენსავით უპირო და უტყუარი ნა- ციონალური მოძრაობა!

"ქართულ ოცნებას" რას აბრალე საქართველოში პრეზიდენტის ინსტიტუტის დანაშაუნიანობას, როცა ეს ინსტიტუტი ცვლილება შენმა ამფსონმა ნაციონალებმა შეიტანეს კონსტიტუციაში და გააძლიერეს პრეზიდენტის ინსტიტუტი, რომელიც თავიანთი თავკერძა დორბლიანი ბელადის სააკაშ- ვისათვის ჰქონდათ გამოხსული. და რომ არა ბიძინა ივანიშვილის ჭეშმარიტად ის- ტორიული ნაბიჯი, საქართველო კვლავაც დარჩებოდა ავადსახსენებელი ნაცების მონობაში, რომელთაც საქართველოს დედაქალაქის ქუთაისში გადატანით ეწა- დათ აღმოსავლეთ საქართველოს დედა- სამშობლოსაგან მოწყვეტა.

თუ ამდენს ვერ ხვდები, მაშინ არც თუ გონიერი არსება ყოფილხარ, ხოლო თუ ხვდები და მაინც ნაცებისაკენ მიგვიწევს გული, მაშინ თავს უფლებას მიეცევი არა მხოლოდ არარაობა, არამედ არაკაცი და უფრო მწვავე ეპითეტიც კი გიწოდო!

მორიგი საპრეზიდენტო არჩევნების დროც მალე დადგება და მაშინ გაიგებ თუ როგორი მიკრორეიტინგი გაქვს მოსახლეობაში, თუ ქართველმა ერმა მან- ამდე ვაი ამოგლო მამაპაპული ჭიტიდაცი და არ გაგისტუმრა იმ პოლიტიკურ მოუსავლეთში, საითკენაც შენგან ესოდენ მოწონებულ და ერისაგან მოძულებულ ავადსახსენებელ პოლიტიკურ სექტას – "ნაციონალურ მოძრაობას" ადებინა გეზი! ადილოდ და ხვალეო!

მანამდე კი, კეთილი ინებე და გაცევი პა- სუხი ქართველი ხალხის შეკითხვას: "შინა ხარ შენ, დოქტორო მარგველაშვილო?!"

როლანდ ჯალაღანია, "აიპა"-ს და "ფაზისი"-ს აკადემიების წევრი

ლაბოლდების ნაკრავის დირექტორს მანქანაში

ცხონებულმა ბესო ხარბიანმა, ვიდრე დაქირავებული ქილერი საკუთარ სადარ- ბაზოსთან განსაკუთრებული ცინიზმით მოკლავდა, ერთ-ერთ ტელეინტერვიუში განაცხდა: საქართველოში ისე გაიდგა ფეხი დაუსჯელობის სინდრომმა, რომ მალე სიცილიური ვენდეტა ბავშვურ თამაშად მოგვეჩვენებაო.

ეს მოსალოდნელიც იყო, რადგან ხელისუფლებაში მოსულმა "ქართულმა ოცნებამ" ვერა და ვერ მოახერხა ქვეყანაში სასტიკი დამნაშავეობით გამორჩეული "ნა- ციონალური მოძრაობის" საბოლოოდ განეიტრადება, თავისუფლებაზე გაუშვა მთავარი დამნაშავეები მიშა სააკიანი და ზურაბ ადიუშვილი, რომლებიც უცხოეთიდან გვემავენ იმ გამორჩეული პიროვნებების მკვლელობას, რომლებიც მკლავ- მოუღლეად იბრძვიან ქვეყანაში სამართლიანობის აღდგენისათვის.

საამისო რესურსები რომ თავსესაყრე- ლად გააჩნიათ ნაცდამნაშავეებს, ისიც

მეტყველებს, რომ სამეგრელოში აღმოჩე- ნილი იქნა დიდძალი იარაღის სამაღალი, რომელიც წინასწარ დაარეზერვებს ნაცკ- რიმინალებმა და გამორიცხული არ არის, რომ ამგვარი რეზერვები სხვა რაიონებშიც ბლომად ჰქონდეთ მომარაგებული და ხელ- საყრელ მომენტს ელოდნენ ჩრდილიდან გამოსასვლელად. ეს კი სამოქალაქო ომში გადაიზრდება, რასაც მოჰყვება მსხვერპლი. ადინშული კიდევ ერთხელ დასტურდება ამას წინათ კახეთში გამოვლენილი ფაქტით. ლაგოდეხის დაცული ტერიტორიების აღმინისტრაციის ხელმძღვანელს გიორგი სულამანიძეს ავტომანქანის საბარგულში ხელყუმბარა ჩაუდგეს და წერილი დაუ- ტოვებს, სადაც წერია: აქედან წადი, თორემ მოკლავთ! გიორგი სულამანიძის განცხ- ადებით ხელყუმბარა ნახევრად საბრძოლო

ხელყუმბარა ჩაუდგეს და მოკვლით დაემუქრენ

მდგომარეობაში იყო. ეს ფაქტი გიორგი სულამანიძეზე განხორციელებული მუქარის მეორე შემთხვევაა. სულამანიძის თქმით, მანქანის საბარ- გულში ხელყუმბარის არსებობის შესახებ მას შემდეგ შეიტყო, რაც მანქანით გადაადგ- ილებისას საბარგულში დაუმარტებლად ჩადებულმა ხელყუმბარამ მოძრაობა დაი- წყო და ხმაური გამოიწვია. როგორც კახეთის საინფორმაციო ცენ- ტრს გიორგი სულამანიძემ განუცხადა, სავარაუდოდ ვიღაც დაინტერესებული პირი ცდილობს, მას სამსახურიდან წასვლა აიძულოს. სულამანიძის ვარაუდით, ეს თანამდებობის დაკავების ინტერესით უნდა იყოს გამოწვეული. შინაგან საქმეთა სამინისტროს ინფორ- მაციით, მომხდართან დაკავშირებით გამოძიება სისხლის სამართლის კოდექსით 151-ე მუხლით დაიწყო, რაც მუქარას

გულისხმობს. საქმეს შს ლაგოდეხის რაიონული სამმართველო იძიებს. პოლი- ციას ამ დრომდე არავინ დაუკავებია. გიორგი სულამანიძე ლაგოდეხის დაც- ული ტერიტორიის ადმინისტრაციის დირ- ექტორად 2010 წლიდან მუშაობს. ეს მასზე მუქარის პირველი ფაქტი არ არის. აღნიშნულ თანამდებობაზე დანიშნვიდან 3 თვის შემდეგ მის სამსახურებრივ ავტო- მობილს დაუდგენელმა პირმა მუხრანის შლანგი გადაუჭრა. გამოძიება ამ ფაქტზეც დაიწყო, მაგრამ მოგვიანებით პოლიციამ ძიება იმ მიზეზით შეწყვიტა, რომ მიყენე- ული ზიანი 70 ლარს არ აღემატებოდა. შეგახსენებთ, ბოლო პერიოდში ლაგოდეხ- ის დაცული ტერიტორიების თანამშრომ- ლები აქტიურად ებრძვიან ბრაკონიერებს. ფორტმახეების საშუალებით 2013-2015 წლებ- ში ნაკრძალში სამართალდარღვევის 30-ზე მეტი ფაქტი გამოავლინეს.

თქვენი ქართველობისა მეს მრსხვენი, ქალბატონო დოდონა

ვერასოდეს წარმოვიდგენდი, რომ ქართველობა შემრცხვებოდა!

ამ კომენტარებმა გამახსენა ერთი შემთხვევა, რომელიც ამერიკაში მოხდა და რომელიც შეიძლება საქართველოშიც იცინა. ყუმი და ბნელი ხალხი ყველა ქვეყანაში ბევრია. ერთმანეთს პოლიტიკური სიტუაციის გამო დაპირისპირებულიც უამრავი. ასეა ამერიკაშიც. მაგრამ ერთხელ ერთ ქალაქში მომაკვდავი ბავშვის (კიბო ჰქონდა უკანასკნელ ფაზაში) დედამ ტელევიზორით მიმართა მაყურებელს, შეილი მიკვდება და ისურვა, ვინმემ საშობაო სიმღერა ("Silent night, Holy night") მიმღეროსო. ეს საყოველთაოდ ცნობილი სიმღერაა და მას ყოველთვის მღერაინ შობის დღეებში.

იმევე საღამოს ნახევარი ქალაქი თოვლში იდგა იმ ბავშვის სახლის წინ და უმღეროდა მას ამ სიმღერას. დარწმუნებული იყავით, იქ სრულიად გაუნათლებლებიც იყვნენ და განათლებულებიც, რესპუბლიკელებიც და დემოკრატებიც, რომლებიც პოლიტიკურ დებატებში მზად იყვნენ ერთმანეთს ყელში სწვედნოდნენ.

ბილი არიან დღეს საქართველოში პირველადნილი სისხლის სამართლის დამნაშავეები მიხეილ სააკიანი, ზურაბ ადიეშვილი, უდესიანები, თოფურბეგები, კოდუბები, ახალაიები, ქარდავები და სხვანი და სხვანი.

ამაზე თუ დაფიქრებულხართ, ქალბატონო დოდონა?

ან იქნებ სულ ახლახან დადგინდა სისხლმა დაგამწუხრათ, თავის სადარბაზოში რომ ადინეს მკვლელებმა ტყვეთი გახვერტილი თავიდან ქართველ ვაჟბატონებს ხარბიანს?

რადაც, არ გამოსტყვივის ამგვარი გულისტყვიელი თქვენს ზემოთმოყვანილ საძრახის ოპუსში!

რა ვქნათ ახლა, ჩამოვაწეროთ ნაციონალებს მათ მიერ ჩადენილი მკვლელობები, გირგვლიანს, ვაზაგაშვილს, შარბიძეს, რომბაქიძეს და კიდევ 114 ახალგაზრდას რომ მოუსწრაფეს სიცოცხლე ხაზგასმული ცინიზმით, დღისით-შისით, შუა ქალაქში, ყველას თვალწინ?

ნაცთა ავადსახსენებელი სისტემის მიერ იმ 600 პატიმარ ქვეყელი ადამიანის სულს ვინ ამწყალოებებს, დაშნაკებმა და მათმა დორბლიანმა ბელადმა სააკიანცმა ტანჯვითა და წამებით რომ ამოხადეს სული ქართულ ციხეებში?

იქნებ იმან მოგხიბლათ სააკაშვილში, სტალინის მშობლიურ ქალაქ გორშიც რომ აიღო სტალინის ძეგლი, ააფეთქა გამარჯვების მემორიალი და სხვა. იქნებ თქვენს მასპინძელ ამერიკელებს მაინც ჰკითხოთ, რა როლი ითამაშა სტალინმა და საბჭოთა ხალხმა ფაშისტური გერმანიის დამარცხების საქმეში?

ვინა ხართ, რა ჯიშისა და ჯილაგის ადამიანი ხართ, ქალბატონო დოდონა, რომ ამერიკელ ბავშვს მისტირებთ, მაგრამ იმ ბავშვების ბედი არ გაწუხებთ, სააკაშვილისა და მისი ბანდის ბოროტების წყალობით, 2008 წლის პროვოკაციული ომის შემდეგ დევნილებად რომ აღმონდნენ საკუთარ სამშობლოში.

ამ პროვოკაციით ხომ სააკაშვილმა და მისმა დანაშაულებრივმა გარემოცვამ, პუშკინიკარული დახმარების სახით, საქართველოსათვის გამოყოფილი 4,5 მილიარდი დოლარი ყანადღებდ მითაცა, რომლის საკმაო ნაწილი იმ სანდრა რულენის კეთილდღეობას მოხმარდა, თქვენ რომ თანამედროვე ადამიანის იდეალად მიგანიათ!

ნუთუ ფიქრობთ, რომ ხალხში უსაბოლოოდ ამერიკელ ბავშვს რომ მისტირებთ (ღმერთმა ნათელში ამყოფოს მისი უმანკო სული), იქნებ იმაზეც გამოეკეთებოთ გულისტყვიელი, შეილის საფლავს რომ დააკლეს გამწარებული მამა იური ვაზაგაშვილი?

ამას ხომ ტერორისტი დაშნაკის გარდა არავინ გააკეთებდა, რა სახელითაც ცნობ

ფუძელოდ გავრცელებოდა ხმები იმის თაობაზე, რომ საავადმყოფოს "სანიტარი" სანდრა რულენი ადამიანის ორგანოებით ვაჭრობდა. ყვითელი ფერის პოლანდიური ავტობუსებით (საქართველოში რომ "სანდრაბუსებს" უწოდებენ) რომ ვაჭრობდნენ სანდრა და მისი მშობლები და ხელიც რომ მაგრად მოითბეს, ეს ხომ წყალშეუვალი ფაქტია!

ამრიგად, ქალბატონო დოდონა, როგორც ამბობენ: "კემლი უცეცხლოდ არ ჩნდება" და არც ფულის მოხვეჭის მანიაკალური სურვილი გამოიციხავს კანონდარღვევას!

თქვენ კი ყოველივე ამას არად ადგებთ და სატანის ანგელოზად წარმოქნას ცდილობთ, ქალბატონო დოდონა, რაც თავისთავად მიანიშნებს თქვენს სუბიექტურ (თუ დანაშაულებრივ არა) მიდგომაზე არსებული რეაქციებისადმი.

საინტერესოა, რითი მოგხიბლეს ასე დორბლიანმა სააკაშვილმა და მისმა ნაცბანდამ, ქალბატონო დოდონა, ჭეშმარიტებასთან ზურგშექცევით რომ დგახართ და ამ უჯიშოებსა და უსისხლო არამზადებს მისტირებთ ცრემლის ღვარღვარით?

ტყუილად ცდილობთ ქართველი ხალხის მიერ ისტორიის სანაგვეზე მოსროლილი უჯიშო დაშნაკებისა და მკვლელების გათეთრებას, ქალბატონო დოდონა, რადგან, "არ გათეთრდების ყორანი..."

დამნაშავის საქციელის გამართლება კი არანაგები დანაშაული რომაა, ეს უნდა იცოდეთ, თუ ნამდვილი პროფესორი და საზოგადო მოღვაწე ხართ, რადაც საკუთარ თავს მიიჩნევთ!

მაგრამ, ღმერთო ნუ მიწყენ და, დიდად მეპარება ეჭვი თქვენს მეცნიერულ ღირსებებში, რადგან მეცნიერის ყველაზე დიდი შემოქმედებითი კაპიტალი და ცხოვრებისეული კრედიტის ობიექტურობა, ჭეშმარიტებისადმი მსახურება და კეთილსინდისიერება გახლავთ!

სწორედ ამიტომ, თქვენი ქართველობისა მეც მრცხვინია, ქალბატონო დოდონა!

P.S. რაც შეგეხება ჩვენ - ქართველებს, რომლებთანაც თავის ვატოლებისა ასე საშინლად გრცხვინიათ, იმის გათვალისწინებით, რომ ნაციონალური მოძრაობა უკვე მკვდარია, ქართველი ერი დიდი სიამოვნებით იმღერებს მათ საფლავზე "Silent night, Holy night"-ს.

გაზეთი "ილორი"

პროფესორ შორდანიას გმირობა - "საამაჟოდ გამოგონილი მითი" თუ სინამდვილე?

1962 წელს ტრაგიკულად დაიღუპა ცნობილი ქართველი გინეკოლოგი და რეპროდუქტოლოგი იოსებ შორდანია. ბრაზილიაში საერთაშორისო სამედიცინო კონფერენციიდან სამშობლოში მომავალი ავიაკატასტროფას ემსხვერპლა. უცხოეთში გაფრენის წინ პროფესორმა მთელი დღე მეგობარ თენგიზ ბოლქვაძესთან და ვაჟთან, კირილ შორდანიასთან გაატარა. მაშინ ბიჭუნა ათი წლის ყოფილა. ბავშვს გულუბრყვილოდ უკითხავს მამისთვის, ცურვა რომ არ იცი, არ გეშინია? თვითმფრინავი რომ წყალში ჩაგარდეს, ხომ დაიღუპებიო... ბავშვის ავი წინათგრძნობა გამართლდა - მოგვიანებით, პროფესორის ცხედარი სამშობლოში ჩამოასვენეს...

პილოტი მიხვდა, რომ ხომალდი ბილიკის დარჩენილ ნაწილზე ვერ განერდებოდა და მარჯვნივ გადაუხვია... მასის ბორბლები ქვიშაში ჩაეფლო, ოთხივე ძრავამ დაკარგა ექვეტორები და მობრუნების კონუსები, რამაც თვითმფრინავი აანქრა - დაეჯახა აეროპორტის კედელს, გადააკეთა მეზობელი ბილიკი და საბოლოოდ ოკეანეში ჩაეშვა. ჯერ ნაპირთან ახლოს, 100 მეტრში დრეიფობდა, შემდეგ კი 8 მეტრის სიღრმეზე ჩაიძირა. ერთი შეხედვით, მდგომარეობა არც ისე რთული იყო, რომ ვინმე დაღუპულიყო. მიუხედავად ამისა, ავიაკატასტროფას 15 ადამიანი ემსხვერპლა - ერთი ეკიპაჟის წევრი და 14 მგზავრი... გადარჩენილი მგზავრებიდან ერთ-ერთმა, აწ გარდაცვლილმა პროფესორმა პავლე შუშანიამ საზოგადოებას იოსებ შორდანიას უკანასკნელი წუთების შესახებ უამბო:

"როდესაც თვითმფრინავი წყალზე გაჩერდა, მგზავრებმა (რომ არ დამძიმებულ იყვნენ და წყალში არ ჩაძირულიყვნენ) ტანსაცმელი გაიხადეს და მაშველ რგოლებს ეცნენ. მე და იოსებ შორდანია თვითმფრინავის ფრთაზე ვიდექით. ამოდ ვეხვედებოდით, მომეჭიდე და ნაპირამდე გაგიყვანა-მეთქი. თავი გააქნია, ასე ორივე დავიხრწობით, სჯობს, თავს უშველო. მან არც ცურვა იცოდა და მაშველი რგოლიც არ ჰქონდა - თვითმფრინავის სალონიდან გამოსვლამდე პატარა გოგონას მისცა, რომელიც, როგორც მოგვიანებით გავიგე, უბილეთო იყო და სავარაუდოდ, მაშველი რგოლიც ამიტომ არ ჰქონდა. ლაინერი თანდათან მიიწვედა ფსკერისკენ. ისდა დამრჩენოდა, მარტო გამეცურა ნაპირისკენ. ცურვა რომ სცოდნოდა და ცოტაც გაეძლო, მაშველი მასაც მიუსწრებდა".

კატასტროფის დროს სომეხი პროფესორი აშოტ აგარონოვიც დაიღუპა. ის და შორდანია ერთი ასაკის, 67 წლის იყვნენ. მოხუცმა პროფესორმა, იმ იმედით, რომ მაშველი მიუსწრებდა, არჩია თვითმფრინავში, სკამზე მიბმული დალოდებოდა ბედისწერას...

სამწუხაროდ, შუშანიამ არ იცოდა გადარჩენილი გოგონას ვინაობა. თეგბი ბოლქვაძის მოვორებებში ეკითხულობთ: "შუშანიამ ამბობდა, რომ ბავშვი დაახლოებით ექვსი წლის იყო. ეკიპაჟის წევრებისგან ცნობილი გახდა მხოლოდ ის, რომ გოგონა მათთვის ჩაუბარებინათ და უთქვამთ, რომ აეროპორტში დახვედბოდნენ..."

მიუხედავად შუშანიას მონათხრობისა, შორდანიას დაღუპვიდან მალევე, საქართველოში გამოჩენილან სეპეტიკოსები, რომლებსაც პროფესორის გმირობაში ეჭვი შეუტანიათ. ამ ამბავთან დაკავშირებით დღემდე არსებობს მითქმამოთქმა. შორდანიას გმირობით რუსი ბლოგერი დაინტერესდა. შეეცადა, დაეგინა, მართლა გადაარჩინა ქართველმა პროფესორმა უცნობი გოგონა, თუ ეს "საბჭოთა ზღაპარი" იყო. "ლაიფსტაილში" 2012 წელს დაბეჭდილი კვლევაში ბლოგერი ცდილობს, დაამტკიცოს, რომ შორდანიას ამბავი ქართველებმა პროფესორის განსადიდებლად გამოვიგონეთ, მასთან ერთად დაღუპული ცნობილი პროფესორის, აშოტ აგარონოვის, თანამემამულე სომხებს კი მსგავსი ზღაპრის მოგონება არც უცლიათ...

ბლოგერი არა თვითმხილველებისგან მოსმენილ, არამედ ინტერნეტში მოძიებულ მწირ ინფორმაციას ეყრდნობა. ინტერნეტში არსებული ოფიციალური ცნობით არ ჩანს, რომ როდესაც აგარონოვი დაიღუპა, "დუგლას DC-8-33"-ის ბორტზე უბილეთო მცირეწლოვანი იყო...

შევეცადეთ გავვერკვიო, ვის შეეძლო ფაქტებზე დაყრდნობით მოეთხრო, რა მოხდა 1962 წლის 20 ივნისს. იოსებ შორდანიას ერთადერთი ვაჟი კირილი, რომელიც მამის კვალს გაჰყვა და ახლა მოსკოვში ცხოვრობს, მაშინ მცირეწლოვანი იყო, მოვიანებით კი თავმდაბლობის გამო არ უცვდა მამის გმირობის კვლევა... ყველაზე მეტი მისი საქმის ერთგულ გამგებლებს, შორდანიას სახელობის ინ-

სტიტუტის ყოფილ დირექტორს, არჩილ ხომასურიძეს სცოდნია. მას შემდეგ, რაც შორდანიას გმირობის გაქარწყლებას შეეცადნენ, პროფესორს კვლევა დაუწვია და მოსკოვშიც ჩასულა "დუგლას DC-8-33"-ის მგზავრების სანახავად.

არჩილ ხომასურიძემ: - გადავწყვიტე, გავსაუბრებოდი იმ ადამიანებს, ვინც ბოლო წუთებში შორდანიას თვითმფრინავის ბორტზე ნახა. მაშინ, 25 წლის წინ, ცოცხალი იყო სამი ქალბატონი, სამივე ცნობილი პროფესორი. მათ მიაბეჭეს, რა გააკეთა შორდანიამ სიკვდილის წინ. როცა თვითმფრინავს რყევა დაუწვია, სალონში პანიკა ამტყდარა, დაბნეული ხალხი საავარიო გასასვლელს მისწყდომია. სწორედ ამ დროს ქალბატონებმა თვალი მოჰკრეს ატირებულ გოგონას, რომელსაც კამერა არ ჰქონდა და ირგვლივ მყოფი საშველად უხმობდა... შორდანიამ პატარას თავისი კამერა უყოყმანოდ მისცა... იმის გამო, რომ თვითმფრინავი ნაპირთან ახლოს იყო, ამ ამბის შემსწრეთ უფიქრიათ, ალბათ, პროფესორი კარგად ცურავს და ამიტომაც დაუთმო რგოლი გოგონასო... მოვიანებით გაიგეს, რომ ქართველი გმირი დაიხრწო... იმ გოგონას ვერ მივაგენი, თუმცა, ქალბატონები იხსენებდნენ, რომ ტრაგედიიდან ათი წლის შემდეგ ტურისტად ჩამოსულა მოსკოვში და შორდანიას საფლავს ეძებდაო... ქალბატონებს არ ახსოვდათ მისი სახელი და გვარი...

ვინც იოსებ შორდანიას ცხოვრებას იცნობდა, არასდროს შეგპარებოდა ეჭვი პროფესორის გმირობაში. ის იყო ექიმი, რომელმაც ქალთა და ბავშვთა კეთილდღეობას არა მხოლოდ მთელი სიცოცხლე, სიკვდილიც კი მიუძღვნა. სამწუხაროა, რომ მისი ხსოვნის შებღვლა ჯერ საქართველოში სცადეს და შემდეგ რუსებმა განაგრძეს. ვიდაცამ ვერ აიტანა, რომ მაშველი რგოლი პროფესორის გმირობის შარავანდედად იქცა..."

ბუღბაათი რცხილაძე: „რატომ არ აკრძალავენ „ნაციონალურ მოძრაობას“?

გაეროს მიერ დაუნიზმის სინდრომის საერთაშორისო დღედ გამოცხადებულმა 21-მა მარტამაც ჩაიარა – მშვიდად, ზედმეტი ექსცესების გარეშე. „ნაციონალურ მოძრაობას“ ვერ შეძლო ხალხის დიდი რაოდენობის მობილიზება, მით უმეტეს, თბილისელების, ამიტომაც „პერმანენტული აქციები“ დააანონსა რეგონებში, „კორუფციასთან საბრძოლველად“.

მთავრობის გადადგომის მოთხოვნა ამ ფონზე კომიკურად გამოჩნდა. თუკი მთავრობა მართლაც გადადგება, არავითარ შემთხვევაში „ნაციონალურ მოძრაობის“ განხორციელება მხოლოდ „ნაციონალურ მოძრაობას“ ინარჩუნებს დიდი ოდენობით ფინანსებს, მასმედიის მნიშვნელოვან ნაწილზე გავლენას, საპარლამენტო უმცირესობის სტატუსსა და „პროდასავლური ძალების“ ლიდერობას. ვადამდელი საპარლამენტო არჩევნები ამ ეტაპზე „ნაციონალურ მოძრაობის“ ინტერესებში რეალურად არ შედის, რადგან ბიძინა ივანიშვილის რეიტინგი არც ისე დაბალია, რომ მის მიერ ხელდასმული მთავრობის დამარცხება ადვილად შეიძლებოდეს. სამაგიეროდ, „ნაციონალურ მოძრაობას“ სადემოკრატიო აღვლილების რაოდენობა, შესაძლოა, კიდევ უფრო შემცირდეს და პარლამენტში ე. წ. „პრორუსული პარტიების“ წარმომადგენლებიც ვიხილოთ.

მაგრამ ხელისუფლება ჯერჯერობით არ მიდის ვადამდელ არჩევნებზე და არც „ნაციონალურ მოძრაობის“ დანაშაულებრივ ორგანიზაციად გამოცხადებას აპირებს, რაც ამ ორგანიზაციის აკრძალვის საფუძველი გახდებოდა. ამას ითხოვენ ყოფილი პოლიტიკოსები – სააკაშვილის რეჟიმის მხსვერვლები, რომლებიც საზოგადოებრივი ტელევიზიის შენობასთან შეიკრიბნენ, „ნაციონალურ მოძრაობის“ აქციის

პარალელურად. „ნაციონალურ მოძრაობას“, როგორც კრიმინალური გაერთიანების ალგებრას, ჩვენ ჯერ კიდევ 2013 წლის თებერვალში ვითხოვდით. სამწუხაროდ, ხელისუფლება ამ ნაბიჯს არ დგამს და „ნაციონალურ მოძრაობას“, მიუხედავად იმისა, რომ მისი მაქსიმალური რეიტინგი 15-20 პროცენტს არ სცდება, ქვეყანაში სერიოზული დესტაბილიზაციის წყაროდ რჩება. პირველ ყოვლისა, ეს ეხება საქართველოს საგარეო-პოლიტიკური ინტერესების სწორად გააზრებას. „ნაციონალურ მოძრაობას“ კატეგორიულად ეწინააღმდეგებიან საზოგადოებაში ამ თემაზე სერიოზული მსჯელობის გამართვას, თავიანთი კონტროლის ქვეშ მყოფი მასმედიის საშუალებებით ფსიქოლოგიური ტერორის ქვეშ აქცევენ ნებისმიერს, ვინც განსხვავებულ აზრს გამოხატავს და არ ეთაყვანება დასავლურ კურსს. დატერორებულია თვით „ქართული ოცნებაც“, რომლის ვერც ერთი წარმომადგენელი „ნაციონალურ მოძრაობას“ წინააღმდეგ ამ საკითხში კონტრასტ ვერ ძრავს. ბატონი გოგი თოფაძე, რომელმაც სათქმელი გასაკებად თქვა და შემდეგ არც „ნაციონალურ მოძრაობას“ მიერ ატეხილი ინტერესის და ფსიქოლოგიური ტერორის ქვეშ მოიკაკვა, საოცარ გამონაკლისად უნდა მივიჩნიოთ და ამ პიროვნების, მოხუცე კაცის, განსაკუთრებულად ვაჟკაცურ ხასიათს უნდა მივაწეროთ.

გარდა ამისა, „ნაციონალურ მოძრაობას“ გაეროვნურ უკრაინის ომში, აქტიური როლი შეასრულეს ბოვიკების ტრანსფერში. რასაკვირველია, და ამაზეც არაერთხელ ვწერდით, რომ ეს მათ გააკეთეს საქართველოზე გათვლით – შესაძლოა, აღნიშნული ბოვიკები სამომავლოდ საქართველოს დესტაბილიზაციისათვის იქნან გამოყენებულნი. უკრაინა გახდა „ნაციონალურ მოძრაობის“ ბუდე, რაც საფრთხეს წარმოადგენს არა რუსეთისათვის (რუსეთში სასადაცოდ არ პოუფნით „პალატა“ მიშა), საბაგიეროდ საფრთხეს შეიცავს ჩვენი ქვეყნისათვის.

„ნაციონალურ მოძრაობას“ არ არის მოწოდებული, პატიოსანი არჩევნების გზით შეცვალოს ხელისუფლება. იგი მიხვეულია ძალადობას, არჩევნების შედეგების გაყალბებას და ყოველთვის იმ „სიკეთეს“, რაც ქართველმა ხალხმა კარგად იცის. თითქოს ეს უნდა იყოს კიდევ საბაბი იმისა, რომ ხელისუფლებამ ყური უგდოს სააკაშვილის რეჟიმის პოლიტიკატივებს და „ნაციონალურ მოძრაობას“ დანაშაულებრივ ორგანიზაციად სცნოს. მაგრამ რეალურად, გარდა იმისა, რომ ამჟამინდელი ხელისუფლება დასავლეთის შიშით ვერ გადადგამს ასეთ ნაბიჯს, მას „ნაციონალურ მოძრაობის“ არსებობა აწყობს კიდევ.

ამის მიხედვით ის დიდი სიძულვილი, რომელიც ხალხში არის დაბუღებული სააკაშვილისა და მისი დამკავშირების მიმართ. რაც არ უნდა უკმაყოფილო იყოს ხალხი „ქართული ოცნებით“, შეუძლებელია, დავიწყებას იქნას მიცემული სააკაშვილის რეჟიმის მიერ ჩადენილი უმძიმესი, არაადამიანური დანაშაულებები. თანაც, სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში, რუსული ბაზრის ნაკეტვის გამო, ქვეყანაში კიდევ უფრო მძიმე სოციალურ-ეკონომიკური ვითარება სუფევდა, ვიდრე დღეს არის.

შესაბამისად, ძალიან რთულია, „ნაციონალურ მოძრაობას“ ამომრჩეველი გახდეს ის ხალხი, რომელმაც 2012 წელს ხმა „ქართულ ოცნებას“ მისცა. ასეთები, შეიძლება, რამდენიმე ასეული ან რამდენიმე ათასი კაცი აღმოჩნდეს. „ნაციონალურ მოძრაობას“ მიმართ ხალხის სიძულვილი, აგრეთვე „გაწევილი“ ბიზნეს-მენების შიში უახლოესი წარსულისადმი წარმოადგენს იმის საფუძველს, რომ „ქართულ ოცნებას“ ძალაუფლების დაკარგვა არ ეშუქება. ეს მით უფრო, რომ ებადადებული „მესამე ძალა“ ვერა და ვერ ჩამოყალიბდა...

21 მარტის დემონსტრაციაზე ხელისუფლებისადმი უარყოფითი განწყობის გამოსახატად ყველაზე ხშირად ეპითეტი „უნიათო“ გამოიყენებოდა. ფაქტობრივად, „ნაციონალურ მოძრაობას“ იმას საყვედურობს ხელისუფლებას, რომ იგი დღეს ისეთივე ძალისმიერი მეთოდებით არ მოქმედებს, როგორც „ნაციონალურ მოძრაობას“ მოქმედებდა, მათ შორის, ოპოზიციის მიმართ. დიას, „უნიათო ქოცები“ არ არიან ის ტიპაჟები, რომლებიც გადაამტკრებდნენ ზომებს მიიღებენ. მაგრამ ვერც „ნაციონალურ მოძრაობას“ დაიბრუნებენ ხალხის სიმპათიებს. ამიტომ, „გ-ნაცი“ და „ქოცო“ ერთმანეთისადმი მტრულად განწყობილ ძალებად რჩებიან, რომლებსაც ამავე დროს, ერთმანეთი ძალიან სჭირდებათ.

კარგია ეს თუ ცუდი? რა თქმა უნდა, ცუდი. მაგრამ, მეორეს მხრივ, შეიძლება, ჩვენ, საზოგადოებამ, არ დავიშინახურეთ „უნიათო“ ცხოვრება. ყოველ დღე უნდა გვახსენებდნენ თავს დამანაშავე პარტიის ბედადები, რათა მომავალში არ დავეშვათ მსგავსი სიმახინჯის მოსვლა ხელისუფლებაში – თუკი ამომრჩეველმა ერთხელ აირჩია ისინი, რა გარანტიაა, რომ მსგავსი მომავალში კიდევ არ აირჩევს? შესაბამისად, ხელისუფლების მხრიდან „ნაციონალური მოძრაობის“ განადგურებაზე უარის თქმა ნაწილობრივ მაინც არის გამართლებული.

ჩინოვნიკი სააკაშვილის აღსასრული

ორიოდ წამით თუ დავივიწყებთ, რაც მან საქართველოში ჩაიდინა, სააკაშვილი გულწრფელად შესაბრალოა... არადა, 9 წლის მანძილზე პრეზიდენტად მომუშავე მიშა წესიერად რომ მოქცეულიყო და არა როგორც „კიდალა“ და კალიგულა, პქონდა შანსი, გაეგებინებინა საქართველოც, თავისი ოჯახიცა და საკუთარი თავიც! დღეს კი ჩინოვნიკი მოკვდა, დარჩა ბოშა და ძებნაში მყოფი სისხლის სამართლის დამნაშავე, რომელიც თავის facebook-გვერდზე, ვაივავლახით, საკუთარ თავზე მესამე პირში წერს:

„...შ-მ-ის სენატის საგარეო საქმეთა კომიტეტის თავმჯდომარე – სენატორი ჯონ-სონი უკრაინაში, საქართველოსა და მოლდავეთში შექმნილ ვითარებასთან

დაკავშირებით მოსმენებს მართავენ. ვაშინგტონი. ოთხშაბათს ამერიკის შეერთებული შტატების სენატის საგარეო კომიტეტის ვეროპისა და რეგიონალური უსაფრთხოების თანამშრომლობის ქვეკომიტეტს ექსპერტ-მოწვევება უკრაინის და რუსეთის ფედერაციის სხვა მეზობელი ქვეყნების ტერიტორიაზე პუტინის რეჟიმის აგრესიის შესახებ მოახსენეს.

თავმჯდომარე ჯონსონმა და ქვეკომიტეტის წევრებმა მოუსმინეს საქართველოს ყოფილი პრეზიდენტის, ამჟამად უკრაინის რეფორმების საერთაშორისო საბჭოს თავმჯდომარის, მიხეილ სააკაშვილის, რუსული ოპოზიციური ლიდერის, ადამიანის უფლებების ფონდის საერთაშორისო საბჭოს თავმჯდომარის გარი კასპაროვის, საგარეო პოლიტიკის ამერიკული საბჭოს ექსპერტის რუსეთის საკითხებში სტეფან ბლანკის, ატლანტიკური საბჭოს აღმასრულებელი ვიცე-პრეზიდენტის დემონ ვილსონის და შეერთებული შტატების უკრაინაში ყოფილი ელჩის სტივენ პუაიფერის მოხსენებები. მოსმენების სათაური იყო „რუსული აგრესია აღმოსავლეთ ევროპაში: რა იქნება პუტინის შემდეგი ნაბიჯი უკრაინის, საქართველოს და მოლდოვის შემდეგ?“

როგორც ჯონსონმა აღნიშნა, მოსმენების მიზანი იყო – „დავრწმუნდეთ იმაში, რომ ჩვენ, აქ ამერიკაში, ნამდვილად გვესმის რამდენად რთულია რეალური სიტუაცია“. სააკაშვილი, რომელიც იყო პრეზიდენტი, როდესაც რუსეთი შეიჭრა მის ქვეყანაში, განსაკუთრებით შთაბეჭდილი იყო თავის

ალსასრული

მოსმენებაში „პუტინის იმპერიის გზა მისი ოპონენტების და კრიტიკოსების საფლავის ქვეშაა მოფენილი“, – აღნიშნა მან თავის სიტყვაში. „მისი ძალაუფლებაში ყოფნის დრო ხასიათდება ფედერალიზაციის შეჩერების, ადამიანის უფლებების, თავისუფლებების და შესაძლებლობების მოსპობით ქვეყნის მოქალაქეებისათვის. ამ გზის ყოველი ეტაპი ზრდის რუსეთის და რუსულად მოლაპარაკე სამყაროს გავლენას“.

„მაინც რამ აიძულა ვლადიმერ პუტინი შეეჩერებინა საქართველოში შეჭრა 2008 წელს?“ – ჰკითხა ჯონსონმა მიხეილ სააკაშვილს. „ის, რამაც ნამდვილად შეაჩერა ისინი იყო შეერთებული შტატების განცხადება სამხედრო და პუმიანტარული დახმარების შესახებ.“ მან აღნიშნა, რომ ამერიკული ძალების დაწინაურებამ შეაჩერა რუსეთის რეჟიმი. „პუტინმა დაახამხამა პირველმა“.

საქმეორში. ვთქვათ, ასეც იყო. 2008 წლის აგვისტოში ვინ „პირველმა დაახამხამა“ და ვინ ჩაისვარა რუსული თვითმფრინავის დანახვაზე და შიშისგან გორში მიწაზე გორავდა – მთელმა მსოფლიომ ნახა... და მალე მის „მოსმენებას“ არა ვაშინგტონში, არამედ ჰაავაში მოსმენენ! ოღონდ, ასე რით „ჩაუკუკა კომპოტში“ ნეოფაშისტ სააკაშვილს „რუსულად მოლაპარაკე სამყაროში“, რომელსაც თავად, თავისი განათლებით, განეკუთვნება და რომლის წყალობითაც პრეზიდენტი გახდა, გაუბუბარია...

პოეზიის კუთხე

კინ მაჰირაშა მა თაქ ბობრჩინეძე

ორთა სუაღვეს უფათქუანც გ, ფირქვე მუკობუ ცას წილაბურო. ჩე ჯაშ ნო ელევს გილაღვარღვალ გ, ათე ნაბირა ჩხე ჩილაბურო. ჩქიმი ლერსეფი ცაშ ობინეხეს მუკოჭვიანა ურხენ-უბერო, მუ შეანც ღორონც შურც ღურთინუ-ანქ გნ, კინე გინმოშკვანც დიხაჭუბერო.

ჭარა ხაბოშე მოკერკელუნც, ფუთქურ მოღებურ მუჭთო ქუას გ. ათე ბორია სუას მეპტახუნც, ამარ მოლიმ დო მიქინძუანც გ.

ირო მისხუნუ დღალეფ მობრდენი, ბრელ მიძირუ დო ბრელით ბდინა-ფუ-სოლე მობრთინ დო სოლე იბდენი, ირფელ ართიანც ქიმენქირაფუ.

შურიშ ტორონჯი ცაშე მიჯინე, თექ ხოლო ნოდვე ირფელც აკართუ. მა თი შარას თოლი ქუკინდე, თანთე მუნაფას ნამუთ აკათუ.

ამარ გევორექ რხენიშ ოხურგეს, შურ მიკინხილიტ, სო რე ფაფაღას. კინ მაჰირაშა მა თაქ გობრჩინექ, თოლიშ მერქას დო წუნიშ მამაღას.

ქინოფსქიდი თორსა, ჩირეს დო ფირქვეთი ხან მიკორდუ. ბრელ მოკოდ ნ. ბიძირი ჭიჭე, ჭიჭე ბიძირი, ბრელ მოკოდუ.

ვალეიბე მიჩქუ ბრელც, ცაშა გირბე შარა მებუ. ვაწუ ოთა კირბე გერც გ, შურ ინგარც დო მეჩიბუ.

არბა მიჩქუ სო რე ჭარა, მიქ დინუ დო მიქ მორთუ. ქიმოჭუბუ დიხას ქვარა, ისოფუ დო იკილოთუ.

კურცხე რინა ნოკობუე, უკმელა დო უჩა სერც. მინ მონჭა რე, მინ კობუ რე, მუკომოლუ დო მუკომოცენც.

უბენარი ოფე ირო, ლენიშფერ ცა – შურიშ ოწწე. ჭვემათ მოულ, მინშა თირო, ღორონთ არბა აკანც მორწყე.

ცას გეუნჯანქ ნოთე თოლეფც, ეკამებუ პეულც ჯინა. გობჭყოლადა მელენ, მოლენ, მარა ართ დღას ქიბიშინა.

მარგალც ნინა გოჭყოლადა, მარგალც ნინა გოჭყოლადა, ორბადად დოუთირუ. დვანწკის ართიქ ქოჭკადუნ, მაჰირაქ მოუთირუ.

გერე ზისხირ სქირაფილ, გაბიკალო გინორთელ, ირფელ რჩქინა დინაფილ, დულდო ტვინი მინორთელ.

ათაშ მუქუ დარაგუ, არბა დუც მინოხენ. ქარ-ბორია არაგუ, ზულა სო რე კინოხენ.

რჩქინათ ირუალუღა, ასე მუდგას ბოქუანქ გნ – ცაშა ქინჭუაფუქუ-და, მერტახუნა სუას გნ.

ჩიჩიე დო ჩაჩანეფ, ათაშ მუშენ იფაფუ?! სქან ორქოში ნაჭარეფ, მიშ ზუკოლით ირღვაფუ?!
საქმეორში
ხაალ ჯალაღონია

საქართველოში ავტოტრანსპორტის უსაფრთხოების გაუმჯობესება

(გაფრთხილება ავტომანქანის მძღობის მსხვერპლებს)

“მაქსიმალურად უნდა მოხდეს საზოგადოების ცნობიერების ამაღლება, რათა თაღლითობის მსხვერპლი არ გახდნენ.”

წლებია, რაც საქართველოს მოსახლეობის ნაწილი სასურველი მანქანის უცხოეთიდან ჩამოყვანას დამოუკიდებლად ახერხებს, ნაწილი კი საშუალო კომპანიების ან კერძო პირების მეშვეობით. როგორც ჩანს, ეს ბიზნესი საქმიანობაშია, რაზეც ბოლო დროს მსგავსი საშუალო კომპანიების სიმრავლე მეტყველებს. თუმცა სამწუხაროდ, მძღობის უსაფრთხოების საშუალო კომპანიების პარალელურად, არსებობს იმის საკმაოდ მაღალი ალბათობა, რომ რომელიმე კომპანიის თაღლითობის მსხვერპლი აღმოჩნდეთ. კერძო პირების შემთხვევაში ეს რისკი მინიმუმამდე დაყვანილი.

თაღლითობის ერთ-ერთი მაგალითი გამოვლინდა გასულ კვირას – თბილისისა და რომის ინტერპოლის ერთობლივი ცენტრალური ბიუროების თანამშრომლობის შედეგად, იტალიაში თაღლითური დაჯგუფების წევრები დააკავეს. ქართველებისგან დაკომპლექტებულმა დანაშაულებრივმა ჯგუფმა იტალიიდან ავტომობილების საქართველოში იმპორტის მიზნით, შპს “იტალავტო” დააფუძნა. კომპანია თაღლითური განზრახვით კლიენტებს შემცირებულ ფასებს სთავაზობდა, მეტი სანდოობისთვის სკაიპის საშუალებით ახორციელებდნენ იტალიაში არსებული ავტომობილების საქართველოში პოტენციური მყიდველებისთვის ჩვენებას. 2013 წლის სექტემბრიდან 2014 წლის ოქტომბრამდე ჯგუფმა 21 კლიენტთან გააფორმა მომსახურების ხელშეკრულება და თაღლი-

თურად დაახლოებით 180.000 ევრო მიითვისეს. ამჟამად კანონით გათვალისწინებული წინასაექსტრადაციო პროცედურები მიმდინარეობს.

მსგავსი თაღლითობის სქემით საქართველოში დაფუძნებული კომპანიებიც მოქმედებენ. ჟურნალისტებისათვის ერთ-ერთი ასეთი კომპანიის თაღლითობის შესახებ გახდა ცნობილი, რომელმაც რამდენიმე კლიენტი მსხვილი თანხებით ახარა. ჩვენი რესპონდენტის ცნობით, რომელმაც ინკოგნიტოდ დარჩენა ამჯობინა, სასურველი მანქანის შეძენა საშუალო კომპანიის მეშვეობით გადაწყვიტა, რადგან აღნიშნული მანქანის შეძენა საქართველოში გაცილებით ძვირი დაუჯდებოდა. ამ მიზნით, ერთ-ერთ საშუალო კომპანიას – შპს “ამერიკა მოტორსს” დაუკავშირდა. მანქანა შეარჩია, პირობებს გაეცნო და ფირმას წინასწარ 10.000 დოლარიც გადაუხადა. როგორც ჩვენს რესპონდენტს ფირმაში განუცხადეს, კომპანიას მანქანა იაპონიიდან უნდა ჩამოეყვანა, ტრანსპორტირებას კი გარკვეული დრო სჭირდებოდა. 3 თვის შემდეგ, როცა შეგულებული მანქანა ვერ მიიღო, კომპანიისთან დაკავშირება სცადა. თუმცა, უშედეგოდ – “ამერიკა მოტორსს” მფლობელები გაუჩინარდნენ. როგორც მოგვიანებით გაარკვია, ანალოგიურ მდგომარეობაში რამდენიმე კლიენტი აღმოჩნდა. მომხდართან დაკავშირებით დაზარალებული სამართალდამცავი სტრუქტურებისთვის მიმართვას აპირებს.

როგორც ჩვენთვის გახდა ცნობილი, “ამერიკან მოტორსი” წერეთლის 49-ში მდებარეობდა, თუმცა დღეს ოფისი დაკეტულია. კომპანიის მფლობელთან მანუარ ჭელიძესთან დაკავშირება კი შეუძლებელი აღმოჩნდა. ჩვენი რესპონდენტის ინფორმაციით, თაღლითებმა ქვეყანა უკვე დატოვეს. მეტი ინფორმაციის მოძიების მიზნით, მეწარმეთა რეესტრს ვესტუმრეთ, სადაც “ამერიკან მოტორსის” სახელწოდებით სამი ფირმაა რეგისტრირებული. თუმცა არცერთ მათგანში მანუარ ჭელიძე არ ფიგურირებს.

“ამერიკან მოტორსის” შესახებ ინფორმაციის მოპოვება სხვა საშუალო კომპანიებთან ვცადეთ, მაგრამ ამაოდ. როგორც ერთ-ერთი კომპანიის, “ამერიკან გოლდენ მოტორსის” მფლობელმა ალექსანდრე ჩინჩალაძემ გვითხრა, აღნიშნულ კომპანიისთან დაკავშირებით, რამდენიმე პიროვნება დაუკავშირდა. თუმცა, ის მანუარ ჭელიძის

და მისი კომპანიის შესახებ ინფორმაციას არ ფლობს. თავად ალექსანდრე ჩინჩალაძემ საკუთარი კომპანია რამდენიმე თვის წინ გააუქმა. მისი თქმით, ეს ბიზნესი წამგებიანი გახდა. “საქართველოში 2011 წელს დაიბრუნდა, როცა ბიზნესის განვითარება წინ მიიწვედა. სხვა ქვეყანაში ცხოვრებას, სამშობლოში საკუთარი საქმის კეთება ვარჩიე. თავიდან საქმე კარგად ავიწყო, მაგრამ ნელ-ნელა ეს ბიზნესი ჩაკვდა. ამიტომ ფირმა დავეხურე. სიმართლე გითხრათ, წინახელისუფლების დროს ბიზნესი წინ მიდიოდა, ახლა ერთ ადგილზეა გაყინული. რაც შეეხება თაღლითობებს, პირადად ჩემს კომპანიას არც ერთ კლიენტთან პრობლემა არ აქონია, თანხის 10-15% წინასწარ ვიღებდით, ტრანსპორტირებას დაახლოებით 2-3 თვე სჭირდებოდა და ამის შესახებ კლიენტს წინასწარ ვაფრთხილებდით”, – გვითხრა ალექსანდრე ჩინჩალაძემ.

კოალიცია “საზოგადოებრივი ინიციატივის” ხელმძღვანელი ვასო ურუშაძე ჟურნალისტებთან საუბარში აღნიშნავს, რომ არ არსებობს იმის ზუსტი სტატისტიკა, თუ რამდენი ადამიანი გახდა თაღლითობის მსხვერპლი. ვინაიდან, ზოგიერთი დაზარალებული დამოუკიდებლად ცდილობს თაღლითის მოძიებას და მასთან ანგარიშის გასწორებას, ზოგს კი თანხის დაბრუნების იმედი არ აქვს და ხელი ჩაიქნა.

ზასო ურუშაძე: რამდენიმე თაღლითობის შესახებ მსმენია, ამის თაობაზე მომართეს და დახმარება მოხდეს. ზოგიერთ საშუალო კომპანიას აქვს თავისი საიტი, სადაც მომხმარებლისთვის ყველაფერი სერვისია შექმნილი. ერთი შემთხვევის შესახებ გიამბობთ, რომელიც ჩემს მეგობარს შეემთხვა. ერთ-ერთ ფირმას კონკრეტული მარკის მანქანის საბურავები და სავალი ნაწილები შეუკვეთა, რომელიც იაპონიიდან უნდა შემოეტანათ. გარკვეული თანხა წინასწარ გადაიხადა. ფირმაში უთხრეს, რომ მისი შეკვეთა უკვე შეისყიდეს და კონტეინერშია მოთავსებული. თან დასძინეს, რომ რამდენიმე თვე დაგვიანდებოდა. საბოლოოდ, როცა კონტეინერი საქართველოში ჩამოვიდა, ჩემი მეგობარი ადგილზე დახვდა, მაგრამ იქ სხვისი შეკვეთა აღმოჩნდა. მაშინვე ფირმის წარმომადგენელს დაურეკა, თუმცა ტელეფონი გამორთული ჰქონდა. ამ საქმეს ბოლომდე მიჰყვა და გაარკვია, რომ ფირმის წარმომადგენლები უკრაინაში წავიდნენ. სადაც ანალოგიურ საქმიანობას ეწევიან. ამის

შემდეგ სამართალდამცავებს მიმართა. ამჟამად, შესაბამისი პროცედურები მიმდინარეობს. მეორე შემთხვევა, საკმაოდ გახმაურებულია, საქმე უკვე გაისხნა. იტალიაში რამდენიმე ქართველი თაღლითი დააკავეს, რომლებიც იტალიიდან ახორციელებდნენ დისტანციურ მომსახურებას. მათ საქართველოს მოქალაქეები უკავშირდებოდნენ, სასურველ ავტომანქანას უკეთავდნენ და თანხას წინასწარ ურიცხავდნენ. როცა დაზარალებულებმა ფირმის წარმომადგენლებთან შეხვედრა მოინდომეს, აღმოჩნდა, რომ ისინი საქართველოში არ იმყოფებოდნენ და თაღლითურ საქმიანობას სკაიპის მეშვეობით ახერხებდნენ.

– რა ბერკეტებია სახელმწიფოს ხელში მსგავსი თაღლითობების თავიდან ასარიდებლად?

– სამწუხაროდ, სახელმწიფო წინასწარ ამის პრევენციას ვერ ახდენს. დღესდღეობით, საქართველოში ნებისმიერს შეუძლია შექმნას მსგავსი საიტი და ნებისმიერი სახის ინფორმაცია განათავსოს. მათ შორის, მანქანების იმპორტზეც. სახელმწიფო მხოლოდ იმ შემთხვევაში ჩაერევა, თუ დაზარალებული მოქალაქე შესაბამის უწყებებს მიმართავს და დადასტურებს, რომ მის მიმართ თაღლითობას ჰქონდა ადგილი. მიმართა, რომ ამ სიტუაციიდან ერთადერთი გამოსავალია სპეციალური დანიშნულების ჯგუფის შექმნა, რომელიც ჩაატარებს კვლევას საქართველოში არსებული ყველა ავტოკომპანიის შესახებ. ეს ხელს შეუწყობს კომპანიის სანდოობის დადგენას, რათა მომავალში კლიენტს ეჭვი არ შეეპაროს მის კეთილსინდისიერებაში. შემდეგ ეს ინფორმაცია რომელიმე საჯარო სამსახურის საიტზე უნდა გამოქვეყნდეს, რათა ავტომობილის ან ავტონაწილების შექმნის მსურველებს სახელმწიფოსგან ჰქონდეთ იმის გარანტია, რომ აღნიშნული კომპანიები სახელმწიფოს მხრიდან ნდობით აღჭურვილი არიან. ყველა ახალმა კომპანიამ, რომელიც მომავალში დაფუძნდება, სახელმწიფოს მხრიდან აკრედიტაციის მსგავსი დოკუმენტი უნდა მიითხოვოს და უნდა მოხდეს მათი შემოწმება. ასევე მაქსიმალურად უნდა მოხდეს საზოგადოების ცნობიერების ამაღლება, რომ თაღლითობის მსხვერპლი არ გახდნენ.

სალომე ბობოხია,
ინტერნეტსაიტი “ამბები-გე”

ამბები სამედიცინო დან

სასპორტო სკოლის მოჭიდავეთა წარმატებული ასპარეზი

თერჯოლის სპორტის სასახლეში ჩატარდა ბერძნულ-რომაული ჭიდაობაში მსოფლიო ჩემპიონისა და ევროპის პრიზიორის მირიან გიორგაძის სახელობის მეექვსე რესპუბლიკური ტურნირი. ტურნირში მონაწილეობა მიიღეს და წარმატებით

იასპარეზეს განათლების ცენტრის სასპორტო სკოლის ბერძნულ-რომაული ჭიდაობის ჯგუფის მოსწავლეებმა, მივლინებული 16 მოსწავლიდან შეჯიბრის წარმატებული აღმოჩნდა 5 მოჭიდავისთვის. მწვერულ-მასწავლებლები არიან მამუკა ყორშია, ბაკურ ბუკია, სურაჯ გვასალია. პირველი ადგილის მფლობელები გახდნენ 58 კგ. წონით კატეგორიაში ნიკა ყორშია, 63 კგ. წონით კატეგორიაში შოთა

ოსიავა და 29 კგ. წონით კატეგორიაში დათო გვასალია.

მეორე ადგილზე გავიდნენ 63 კგ. წონით კატეგორიაში თემურ გოგოხია და 35 კგ. წონით კატეგორიაში გოგა გაბისონია.

პირველი ეროვნული კონკურსი

სენაკის სამუსიკო სკოლის ს. ცინცაძის სახელობის დიდ საკონცერტო დარბაზში, ჩატარდა საქართველოს ბავშვთა და ახალგაზრდული საგუნდო კოლექტივების პირველი ეროვნული კონკურსი, რომელიც მიზნად ისახავს საგუნდო ხელოვნების განვითარებასა და პოპულარიზაციას. კონკურსის ორგანიზატორები: საქართველოს საგუნდო საზოგადოება, თბილისის ვ. სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორია, საქართველოს ფოლკლორის სახელმწიფო ცენტრი, ევ. მიქელაძის სახელობის თბილისის ცენტრალური სამუსიკო სასწავლებელი. კონკურსის მხარდამჭერებია: კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო, თბილისის მერია, ახალგაზრდობის სულიერი და ინტელექტუალური განვითარების ცენტრი, საქართველოს მასწავლებელთა განვითარების პროფესიული ცენტრი.

კონკურსში მონაწილეობდნენ სენაკისა და ფოთის საჯარო და სამუსიკო სკოლებთან არსებული გუნდები, რომელთა საშემსრულებლო დონეს აფასებდა ქიური შემდეგი შემადგენლობით: საქართველოს კომპოზიტორთა კავშირის წევრი რუსუდან

ხორავა, საქართველოს საგუნდო საზოგადოების სამეგრელოს ფილიალის დირექტორი შოთა აბრახამია, საქართველოს საგუნდო საზოგადოების აჭარის ფილიალის დირექტორი სალომე ცეცხლაძე, საქართველოს ფოლკლორის სახელმწიფო ცენტრის წარმომადგენელი, ლობჯინა მურთაზ ციმიტია, სენაკის მუნიციპალიტეტის გამგეობის განათლების განყოფილების უფროსი ირმა კუპრეიშვილი. ბატონმა შოთა აბრახამიამ განსაკუთრებული მადლიერება გამოხატა სენაკის მუნიციპალიტეტის გამგეობის მხარე, კონკურსის ჩატარებაში თანადგომისა და ფინანსური მხარდაჭერისთვის, აგრეთვე, სენაკის სამუსიკო სკოლისადმი – მხარდაჭერისა და განსაკუთრებული აქტივობისათვის.

ქორეოგრაფიული ანსამბლი „იმედი“ 20 წლისაა

ტრიფონ ხუხუას სახელობის კულტურის სახლში ჩატარდა კონცერტი ქორეოგრაფიული ანსამბლი „იმედი“ დაარსების 20 წლის იუბილესთან დაკავშირებით. ღონისძიებაზე მონაწილეობდნენ ანსამბლის სხვადასხვა თაობის მოცეკვავეები და კულტურის სახლთან არსებული შემოქმედებითი კოლექტივების წარმომადგენლები. მონაწილეებს გადაეცათ საპატიო სიგელები. ღონისძიებას ესწრებოდნენ ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები და მუნიციპალიტეტის მოსახლეობა.

ღონისძიება ჩატარდა მარტვილის მუნიციპალიტეტის გამგეობისა და საკრებულოს მხარდაჭერით.

კაცურად იცოცხლა და ვაჟაკურად შეიწირა სამშობლოს!

საქართველოს პრემიერ-მინისტრი, ირაკლი ღარიბაშვილი ქოული შარტავას დაბადების დღესთან დაკავშირებით განცხადებას ავრცელებს. მთავრობის თავმჯდომარე განცხადებაში ქოული შარტავას გმირობის მაგალითზე კიდევ ერთხელ საუბრობს და მის ხსოვნას პატივს მიაგებს: “საქართველოს ეროვნულ გმირს, ქოული შარტავას დღეს 71 წელი შეუსრულდებოდა. ქოული შარტავამ, როგორც სოხუმის დამცველმა ერთმა რიგითმა ჯარისკაცმა, საკუთარი სიცოცხლის ფასად ბოლომდე უერთგულა ქვეყანასა და თავის ხალხს. აფხაზეთის ომი ჩვენი დროის უმძიმესი მათამკველელი ომი იყო. ამ ომმა გახლიჩა ქართველებისა და აფხაზების მრავალსაუკუნოვანი ძმობა. ამ ომში გამარჯვებული არ არსებობს. ამ ომს შეეწირა ქოული შარტავა. პატივს მივაგებთ საქართველოს ეროვნული გმირის, ქოული შარტავას ხსოვნას. ქართველი ხალხი არასოდეს დაივიწყებს მის სახელს, ქოული შარტავა ყოველთვის იქნება ჩვენთვის სამშობლოსთვის თავგანწირვისა და გმირობის მაგალითი”, – ნათქვამია ირაკლი ღარიბაშვილის განცხადებაში.

ეპრაული მასონობა ცოცხლად მარხავს მთელ კაცობრიობას და მათ შორის საქართველოს

აწარმოებული აკადემიკოსის იაკობ ახუაშვილის ნაშრომები ყოველთვის იპრობდნენ საზოგადოების ყურადღებას, რადგან ისინი არასდროს კარგავდნენ აქტუალობას და ააშკარავებდნენ პროგრესული საზოგადოების წინააღმდეგ დაუნდობლად მებრძოლ მასონურ ძალებს. წლები წლებს მისდევს და, სამწუხაროდ, ეს მასონური ძალები სულ უფრო და უფრო ძლიერდებიან და რეალურ საფრთხეს უქმნიან კაცობრიობას. ამიტომ ვთავაზობთ ჩვენს გაზეთის მკითხველებს იაკობ ახუაშვილის მიერ შექმნილ მამხილებელ წერილს, რომელშიც იგი მალაპროფესიული ადვოკატი გადმოგვცემს მასონური იტაქვეშეთის არსს.

ნიკოლოზის ძე ელცინი მან და მისმა თანამებრძოლებმა წინ იდეოლოგიურ ჯაგჷნად იესო ქრისტე აიფარეს და სრულიად რუსეთის პატრიარქ ალექსეი მეორეს ჩაეკონენ.

ვიზია (მცირე ბამონაქლის ბარდა) ჯერ კიდევ საქართველო პარლამენტის შემდგომობის, ჯორჯ სოროსის შონდ "ლია საზოგადოება - საქართველოს" (ახია ხალხზე, ბესმით) "ლია საზოგადოება", თავისუფლების ინსტიტუტის

მსოფლიოში არ არსებობს არაერთგული სახელმწიფო და ცივილიზაცია, და არც ისეთი ერია დედამიწაზე, რომელიც უარყოფს და ხაზს გადაუსვამს თავის ისტორიას, ათასწლეულების მანძილზე შექმნილ საკუთარ კულტურას. აქედან გამომდინარე, და ამის გამო შეუძლებელია იყოს უეროვნო განვითარება მცნებების "მსოფლიო მოქალაქე", "ადამიანის უფლებათა მესაფლავე", მასონები და სხვანი.

დღემდე მსოფლიომ ექვსი ისტორიული პროცესი გაიარა. ამჟამად მეშვიდე ფაზა დაიწყო. ყველა მათგანში მეტნაკლებად გადაწყვეტ როლს თამაშობდნენ და თამაშობენ "ფარული ძალები" - პოლიტიკური სიონიზმი, მასონობა, ბოლშევიზმი, მონღოალიზმი და რიგი სხვა ...**იხილეთ.**

ვლადიმერ პუტინის ხელისუფლების სათავეში მოსვლამდე რუსეთის ბარაჷ კალაბის მხარდაჭერით ღრღინდნენ და ანგრივდნენ შინაური გბრები - სრუხროვის (იგივე პერლანოვი), ანდროპოვის (იგივე ფიოლკოვსკი), ბრეჷნევის (იგივე ბანოპოლსკი), გორბაჩოვის (იგივე ბარბერი), ელცინის (იგივე ელცინი) სახით.

დღეს ჩვენ თუქვის, მამლის, ღორის კოსმოსური ერის პერიოდში გვიხდება ცხოვრება.

ნურავინ იფიქრებს, რომ ის სიყალბე, რომელსაც ადგილი ჰქონდა საბჭოთა კავშირში კომუნიზმის დროს, თითქოს რაღაცა გამონაკლისი იყო გლობალურ ისტორიულ პროცესებში. როგორც თუქვის, ისე მამლისა და სხვათა კოსმიური ერა, სამწუხაროდ, ისეთივეა, როგორც ყველა მათი წინამორბედისა. თითოეული მათგანი დაფუძნებულია სიცრუეზე, ტყუილებსა და ძალადობაზე, და ეს სიცრუე დამახასიათებელია არა უკანასკნელი 70 წლის, არამედ რამდენიმე ათასწლეულებისათვის, იცვლება მხოლოდ სიცრუისა და ტყუილების ფორმები.

და სხვა გადამგარეულ იმ ორბანიაციანა ხელშია, რომლებმაც საქართველოში მცხოვრებ 100-ზე მეტ ერსა და ეროვნებას, საპუთარ სამოქალაქო, მსოფლო გვამ, მართველმას წაგვართვეს ეროვნება "მართველი", მამის სახელი და კონსტიტუციიდან ამოშალეს ვნება "მართველი ერი". ეს უშვანოები დღესაც ყველაზე აპოთეზირებული იმისათვის, რომ მართველია დამოუკიდებელი დედა-ისტორიას, დედა-ენას, კლასიციზმს, შოშმასა და მაიმუნობაში ბათქვიფონ ეროვნულობის (ქვეყნიერების ამ ქვაკუთხედის) ქოშა.

კაცობრიობამ, და მათ შორის საქართველომ უკვე გაიღო დიდი მსხვერპლი, XX საუკუნე საქართველოსთვის ყველაზე დიდი ტრაგედიებით დასრულდა.

ესაა ტოტალური სიცრუის, სიყალბის, პირმოთქობისა და ტყუილების ეპოქა. ჩვენს ნათქვამის დასაბუთება რთული და ძველი როლია. საკმარისია თვალი გავადევნოთ ხალხების ცხოვრებისეულ გამოცდილებას და ოდნავ ჩაუფიქრდეთ განცდილსა და ნანახს და დავრწმუნდებით, რომ სიონიზმი რუსეთში ჩაინერგა ჯერ კიდევ ხელისუფლებაში სტალინის მოხელემდე. სწორედ მასონებზე გამარჯვებისათვის აქციეს სტალინი საბჭოთა მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებში სუპერპიროვნებად და ღმერთად.

სიცრუის ერთ ფორმას ცვლის მეორე ფორმა, ხელისუფლების უღრსთა ერთ ბანდას, შედარებით უარესი ბანდა. ხოლო საერთო ვითარება არა თუ იცვლება, არამედ უარესდება, მოსახლეობის ცხოვრების პირობები ეცემა.

დღეს ვინაც ამჟღავნებს, ააშკარავებს ებრაელთა ზრახვას, მას ზოოლოგიური ანტიცემიტიზმიდან დაწყებული, ფაშისტის იარაღის ჰიდლებზე გულზე ასეთი იარაღი მომაკრეს ამას წინათ ე.წ. მოგზავნილმა მეგობრებმა, რომლებმაც, რბილად რომ ვთქვათ, მიჩნეს, თავი დავანებო მასონობასა და სიონიზმზე წერას. მასონობაზე, რომელიც ცოცხლად მმარხავს და ჩემს მომავალს გაქრობას უქადის.

დღესათვის თითქმის ყველა იცის, რამდენად მცირეა საიდუმლო, იმდენად მეტია თავისუფლება, რამდენადაც ამ დროს საინფორმაციო სივრცე იკუმშება და იმ ანტიეროვნული ძალებს, რომლებიც სათავეში უდგანან ბრბო-ელიტარულ სახელმწიფოებრივ და საზოგადოებრივ სტრუქტურებს, შესაძლებლობა ეძლევათ მანიპულირება გაუკეთონ საზოგადოებრივ შეგნებას, მოატყუნონ ხალხი როგორც ნახირი, გამოიყენონ ისინი, რათა შემდეგ დაეუფლნონ ტრანსნაციონალური მონოპოლიებს.

როცა სტალინი მოკვდა (მოკლეს), საბჭოთა ხალხმა ეს მოვლენა აღიქვა როგორც კოსმიური კატასტროფა და მისი გარდაცვალების პირველ კვირას ყველანი ელოდნენ აპოკალიფსის - ცივილიზაციის დასასრულს. გავიდა დრო და სტალინი გამოასვენეს მავზოლეუმიდან.

ვლადიმერ ვლადიმერის ამ პუტინის ხელისუფლების სათავეში მოსვლამდე რუსეთის ბარაჷ კალაბის მხარდაჭერით ღრღინდნენ და ანგრივდნენ შინაური გბრები - სრუხროვის, ანდროპოვის, ბრეჷნევის, გორბაჩოვის და ელცინის სახით.

დღეს განიხილება როგორც რუსული ეროვნული "ბუზანკალი", სიშმაგე, რომლითაც ცდილობენ შენიღბონ თავიანთი სიზარმაცე, უსაქმურობა, ლოთობა...

თუკი ადამიანები გაიგებენ ვისგან, როგორ და როდისაა მოსალოდნელი საშიშროება, ისინი გაერთიანდებიან და არ მისცემენ საშუალებას, რათა ბოროტებამ გაიმარჯვოს სიკეთეზე. მოხდება საზოგადოების ეროვნული სტრუქტურირება.

ხელისუფლებაში პირველ კაცად მოსულმა ნიკიტა ხრუშოვმა პარტიას აუწყო, რომ სტალინის პიროვნებაში (მისი შეფასებისას) შეცდნენ და ახლა მან გადაწყვიტა მოენადირებინა ხალხის გული.

ისინი ებრაელების გაგლენის ქვეშ იყვნენ. მათ აქტიურად ედგათ მხარში და ქვეყნის დანგრევაში ზურგს უმაგრებდნენ ასევე ებრაელების გაგლენის ქვეშ მყოფი: ალექსანდრე იაკოვლევი, ედუარდ შევარდნაძე (იგივე ცოკოლიდი-სოკოლიდი) და სხვა ე.წ. თანამებრძოლები.

იერუსალიმური გველი, რომელიც 969 წელს გამოცოცდა დედამიწის ხელაპირზე, ღია პირში მაშინ დაიჭერს საკუთარი კუდის წვერს, როცა რუსეთს დაანოქებს, დაშლის მას 22 დამოუკიდებელ ნაწილად.

ქართულმა საზოგადოებამ არ დაჰკარგა მომავლის რწმენა, თავიდან მოიშორა შიში, რადგან "შიში ვერ იხსნის სიკვდილს...". მან მოიშორა სააკაშვილის საბუღალეო უღელი და ხელისუფლებაში მოიყვანა ახალი ძალა "ქართული ოცნების სახით".

საღეს ხრუშოვს მიუხედა და დარწმუნდა, რომ საქმე ჰქონდა "ვოლუნტარიზმთან, ლენინიზმისა და კომუნიზმის მოძღვრების გამყალბებელთან".

გუნდობიანა, მართველი ებრაელებს სუფიონი, როცა ამ თემასზე კითხვლობენ ჟიორიანსა თუ ჟიორიანს, მბარამ იმას როდი უშვანენ ანგარიშს, რომ საუბარი შეგება არა ყველას, არამედ ერის ხარჯზე გამდიდრებულ და სხვა ხალხების მტრად გადაქცეულ ერთთულებას, რომლებიც ვედად ემთხვევიან პირად ქონესი და მთავრებიან 6,5 მილიარდიდან 1 მილიარდამდე შემცირებას.

ეიროსალიმური გველი, რომელიც 969 წელს გამოცოცდა დედამიწის ხელაპირზე, ღია პირში მაშინ დაიჭერს საკუთარი კუდის წვერს, როცა რუსეთს დაანოქებს, დაშლის მას 22 დამოუკიდებელ ნაწილად.

სწორედ მას გვინდა ვურჩიოთ გამონახოს საერთო ენა რუსეთთან. მათ უნდა ახსოვდეთ, რომ ქართველებს ძალზე ბრძენი და სამშობლოზე უზომოდ შეყვარებული წინაპრები გვეყავა, მათ შემთხვევით როდი აიღეს გეზი დიდი რუსეთისაკენ. ნუ ვერწმუნებით ამერიკის მმართველებს, ყოველი პრეზიდენტი ხომ მასონი და სიონისტი. ამერიკის სადღეისო ძლიერება მონყენებითია, ამერიკა მუშაობს ამერიკის წინააღმდეგ, რუსეთი კი ძალებს იკრებს და შორს არაა ის დრო, როცა იგი ააშენებს თავისუფალ, მართალ და უძლიერეს ეროვნულ საზოგადოებას.

შემდეგ დაიწყო მიხეილ გორბაჩოვის გარდაქმნები. ყოფილი "ხალხის მტრების" შვილებმა კვლავ დაიწყეს კომპარტიის გაწმენდა სტალინიზმისაგან, "პირით შემობრუნდნენ ლენინიზმის ნათელი იდეალებისაკენ". ხალხის მტრების შვილებს ეს თვალთმაქციური ნომერი არ გაუვიდათ. ჭეშმარიტმა რუსმა პატრიოტებმა და ნაციონალისტებმა დაამსხვრიეს მითი ვლადიმერ ლენინის, როგორც დიდი საბჭოთა ღმერთის შესახებ და გამოაცხადეს, რომ ლენინი ღმერთი კი არა, სატანური ძალების წარმომადგენელი იყო.

სამომავლოდ დავიძინო "ახალი მსოფლიო წესრიგის" დამყარება ნიშნავს ყველა საბჭოვნობის, პირველ რიგში - მართლმადიდებლობის მოსაპოვებას, ერთიანი მსოფლიო მთავრობის შემქმნას და კაცობრიობის 6,5 მილიარდიდან 1 მილიარდამდე შემცირებას. ამ საფრთხეზე საუბრობდნენ სერაფიმე საროველი, იოანე კონსტანტინევი, იოან ზლატოუსტი, ივან გროზნი (მრისხანე), ეკატერინე მეორე, ალექსანდრე მესამე, ნიკოლოზ მეორე, საკმარისია გავიხსენოთ, თუ როგორ ემუდარებოდნენ ხალხს დოსტოევსკი, გოგოლი და პოეტოლოგები, რომ გადაეღობათ ეს საშიხელი დაავადება.

როგორც წერენ, ჯანმრთელ ეროვნულ სხეულს თავს ესხმიან ბნელი კოსმოპოლიტური ძალები, რომელთა შეფასებითაც, მიუვლ რუსეთი და რუსი-ხალაგები ბოროტებისა და უხეობის ყრუ კედელია.

შექმნილი ვითარებიდან გამომდინარე, საქართველოს ახალ მმართველ ძალას ესაჭიროება ეროვნული ეგოიზმის ჯანსაღი პრინციპის დაცვა და მისი ცხოვრებაში გატარება. სხვაგვარად საქართველო ჩაიხრჩობა დასავლეთური, "ჩვენი მეგობრების" ფარისევლური ნართაულების უძირო ჭაობში!

საღეს, მცირე რაოდენობის სულელთა გარდა (ასეთები კი ყველა დროსა და ეპოქაში არიან), მიხვდა, რომ მათ ატყუებენ და გონებას ურევვენ, რომ ხელისუფლება შეგნებულად უმაღლავს ხალხს სიმართლეს და ახდენს მათ დეზინფორმირებას.

დღეს ეს მემკვიდრეობა საკმარისი არ აღმოჩნდა თვალის ახელისა და ჩვენი ხალხის გონზე მოსაყვანად. გამოსაფხიზლებლად, რომლებსაც გამოშტერება-გამოყრებაში დაეხმარა ტელევიზია. მან გადააჩნია ადამიანები წერა-კითხვას, აზროვნებას, ფიქრსა და ანალიზირებას, სწორედ ტელევიზიამ შვა ძალადობა, მკვლევრობები, უხეობა და სხვა მანკიერებანი. თანამედროვე პრესა, რადიო, ტელე-

ამერიკელებმა და მათმა ფავორიტებმა საქართველოში უნდა გაითავისონ, რომ

იაკობ ახუაშვილი, აკადემიკოსი

არც თუ იზვიათად, ოზივატელის მხრიდან ღაისის შეკითხვა: რა საჭიროა წერა, ნაკლოვანებების სააუქარაოზე გამობანა, მაინც არაფერი გაემოდის, ქვეყანა მაინც ილუკება (ან - ღაილუკა).

9 აპრილი საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის დღეა, ქართული სულის დღესასწაული და ზეიშაჲ!!!

„ერი ის ხალხია, რომელსაც სახელმწიფო გააჩნია“, კარლ ლიბიხი, თანამედროვეობის სოციოლოგი, „ეროვნული ეს სახელია, დროა საზოგადოებამ უარი თქვას ისეთ პრიმიტიულ ცნებაზე, როგორც სამშობლოს სიყვარულია“, ჯორჯ სოროსი

ამ სიტყვების გაგონებაზე, ჩვენი ქვეყნის ყველა ღირსეული მოქალაქე უმაღლესად გააცნობიერებს, რომ დღეს, სწორედ ამიტომ არის მიმართული ეროვნული სახელმწიფოებრიობის მოშლის მთავარი დარტყმის მიმართულება ეროვნული ცნობიერების მაფორმირებელი სახელმწიფოებრივი ინსტრუმენტებისაკენ.

ქართველი ერი კი სოროსის და მის უკან მდგარი შავნული ძალების ამ გამანადგურებელ, ანტიეროვნულ პოლიტიკას პასუხს გაცემს ზვიად გამსახურდიას სიტყვებით: „ეროვნება არა აქვს ცხოველს“.

საქართველოს კანონიერი ხელისუფლების დამხობიდან დღემდე, ამ საშიში იდეოლოგიის ავტორის ჯორჯ სოროსის მიერ შემუშავებული პროგრამა დღესაც ზედამხედველობს საქართველოს პოლიტიკურ სპექტრს, ე.წ. პოლიტიკოსების საქმიანობას, იგი სრულად არის მის მიერ კონტროლირებული.

ჯერ კიდევ 15 წლის ზვიად გამსახურდიამ თავის ერთერთ ლექსში გააუქურა ის იდეა, რომელიც 9 აპრილის დამოუკიდებლობის აქტით გაცხადდა:

ჩვენ ძლიერ ხშირად გვიფიქრია ძმობა ამაზე, როდის აღსდგება სამშობლო ჩვენი და დაბრუნდება კვლავ სიღამაზე,

თავისუფლების და აღმავრდინის, როდის დადგება ის დღე დიადი, როს ბორიკის შეგხსნით ერს დამცირებულს და დაუბრძავებს თვალს განთიადი სამყაროს წითელ ჯვალათა კრებულს: და საქართველო დიდჭირნახული, გამოფხიზლდება ყველა იოგით, ჩვენ დვთისმშობელი გეწყალობს ხასულის და გვიცავს მარად თეთრი გიორგი!

ჩვენს კომიტეტს არაერთგზის მიგვიმართავს საქართველოს ეკლესიის სინოდისათვის, რათა დაწყებულიყო სამშობლოს დამოუკიდებლობისათვის შექმნილი 9 აპრილის გმირთა წმინდანად კანონიზირების საკითხი. მაგრამ სამწუხაროდ, მე-20 საუკუნის გმირთა სახელის უკვდავოფის საკითხი, ჯერაც გაურკვეველ ბურუსშია გახვეული.

როგორც ისტორიულად არის ცნობილი, საქართველოს ეკლესიის მღვდელმთავარი, და ბერმონაზვნობა, თვით უმაღლეს სასულიერო მცნებას არღვევდნენ და სამშობლოსათვის ბრძოლაში, დვთისმშობლის წილხედრ საქართველოს გაღასარჩენად, საკუთარი სულის წარწყმედის სანაცვლოდ, სამკვდრო სასიცოცხლო ბრძოლაში ებმებოდნენ. ხოლო ბრძოლის წინ კი ერისა და ქრისტიანობისათვის მებრძოდ ქართველ ვაჟაკებს ამხვევდნენ. ხშირ შემთხვევაში ისინი თავიანთ თანამოქმთა გვერდით, უთანასწორო ბრძოლაში, ბრძოლის ველზე იღუპებოდნენ. სამწუხაროდ, სწორედ ამის მაგალითი ვერ იხილა ქართველმა ერმა 1989 წლის 9 აპრილის იმ უკვდავ დამეს. განა 9 აპრილს ბარბაროსთა მიერ ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო მამულიშვილთა დაღვრილი სისხლი წმინდა არ იყო? უფრო მეტიც, როგორც ბატონმა პრეზიდენტმა ზვიად გამსახურდიამ ბრძანა თავის

გამოსვლაში 1991 წლის 9 აპრილს, 1989 წლის 9 აპრილს წამებულთა დღეს, რომ გამოცხადდა საქართველოს დამოუკიდებლობა: „ეს იყო სიმბოლური, ვინაიდან ამ დღეს გადაწვდა საქართველოს ბედი“-ო. დიას, 9 აპრილის გმირებმა, თავიანთი თავგანწირული ბრძოლით ჩაუყარეს საფუძველი ჩვენი ქვეყნის თავისუფლებას.

ეროვნული კომიტეტი კატეგორიულად მოითხოვს, რომ საქართველოს სამოქალაქელო ეკლესიამ დაუყოვნებლივ დააყენოს 9 აპრილს დაღუპულ გმირთა წმინდანად შერაცხვის საკითხი, რათა მომქალაქეული მსოფლიო იმპერიული ძალების სასტიკი შემოტევები, ჩვენი სამშობლოს გასანადგურებლად, ერთხელ და სამუდამოდ იქნას მხილებული, რამეთუ ამ უდიდეს დანაშაულზე ხელის დაფარება ჩვენს ქვეყანას უარეს ბოროტებად არ შემოუბრუნდეს. 1992 წლიდან დღემდე, საქართველოს დამოუკიდებლობის დღის 9 აპრილის იგნორირება, სხვა არაფერია, თუარა სახელმწიფო დანაშაული.

წმინდა მამა გაბრიელი კი გვმოძღვრავს: ღმერთის წინაშე ყოველგვარი ცოდვა ზღვის კენჭებითაა, არ არსებობს ცოდვა სინანულს რომ აღემატებოდეს.

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტის ზვიად გამსახურდიას კანონიერი, ღვთისმშობელი ხელისუფლების – უხენაესი საბჭოს – აღდგენის ეროვნული კომიტეტის მტკიცე სურვილია, რომ 9 აპრილის მონაპოვარის წინააღმდეგ დანაშაულის ჩამოღება – სასულიერო თუ საერო პირებმა საჯაროდ გულწრფელად აღიარონ და გამოხატონ სინანული ამ დღეს ჩადენილი დანაშაულის გამო, რაც თავის მხრივ, ჩვენი ერის ერთიანობისათვის, მაღალზნეობრივ მაგალითად იქცევა და სოროსის იდეოლოგია ვერ გაიმარჯვებს ქართველ ერზე, რომლის უდიდეს მგოსანს ვაჟას უთქვამს:

იტყვიან დალატის გამო თურმე დამარცხდა ლაშქარი, მტერმა კი მახარობლად სახლში აფრინა ჩაფარი, იტყვიან – ჩვენივე კაცი მტერს თურმე წინ წასძღოლია... ის საცოდავი, ნეტავი, დედას რისთვისა მყოლია?!

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას კანონიერი, კონსტიტუციური, ღვთისმშობელი ხელისუფლების – უხენაესი საბჭოს აღდგენის ეროვნული კომიტეტის სახელით:

- გიორგი კაკვასიელი (კმრვალიშვილი); კომიტეტის მთავარი კოორდინატორი, სრულიად საქართველოს ადამიანის უფლებათა ასოციაციის პრეზიდენტი; ბესო (ბესარიონ) მიძავა, იბერიულ-კავკასიური მოძრაობის თავმჯდომარე; მღვდელ-მონაზონი ილარიონი (ჯანელიძე) ნანა კახიანი, იბერიულ-კავკასიური მოძრაობის პრეზიდენტი; ვალტერ ოჩიბაძე, პოლიტდევნილი; ზურაბ ქობალაძე, შურნაღისტი; დიმიტრი ომანაძე, დევნილი აფხაზეთიდან; მანანა ჯიჟიშვილი, იბერიულ-კავკასიური მოძრაობის წევრი; თბილისი, 2015, ხარება, აპრილი

ისტორიის გაუხუნარი შურცლები “ნეტავი, ბატონო აკაკი, ან თქვენ იყოთ სომეხი კოეტი, ან თქვენ იყოთ სომეხი კოეტი, ან მე ვიყო ქართველი, ისე ადენი ფული როგორ მოგცეთო. თუმცა, ბოლოს მაინც დახმარებია, ოღონდ ვექსილი (ხელწერილი, რომელიც შეიცავს ვალდებულებას გადაიხადონ თანხა დათქმულ ვადაში) მოუთხოვია. პოეტს ფული 3 თვის შემდეგ უნდა დაებრუნებინა. 2 თვის თავზე აკაკის 1 500 მანეთი მიუცია მანთაშოვისთვის, შემდეგ კი მეგობრებს შეუთვლიათ აკაკისთვის – შენი ვალი გადახდილიაო... მიუხედავად ამისა, აკაკის თავის ანდერძში ყველა ვალი შეუტანია, მათ შორის – ეს 1.000 მანეთიც.

საზოგადოებას ყოველთვის აინტერესებდა აკაკი წერეთლის ცხოვრების ბუნდოვანი ეპიზოდები. ამის მთავარი მიზეზი, ალბათ, აკაკის ცხოვრების სტილი იყო. ბევრმა იცოდა, რომ აკაკი ფულს ხშირად სესხებოდა, მაგრამ არ იცოდნენ, რომ ვალდების მიზეზი მისი ვაჟი – ალექსი გახლდათ. ალექსი, რომელსაც დედისავე არაფერი გაგებოდა არც ქართულისა და არც მამის პოეზიისა, რუსეთში ცხოვრობდა. მას ბანქოს თამაში უყვარდა. ერთხანს საოპერო დასის ანტრეპრენორი იყო, მუდამ კრედიტორების ვალი ქონდა და მისი გადახდა აკაკის უწყვედა. აკაკი ხშირად იღებდა ალექსის წერილებს, სადაც შვილი ფულის გაგზავნას სთხოვდა, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი თავის მოკვლით იმუქრებოდა. ცნობილი ექიმი, საზოგადო მოღვაწე და აკაკის დიდი მეგობარი ალექსანდრე ელისაშვილი იხსენებს, რომ ერთხელ აკაკის შვილის დეპეშა მიუღია, თუ სასწრაფოდ არ გამოემიჯანა 2.500 მანეთს, თავს მოვიკლავო. დატრიალებულან, ვისთვის არ უთხოვიათ, თუმცა, უშედეგოდ. ამხელა თანხა სად უნდა ემოვათ?! ბოლოს ცნობილ სომეხ მეწარმეს, მანთაშოვს, ხლებიან. მანთაშოვს აკაკისთვის რომ

მოუსმენია, უთქვამს, ნეტავ, ბატონო აკაკი, ან თქვენ იყოთ სომეხი პოეტი, ან მე ვიყო ქართველი, ისე ადენი ფული როგორ მოგცეთო. თუმცა, ბოლოს მაინც დახმარებია, ოღონდ ვექსილი (ხელწერილი, რომელიც შეიცავს ვალდებულებას გადაიხადონ თანხა დათქმულ ვადაში) მოუთხოვია. პოეტს ფული 3 თვის შემდეგ უნდა დაებრუნებინა. 2 თვის თავზე აკაკის 1 500 მანეთი მიუცია მანთაშოვისთვის, შემდეგ კი მეგობრებს შეუთვლიათ აკაკისთვის – შენი ვალი გადახდილიაო... მიუხედავად ამისა, აკაკის თავის ანდერძში ყველა ვალი შეუტანია, მათ შორის – ეს 1.000 მანეთიც.

ლალო გოგუაძე, ინტერნეტსაიტი “ამბები-ბე”

“ახვენეთ ხალხს კაღრები, რომელშიც პოლიციის უნებოებაში “სკოჩით” დაკრულ პატიმარს მანიაკი აშუაბიურებს” – ირმა ინაშვილის მოთხოვნა ხელისუფლებას

“პატრიოტთა ალიანსის” ლიდერი ირმა ინაშვილი 2013 წელს სამეგრელოში, სამალაგში აღმოჩენილი სკანდალური ვიდეოკადრების გასაჯაროვებას ითხოვს, – ამის შესახებ ინაშვილი განცხადებას Facebook-ის საშუალებით აკეთებს. “იცით, რა მიკვირს? ვის უნახავს ეს ხელისუფლება სამეგრელოს სამალაგში აღმოჩენილ კადრებს, სადაც ყავარჯინანი მანიაკი, პოლიციის შერობაში, მაგიდაზე “სკოჩით” დაკრულ პატიმარს აუპატიურებს. მორიგჯერ გუბუნებთ: გაასაჯაროეთ ამ კადრების ფრაგმენტები (დაფარეთ სახეები) და ღიად აჩვენეთ ქართველ ხალხსაც მსოფლიოსაც, რას აკეთებდა სააკაშვილის რეჟიმი. რისთვის აღმოაჩინეთ, მუთაქებში შესანახად?! ან ვისი უფლება შეიღახება, თუ სახეებს დაფარავთ და კადრებს ისე გაასაჯაროებთ?!... მაგრამ გეშინიათ... არც ნება გაქვთ, არც სულისკვეთებით გამოირჩევით... ბულგარეთიც კი გჯობნით, საკუთარი ქვეყნის სტრატეგიული ინტერესების დაცვაში. მიწის გაყიდვაზე მორატორიუმი 2020 წლამდე გაიგრძელეს, ცალმხრივად... ვეროკაშვირს კი, დაემუქრნენ, რომ ჯერ მათი ეროვნული ინტერესებია და მერე – დანარჩენი მსოფლიო. სხედხართ კაბინეტებში და დიდი ეჭვი მაქვს, ვერც ხედებით, რომ იძირებით... მაგრამ თქვენს ჩაძირვას კიდევ აიტანდა კაცი, ქვეყანა მორიგჯერ დგება საფრთხის ქვეშ. გული მტკივა. ბოროტებასთან მოგებული ომი წაგვაგებინეთ. ყველაფერი თავიდანაა დასაწყები”, – წერს ირმა ინაშვილი. შეგახსენებთ, რომ 2013 წლის ივნისში შს სამინისტროს სახელმწიფო უსაფრთხოების სააგენტოს მიერ ჩატარებული კომპლექსური დონისძიებების შედეგად, სამეგრელოში აღმოჩენილია ყოფილი ხელისუფლების შსს-ს მაღალი თანამდებობის პირების უშუალო ორგანიზებითა და ხელმძღვანელობით მიწის ქვეშ შენიღბულად მოწყობილი, სპეციალური კამუფლაჟით დაფარული სამალაგები დიდძალი ცეცხლსასროლი ირადითა და საბრძოლო მასალებით. სამალაგებში ნანახია სამართალდამცავი ორგანოების წარმომადგენლების მიერ ადამიანების სასტიკი წამების, მათზე სექსუალური ძალადობის განხორციელების, ცემის, დამამცირებელი და შეურაცხყოფილი მოპყრობის ამსახველი არაერთი ვიდეოფირი. მაგრამ თუ გაითვალისწინებთ იმ გარემოებას, რომ ასე გახშირდა შეკვეთილი მკვლელობები, რომლებშიც აშკარად იკვეთება ნაციონალთა ავტეილითი აზრდელი, და იმასაც, რომ ნაციონალთა დორბლიანი ბელადი მიშა სააკიანცი, მის მიერ მოქრთამული ვეროაპერიკელი პატრონობის აშკარა წაქეზებით,

“გულადად” იმუქრება, რომ დაბრუნდება საქართველოში ხელისუფლების ხელში ჩასაგდებად, გამოირიცხული არ არის, რომ ანალოგიური სამალაგები სხვა რეგიონებშიც იყოს მოწყობილი, და თუ ქვეყნის უშიშროების სამსახური არ მიიღებს ზომებს მათ აღმოსაჩენად, ქვეყანა შეიძლება ფრიად არასასურველი მოვლენების ცენტრში მოექცეს. ყოველივე ამის ფონზე სახეებით გაუგებარია კოალიცია “ქართული ოცნების” ხელისუფალთა ინდეფერენტულობა, რასაც ისინი ინენენ საქართველოს მოსახლეობისათვის წინასარჩევნოდ დაპირებული სამართლიანობის აღდგენის მხრივ. მართალია, პროკურატურამ დააკავა რამდენიმე დამნაშავე ნაციონალი მაღალჩინოსანი, მაგრამ ვერა და ვერ დაადავა თავი სასამართლომ მათ მიმართ განაჩენის გამოტანას, რათა ნაციონალთა მიერ დაფიქრებულმა არასამთავრობოებმა თავი დაანებონ ყაყანს იმის თაობაზე, რომ თითქოს უგულავა, ახალაია, მერაბიშვილი და სხვები ივანიშვილის პოლიტპატიმრები არიან და ტყუილუბრალოდ სხედან ციხეებში. როგორც იქნა დამთავრდა ამერიკელთა მიერ შემოტენილი ავადსახსენებელი კოაბიტაცია და ხალხს ეგონა, რომ სამართალი აუცილებლად იხეიმებდა და დაპატიმრებულ ნაციონალ დამნაშავეებს სხვებიც “დაუმშვენებდნენ” მხარს, მაგრამ, სამწუხაროდ, ეს ასე არ მოხდა და გათავხედებული ნაციონალები ახლა აქეთ ვაგამუნათებენ და ღიად გვემუქრებიან, რომ ხელისუფლებაში დაბრუნების შემდეგ ყველას მოსთხოვენ პასუხს. ეს მოსალოდნელიც იყო, რადგან როცა ციხეში არ არიან მოყუჩებული გიგა ბოკერიასთანა, გორგი ბარამიძისთანა და გივი თარგამაძისთანა პირწავარდნილი სისხლის სამართლის დამნაშავეები, ასეთ ქვეყანაში არასოდეს აღდგება წესრიგი და კიდევ ბევრჯერ მოგვიწევს შეკვეთილი მკვლელობის მსხვერპლის სამძიმარზე მისვლა! რაც შეეხება კოალიცია “ქართული ოცნების” ხელისუფლებას, მათ კიდევ ერთხელ უნდა შევახსენოთ, რომ დამნაშავისათვის ხელის დაფარება თავისთავად უმძიმესი დანაშაულია. არა და, დღეს უკვე აღარავის ეპარება ეჭვი იმაში, რომ ავადსახსენებელ “ნაციონალურ მოძრაობას”, რომელიც ქართველმა ხალხმა უკვე აღიარა დანაშაულებრივ ორგანიზაციად, სწორედ დღევანდელი ხელისუფლება აფარებს ხელს! ვაი თუ ცუდად მოუბრუნდეს ყოველივე ეს ქართულ ხალხს, რომელმაც ძლივს გადაიგლო ქედიდან დაშნაკი მოძალადე სააკიანცისა და მისი ნაცსოვის უღელი.

კვაჭის ნაპნის ბატიბუში, პაკიპუკი და შეისბუშის წერილები კოლეგებს

გაზეთ „ილოროს“ მთავარ რედაქტორს როლანდ ჯალაღანიას

ბატონო მთავარ რედაქტორო! რადგან გადაწყვიტე „ილოროს“ გააცნო მკითხველთა ფართო აუდიტორიას ჩემი პუბლიკაცია, რომელიც ქვეყნის ყველაზე უხესი გაზეთის „საბატონო მთავარ რედაქტორისადმი, ხოლო სათაურს დაუმატო ორი სიტყვა, კერძოდ – „კვაჭის ნაპნი“.

გვიჭირბო, ძნელი არ არის, მკითხველი მიხედვს ამ სიტყვების სათაურში გამოტანის მნიშვნელობას. მთავარი მხოლოდ ის კი არ არის, რომ ევასგან მოკიდებული ყველა დანარჩენი ადამის ნეკნად მოიხსენიება, არამედ და რაც არსებითია, ჩვენი პერსონაჟი კვაჭის – მეოცე საუკუნის უდიდესი ავანტიურისტის სახლის მახლობლად დაბადებული და მისი „იდეებით“ ისევეა ნასაზრდოვები, როგორც მისი ის მფარველი, რომელმაც ჯერ აღაზრვა, თავის საგუბერნიოში საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახური ჩააბარა, შემდეგ კი იძულებული გახდა, რომ არც თუ სანაქებო საქმის გამო თვითონვე გამოეპანა ღურებიანა.

ავტორი

გაზეთ „საბატონო მთავარ რედაქტორს ალექსო ასლანიშვილს

ბატონო ალექსო! გიგზავნი ამ მასალას, რამეთუ მიმანია, რომ არ შეიძლება ჟურნალისტიკას შეფარებულ შემთხვევით ადამიანთა, თანაც დაბოღმილთა და მდროვეთათვის იმის პატიება, რასაც ისინი ბედავენ ქვეყანაში ქაოსის შესაქმნელად და ჭეშმარიტ პროფესიონალთა სახელის გასატყვევად.

თუ არა შენ და ჩემმა სხვა კოლეგებმა, დიდი სიზუსტით სხვამ ვინ იცის, ვინ რისი შემქნელია და რისი პატრონია. მთელი ჩემი ცხოვრებისეული გზა ისე განვლიე, რომ წვეთი ღვინოც კი არ შემისვამს იმასთან, ვისთვისაც სიკეთე გამოკეთებია, ასეთი კი. როგორც შენს პირსად ცხოვრებაში, ისე ჩემშიც ერთი და ორი არ იყო, რადგან ვეწამდა და დღესაც ვეწამს, რომ ჟურნალისტიკა სიკეთისათვის უნდა არსებობდეს და არა იმისათვის, რომ ზოგ-ზოგიერთი 30 ვეცხლის ფასად მტრობა დათქოს და ქვეყანას ძირი გამოუთხაროს.

მე ძალიან დიდხანს ვიკავებდი თავს, რომ ქალზე, რომლის გამრუდებულ გზას გამოწველივით ვიცნობ, არაფერი მეთქვა, მაგრამ ლენცოვამ ძალიან დრამატიკულად ძირი და ეს ძალზე საშიშია, მით უფრო, რომ მას ჭკუა ვერ ასწავლა ვერც გაზეთ „ქუთაისის“ ჩემს შემდგომდროინდელი რედაქტორის, ქალბატონ ნინო დეისაძის უამრავმა დასაბუთებულმა კრიტიკულმა სტატიამ და ვერც სხვა ჟურნალისტების შეგონებამ და მისეულ უკუღმართობათა მიხედვამ.

ულრმესი პატივისცემით ალ.შენგელია

“ვინ არის ელისო კილაძე? ძალი, რომელიც პროგნოზირებით თავის დანაშაულს მაღაშს, თუ უცხო ძველის აბნეტი?” – ამ სათაურით ჯერ კიდევ 2013 წლის 19 დეკემბერს, 10 საათსა და 25 წუთზე ფეისბუქში გამოჩნდა სტატია, რომელშიც ნათქვამია:

“ეს ქალბატონი აქტიურად გვახსენებს თავს სკანდალური განცხადებებითა და იმდენად ურთიერსაწინააღმდეგო ბრალდებებით, რომ ძნელად დაეჯერება რაიმე, თუმცა სკანდალის ავორება რომ ესერხება, ეს ფაქტია.

დაეუშვათ, რომ მისი მასალები ნამდვილია. მაშინ გამოდის, რომ ისიც გარეული იყო ამ სიბინძურეში, არჩევნების წაგების შემდეგ კი პროფესიული გამოსვლებით ცდილობს დანაშაული დაფაროს.

საზოგადოებაში ჩნდება კითხვები: საიდანა აქვს ეს მასალები? სად იყო აქამდე? რატომ ვერ ასაბუთებს ამ ამბებს? რატომ დაურთო თავის გამოსვლებს პატიმრების წამების ფაქტზე ყალბი ფოტო? არც აუდიო ჩანაწერებში არ იყო არაფერი მაკომპრომენტირებელი. რას ემსახურება ეს ყოველივე? ძალიან დიდი სიბინძურება სხვის უბედურებაზე პიარის კეთება.

იქნებ ჩვენს მტრებს ეხმარება დესტაბილიზაციის მცდელობით?

იგი განაწყენებულია „ქართულ ოცნებაზე“ პირადი მიზეზების გამო. არ არის გამორიცხული, რომ მისი გამოსვლები მისი პირადი რევანში იყოს საზოგადოების გასულელების ხარჯზე...”

კომენტარი შუთასილიან: “ფრიად საინტერესო მხილებაა, მაგრამ სრულყოფილი ვერაა. დავიწყებულია, რომ ქუთაისში ჯართის ბიზნესის გარდა, როგორმე მისი აგრესია რომ დაეცხროთ, მას „აჩუქეს“ პრესის სახლის 5-სართულიანი შენობა, რომელიც გაქირავებულია რესტორანსა და მრავალ სხვადასხვა ორგანიზაციაზე, საიდანაც ადებულ ფული, საკმაოდ სოლიდური თანხა, დასახუსტებელია, თუ ვის ჯიბეში ჩადის და რამდენად კანონიერად.”

აი, კიდევ ერთი მამხილებელი სტატია ფეისბუქიდან სათაურით:

SOS! ზონდერ-ჟურნალისტი! „ქრონიკა“-დან „ელისო“-მდე...”

დაგვიკავშირდა ყოფილი პატიმარი შუთასილიან, რომელმაც წერილის გამოქვეყნება გეთხოვა. რედაქცია გთავაზობთ წერილს უცვლელი სახით, (სტილი დაცულია):

„ბოლო პერიოდში პრესაში, კერძოდ, რამდენიმე წლის წინ, ჟურნალისტიკაში ჩანერგილი ვინმე ელისო კილაძის პირად გაზეთ „ქრონიკა“-ში ვრცელდება არა ერთი ცილისმწამებლური ე.წ. ინფორმაცია...“

ამასთან დაკავშირებით ელისო კილაძეს, აი, რას წერს საქართველოდან ისრაელში ასული მოქალაქე ქალბატონი მანრო ბანბა: “რომ მოვიღია ეგ პირი და სისულელეებს ბუტბუტობ, არ გრცხვინია?! ამას ჰქვია „მარაზმი“! კილაძის ქალაქი! ფუფუ, შეგარცხვინე შენი ქალობა! ქალი კი არა ქაჯი ხარ!!! ქაჯობას რომ თავი დავანებოთ, კრიმინალური სამყაროს წევრი ხარ! დამნაშავე და საზოგადოებისთვის საშიში პიროვნება ხარ! შენი ადგილი გისოსების უკანაა – ან ციხე ან საციფე!”

აგერ კიდევ ერთი ფრიად საყურადღებო „პოსტი“ ისევ და ისევ ელისო კილაძეზე: “2014 წლის 25 მაისი, დილის 6 საათი. ირკვევა, რომ „გაზეთ „ქრონიკა“-ის რედაქტორი ელისო კილაძე შეხვდა გიორგი ჩხარტიშვილს, იგივე მაცაცოს და მისევე გააგრძელა სკანდალურ ინფორმაცია სოციალურ ქსელში: „პოსტი დადო“, ანუ, ქართულად რომ ვთქვათ, წერილი გააშენდა? რა ექსტრემობა ამ დილაუთენია?

როგორ თუ რა ექსტრემობა, ხომ შეიძლება, დამენათვეს მონათხრობი გადავიწყებოდა. არადა, ნახეთ, რას წერს: „შოკში ვარ! მაცაცომ პარლამენტის იმ კომიტეტის თავმჯდომარის ვინაობა დამისახებლა, ვისთანაც სექსი ქონდა. არ მკითხვოთ, არ გაგამხვებ, კანონით დასჯადი ქმედებაა. მაგრამ შოკში ნამდვილად ვარ.“

აქ ზუსტად ის მდგომარეობაა, როგორც 30 წლის წინანდელ და მავანისთვის ავადმოსავლანარ საბჭოურ კრებებს დღემდე ცოცხალი ის გამომსვლელი შეგვახსენებენ, რომლებიც თავიანთ კოლმურნობის თავმჯდომარეს გვარის დაუსახელებლად აკრიტიკებდნენ. არადა, კომიტეტის თავმჯდომარე იმდენად მრავალრიცხოვანი არ არის პარლამენტში, რომ გვარის დაუსახელებლადაც არ მოითხოვონ პიროვნების ადამიანური ღირსების შეურაცხყოფის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა. ამის აუცილებლობას ფეისბუქზე გამოქვეყნებული გამომხატურებაც აღსატურებს.

აი, კომენტარებიც: ეთო ჯიშიაშვილი ტრაპიზონიდან: “შენ, ქალი, ხომ არ გაგიჟდი? რა წაიღე ტვინი? მოკეტე, რა! და თუ ასეთ უხამს რადიკებს გიგზავნიან, შენთვის შეინახე. ისე, რატომ არ გიკვირს, რომ ყველა სისაბაგლეს შენ გიგზავნიან?”

ნაზი პაპულია: “მართლა ყველაფერი უნდა დაწეროთ? სულელების ნათქვამი? წერეთ რამე ნორმალური! სხვა არაფერი ხდება ჩვენს ქვეყანაში?”

ზალიკო ბამბრამიძე: “ქალბატონო ელისო, ეგ ინფორმაცია რომ მართალი იყოს, აქამდე თქვენს ენას რა გააჩერებდა, კარგა ხანის გაშოფრული ბრძანდებოთ. ნეტა თუ ვინმეს მინც სჯერა ამდენი სისულელე?”

თბილისელი: “ყველა შენ რატომ გიმხელს საიდუმლო ინფორმაციებს? საინ-

ტერესია! რა საქმე გაქვს მაგ მაცაცოსთან?”

ნაზი პაპულია: “საერთოდ რატომ მოუსმინე ქალბატონო ელისო (ერთს დაგამატებთ მეტი სიცხადისათვის, ოღონდ უკომენტაროდ: ამ სისაბაგლის მოსმენა მოხდა გამთენიის 6 საათამდე, როდესაც პატოსან ადამიანს წესით უნდა ეძინოს). და ბოლოს განაჩენიც, როგორც მე-19 საუკუნემდე ჩვენი წინაპრები იტყოდნენ ხოლმე, ახრი გონიერი.”

მრისტიანი ალიბანი: “ეს ქალი რომ დაბადებულიყო შუა საუკუნეებში, კოცონზე დაწვავდნენ.”

შემდეგ ელისო კილაძე სოციალურ ქსელში წერს: „რუსთაფი“-ში შეგარდებიან! არ ვიცი, როგორ და რა ფორმით, მაგრამ „რუსთაფი“-ში შეგარდებიან. ესაა ჩემი პროგნოზი.“

აი, რას წერენ ამასთან დაკავშირებით ამ თვითმარქვია „ნათელმხილველის“ ვიუშეკლებელზე მისი წამკითხველები:

მარიამ ბოზიჩაიშვილი – ჯავახიშვილის უნივერსიტეტიდან: “ელისო, შენი ნათქვამი პროგნოზი ხშირად არ მართლდება, მაგრამ ამას დაეჯერებ, რადგან ჩემი სურვილიც ვგაა. საერთოდ დასახურია ეს დეზინფორმაციული არხი.”

ტარიელ რევიშვილი: “ვინ და რატომ? სიმართლე ხომ უნდოდათ...” (წინადადება დამთავრებული არ არის).

სემილი ბაბუნია: ილიას უნივერსიტეტი (11 თებერვალი, 18 საათი და 47 წუთი): “ნეტა მართლა შეგარდნენ და გაზეთ დახურონ ეს არხი, მონტყუების მეტს რომ არაფერს არ აკეთებენ.”

მრემკე კუტალაძე: “საერთოდ დასახურია ეს ტელევიზია.”

თინა ბეჟაძე, პენსიონერი: ეთანხმება ზემოთქმულ კომენტარებს და ასკვნის: “არ იქნებოან მერე ვიკები...”

მარიამ იოსელიანი, უნივერსიტეტიდან: “სისულელეებს ნუ ბოდილობ, შე უნამუსო!”

ბოზი ბნელიაძე: “ნუ ავრცელებ ამ უაზრობებს!”

თამარი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტიდან: “ამის დამწერს ჟურნალისტი ჰქვია? ეს არის თქვენი ჟურნალისტური გამოძიება? ამდენი დოქსოპოლო? მეცოდებით, მაგრამ ვიცი, რომ ვერ მიხვდებით რატომ...”

ეკა კლიმბიშვილი, თავდაცვის სამინისტროდან: “რა ტუტუცი ხართ? მერე რა მოხდა? ერთადერთია ეგ მარტო? ვის არ გადახდება? აბა, ჰე, გამოაქვეყნეთ კიდევ, იქნება რამე იპოვოთ! რა გემატებათ ამ სულელური ჭორობით? მეზიზღება შეგე ამ გვერდზე შემოსვლა – სტრიკონობსა და სიბინძურის ბუდე. რამე ჭორიზულის წერა არ შეგიძლიათ, ვაიჟურნალისტებო?”

მოვიტანო კიდევ ერთ ამონარიდს ელისო კილაძის იმ „შემოქმედებითი გვირგვინიდან“, რომელიც ფაქტობრივად კრიტიკის ობიექტს კი არა, თავად ამ „წაკრიტიკებულ“ სტატიის ავტორს ამხელს ქვედა გრძობებსა და იმის დაუკვირებელ სურვილში, რომ როგორმე გზა გაიკვლიოს ხელისუფლების მაღალი ეშელონისაკენ. აი, ერთი ამონარიდი დაბოღმილი ქალბატონის საავტორო გაზეთის ბოლო ნომრიდან და თავად განსაჯეთ, ვინ არის და რას წარმოადგენს ამ სტრიკონების ავტორი.

ელისო კილაძე: “მიხარია, რომ პრემიერის სიმამრი ანონიმშიკობას მორჩა. ჩემს მოწოდებას გამოეხმაურა და „ასავალ-დასავალში“ ღია წერილით მომმართა. არც ერთ ჩემს კითხვაზე პასუხი არ გაუცია, არც ერთ კონკრეტულ ფაქტს არ გამომხატურებია, ისე უსაგნოდ მლანბდავს („საქართველოს რესპუბლიკის“ ანონიმი ავტორის რიტორიკით).

ჩემი ფაქტები ხვალ „ქრონიკა“-ში გამოქვეყნდება. მხოლოდ ფაქტები და არაეითარი შეფასებები. საზოგადოებისათვის ისედაც ყველაფერი ცხადია.”

დაიხ, საზოგადოებისათვის ყველაფერი ცხადია და ეს წერილიც მისივე თვითლუსტრაციის კლასიკური მაგალითია.

არც კი მალავს, რომ ანგარება ამოძრავებდა და ამიტომ ხან თამაზ თამაზაშვილს ავტორდიალებოდა, ხან მის ვაჟ ალექსანდრეს და ხანაც მათ სიძეს, საქართველოს პრემიერს და დღეს ნანობს:

“თავის დროზე უნდა შემეხსენებინათ თქვენთვის, ბატონო სიმამრო, ჩემი დამსახურების შესახებ, დივიდენდებიც მომეთხოვა.”

არ მისცეს დივიდენდები, არ ენდნენ, არ გააკარეს თავის წრეს და დაიბოღმა, შურისძიებით აღივსო და შეეცადა ყველა და ყველაფერი დაეგესლა. არადა, კიდევ ერთხელ გავისხენოთ რას ბრძანებდა, რას წერდა და როგორ ემლიქვნებოდა ერთი წლით ადრე პრემიერს, რათა როგორმე მის გუნდში შემეშრალიყო. ამისათვის არც სტრატეგის შეუცვლია და არც ტაქტიკა. ყველაფერს იმ ხელწვრილ იმეორებდა, როგორმაც ადრე არაერთხელ მოუტანა მისთვის სასურველი შედეგი. მისი გამრუდებული გზა კი ასე დაიწყო: გაზეთ „ქუთაისში“ ჯერ შტატგარეშედ მივიდა, შემდეგ, კატაკლიზმების პერიოდში, ის-არგებდა ამდენი წელით და მავანთა დამხმარე – შტატშიც მოხვდა. მომდევნო პერიოდში მხედრობისთვის ერთად „მათე ბიჭის“ სახელით დარბოდა; ამის შემდეგ, ინტრიგული გამოსვლებით (იმისათვის, რომ როგორმე გაეუწუნებინათ), ხელში ჩაიგდო ჯართის ბიზნესი და ფაქტობრივად ქუთაისის „პრესის სახლის“ 5-სართულიანი კორპუსიც; „გარდების რეგულაციის“ მერე ის უკვე მისი თანაპოლკაცი მხედრობისა და შემდგომში განაცხადებული გუბერნატორის კაბინეტში აღმოჩნდა და საზოგადოება „ქუთაისელს“ უტიფრად აიძულებდა პრეზიდენტის წვერად აერჩიათ, თუმცა ამჯერად ბოლომდე არ გაუმართლა, რამეთუ არც თუ მთლად სასახელო საქმეზე წასწრებული გამოაპანდურეს ორივედან... ამის შემდეგ ბადრი პატარკაციშვილის გუნდში შეძერა, მისი საეჭვო ვითარებაში გარდაცვალების შემდეგ კი, ქალი, რომელიც არასდროს იძირებოდა და ზედაპირზე ტივტივებდა, კვლავ ერთი პარტიიდან მეორე პარტიაში მოგზაურობდა ბაქი-ბუქით, ტაკ-ტუქითა და ფეისბუქით. ასე რომ, თუმცა ქალია, მაგრამ მინც მოხერხებულად მოიგო იმ კვაჭის როლი, რომლის დაბადების ადგილი დიდი მანძილით როდია დაშორებული სხენებული ქალბატონის სახლიდან.

„ლირიკული გადახვევის“ შემდგომ ისევ საქმე:

“2014 წლის 9 აპრილი (შეგახსენებთ, რომ ეს ხდება 1989 წლის 9 აპრილის ზუსტად 25 წლისთავის დღეს), 17 საათი და 19 წუთი, ისევ ფეისბუქი და განგაშის ზარი. ამჯერადაც ისევ და ისევ ცრუ, მაგრამ ძალზე ხმაბლდა დარისხებული განგაშის ზარი!

ელისო კილაძე: “ბატონო ირაკლი, ფრთხილად, თქვენს კარზე გადატრიალება მზადდება!”

„ძალიან ფრთხილად უნდა იყოს ირაკლი ღარიბაშვილი, რადგან მას როგორც ოპოზიციაში, ასევე თავად ხელისუფლებაში ბევრი მტერი ჰყავს, – აცხადებს „ქრონიკა“-ის მთავარი რედაქტორი ელისო კილაძე და „ასავალ-დასავალთან“ იმ სქემას შიფრავს, რომელიც ირაკლი ღარიბაშვილის ზურგს იქით იგვეგება და, შესაძლოა, ქვეყანა სახიფათო შედეგებამდე მიიყვანოს“ – ეს სიტყვები მისი ინტერვიუების ნატო ფიცხიშვილი კომენტარია.

აი, კიდევ ერთი ელისო კილაძისეული იმდროინდელი ამონაწერი ფეისბუქიდან:

„ორიოდე დღის წინათ კიდევ ერთი დასტური მივიღე იმის თაობაზე, რომ ბიძინა ივანიშვილი საქართველოდან მიდის...“

ხომ ხედავთ, „მზრუნველი დედის“ რა როლს თამაშობდა მისი შვილის თანატოლი პრემიერის წინაშე ეს „ყოვლისმცოდნე“ და ყოვლისმკადრებული ჭორიკანა.

მოდით, ერთხელ კიდევ ერთად შევადაროთ ეს „სათუთი მზრუნველობა“ და პრემიერის „იძიად“ გახდომის მისეული სურვილი ქალბატონ ელისოს დღევანდელ ვნებებსა და ცლუნებებს, რათა ბოლომდე გავისიგრძეგანოთ, ვინ არის და როგორი ასავალ-დასავალისა თავის „წინამორბედ“ კვაჭივით ამდგურული, ტალახისფერი რიონის წყალგადავლებული ქალბატონი. სწორედ ის ქალბატონი, რომელიც ასე განუსჯელად და დაუსჯელად ბაკი-ბუქობს და ბაკი-ბუქობს ფეისბუქზე!

ალექსანდრე შენგელია, ქუთაისის საპატიო მოქალაქე

ფერადი „სააღგომო კვირცხების“, ერთი საიდუმლო ისტორია!

ბავშვობიდან მოყოლებული, ყველაზე სათნოდ და გულ-შიჩაქვდომად „აღგომის დღესასწაული“ შემომრჩა!

– მახსენდება, მაშინ, 100 წელს მიტანებული ივლიტა ბებია, ახალი წლის (14-15 იანვარი) ზემის შემდეგ, წინასწარ შერჩეულ, ჩვენი ოჯახის წევრს, – „მაკუნხურს“ (მეკვლე) თავისთან მოიხმობდა (მანამდე, ამას დათა ბაბუა აკეთებდა თურმე, ვიდრე 1943 წელს, გაგანია, მეორე მსოფლიო ომის დღეებში გარდაიცვალა, მის მარანბელებს დადარაჯებული, კონფისკაციის სამსახური და-ცვიდა და „ფრონტზე“ გასაგზავნი სურსათ-სანოვანე, კოლმეურნეობის საერთო საკუთრება გახდებოდა), საგანგებო უფლებით შემოსავლა და დაავალდებდა, – ხანამ აღგომი დადგებოდა, საგულდაგულოდ შეესწავლა ქობალიების (დათა, მათე და კოსტა) მიწებზე, დასახლებული ოჯახების მდგომარეობა, თუკი, რომელიმე მათგანს უჭირდა უნდა გამოეკვლია, რატომ მოხდა ასე, ხომ არ ზარმა-ცობდნენ, უღირს ცხოვრების წესს ხომ არ ეწეოდნენ და ეს „საგანგებო კომისია“ თუ მოიტანდა დასკვნას, რომ, ისინი პატიოსან ცხოვრების წესს მისდევდნენ და დახმარება და თანადგომა სჭირდებოდათ, მაშინ, ქობალიების მიერ, სანუქრად გაცემულ მიწებზე დასახლებული ოჯახების მიერ დაწესებული, სიმბოლური, საშობაო და სააღგომო სანუქარი იმით უნდა გადაეცემოდა, ვისაც იმ წელს განსაკუთრებულად უჭირდა!

1943 წლის თებერვალში, ჩვენი ბაბუის, – დათა ქობალიას გარდაცვალების შემდეგ, მის კუთვნილ მიწებზე, არავის არაფერი მოუწევია, რადგან იგი, – „საერთო, საკოლმეურნეო საკუთრება გახდა!“

იმჟამად, მამანემი შოთა, ბიძები, – ნაო და რაქვენ ქობალიები და დედანემის ძმა აბესალომ წოწონავა (იგი უგზო-უკვალოდ დაიკარგა) „ფრონტზე“ იბრძოდნენ!.. დიდი სამამულო ომი მოვიგეთ, ევროპა და დანარჩენი მსოფლიო ფაშისმის მონობისგან ვისხენით, მაგრამ, ჩვენ მაინც არაფერი გვეშველა.

დიდმა ინგლისელმა, მწერალმა ჯორჯ ორუელმა, ფანტასტიკურ ნაწარმოებში „ცხოველების ფერმა“, მისთვის ჩვეული ალგორითი მიგვანიშნა, – მართალია ფაშისმი დაავადარცხეთ, მაგრამ, ეს არაფერია იმასთან შედარებით, რაც კაცობრიობას მოეწი... იგი მალევე გაცხადდა აშშ-ს, მოგვიანებით, ევროპის უსახური გაერთიანების და მათ დაპირისპირებული რუსეთის სახით!

...ბოდიშს მოგიხდით, სათქმელს გადაუხევიე, – მამანემი 1947 წლის აგვისტოში დაბრუნდა „ფრონტიდან“. ახალგაზრდა გაიწვიეს თურმე ომში და ასაკის მიხედვით გვიან მოუწია დემობილიზაციამ. ავსტრიაში, დუნაისპირა ქალაქ მედკში მოხდა მისი ვალი კაცობრიობის წინაშე, ფაშისმის დასამარცხებელ ომში!

აქ დავამთავროთ, იმ ომზე საუბარი, რომელსაც ოც წელიწადზე მეტია საძრახისად იხსენებენ, საქართველოს ორი ყოფილი და მესამე, – მოქმედი ხელისუფლება, როცა, სამივეს ერთად, ომი კი არა, „ხელნართული ბრძოლა“ კი არ მოუგიათ ჩვენი ქვეყნის და ხალხის სასიკეთოდ!..

– „აღგომი“ და მასთან დაკავშირებული ზემიები, სკოლის პერიოდიდან უფრო გვახსოვს, მე და ჩემს თაობას, როცა ორშაბათ დილას ხელისუფლებს შეგვი-მოწმებდნენ და წითლად შედებულ, სააღგომო კვირცხ-ნაჭერ ხელის თითებზე სახაზავს გაგვიტკაცუნებდნენ!

აქ კიდევ ერთხელ დავსვამ წერტილს და გავისხენებ უნიკალურ შემთხვევას, რომელიც ჩვენი ოჯახის გარდა, არა მგონია თუ სადმე ხდებოდა „აღგომის“ დღესასწაულზე.

– აღგომი დღეს, ოჯახში გაშლილ სუფრაზე, წითლის გარდა, სხვაფერად შედებული თითოროლა კვირცხიც გამოერეოდა. მოგვიანებით მივაქციე მას ყურადღება და, როცა ვიკითხე, საიდან ჩნდებოდნენ ისინი, ბუნდოვანი პა-სუხის გარდა, სხვა არაფერი მსმენია.

ამ თემას, დიდი ხნის შემდეგ, სრულიად შემთხვევით გადავაწყდი.

...1983 წელს, ქართველ ტურისტებთან ერთად, ავსტრიაში მომიწია მოგზაურობამ. სამოგზაურო მარშრუტში ქალაქი მედკიც აღმოჩნდა, სადაც მამანემი მსახურობდა მეორე მსოფლიო ომის დამთავრების შემდეგ, როცა მამანემს გაეცანინ ჩემი მომავალი მოგზაურობის მარშრუტი, მოხოვა, – „თუ საშუალება გექნა, მედკში, დუნაის მარჯვენა ნაპირზე მამათა მონასტერი ნახე, სადაც ნაოლეონ ბონაპარტის 12 წლის ვაჟი იყო დასაფლავებული. იქ, მონასტრის მიდამოებში, ჩვენი ჯარისკაცების საფლავებია, იქნება ისიც ნახო, იმედი მაქვს რომ უფლიანო!“

მართლაც, არაფერი დამიტოვებია ფოტოაპარატით გადაღებული, მაშინდელ „ორფოხრომის“ სლაიდებზე. სამო სასაფლაოსაც მივაკვლიე, მაგრამ იმდენი დრო არ მქონდა სათითაოდ მენახა და ქართული გვარ-სახელები ამომეკითხა. მოგზაურობიდან დაბრუნებულმა მამანემს ჩავაყვითხე ზუგდიდში და დიდი ხნის წინანდელი, ნაცნობი ადგილები მოვატარე ფერადი სლაიდებით განათებული კერანზე. ვატყობდი, როგორ ეცვლებოდა სახე ნაცნობი ადგილების ხილვისას. უცებ მომიბრუნდა და ოდნავ სახ-ვალეწილმა შემახსენა, – „თუ გახსოვს, დიდი ხნის წინ რომ იკითხე, საიდან ჩნდებოდა ჩვენი სახლში, სააღგომო სუფრაზე, სხვაფერად შედებული კვირცხები?“

– რა თქმა უნდა, მახსოვს-მეთქი, – ვუპასუხე! ხანმოკლე დუმილის შემდეგ მომივკა, – „გერმანულ სამხედრო ტყვეთა პირველი ნაკადი ჩვენს მხარეში 1943 წელს ჩამოუყვანიათ. 1944 წელს რუხის ციხეში სამხედრო ტყვეთა ბანაკი ჩაუყენებიათ. ისინი, საბჭოთა ჯარისკაცებ-თან ერთად ხიდს აშენებდნენ ენგურზე, – „ოცარცეს ხიდს“ რომ ვეძახით დღეს. 1948 წელს დაუმთავრებიათ მისი მშენებლობა!“

იქვე, ციხის გვერდით სასაფლაო იყო, სადაც გარ-დაცვლილ გერმანულ ტყვეებს ასაფლავებდნენ. ომი რომ დამთავრდა, ორივე მხარეს განდგა, სასაფლაოები, – გერ-მანიასა და ევროპაში ჩვენი ჯარისკაცების, ჩვენთან, მათ შორის რუხის ციხესთან, გერმანულ ტყვეთა სასაფლაო!“

...დანარჩენი კი დედანემმა მომივკა, – „შოთა და კიდევ, მისი „ფრონტის“ ორი მეგობარი, მართლმადიდებლურ აღგომამდე ორი კვირით ადრე, დამე, გერმანულ ტყვეთა სასაფლაოზე მიდიოდნენ რუხის ციხესთან, ჩუმად და-სუფთავებდნენ იქაურობას და მათი ჩვეულებებისამებრ, ნაირფერად შედებულ კვირცხებს მოაბნევდნენ საფლავე-ბზე!“

– ასე მარტივად და წრფელი გულით იშლებოდა ქვეყნებს შორის, ბოროტების ნაკვალევი, ფაშისმმა რომ დაუტოვა კაცობრიობის ისტორიას!

– სამწუხაროდ, დღევანდელი სინამდვილე, ახალი ფა-შისმისკენ უბიძგებს კაცობრიობას!

როგორც ზემოთ ვახსენე, ახალი საშიშროება, რომელიც ძველის განადგურებისთანავე დაიწყო, თვალნათლივ დინახა ჯორჯ ორუელმა და გადმოგვცა „ცხოველების ფერმაში“. მეორე მსოფლიო ომი ახალი დამთავრებული იყო. არაფერი აუცილებლობა არ არსებობდა ახალი ბოროტების ჩასადენად, როცა, – ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა, ხიროსიმასა და ნაგასაკში ატომური ბომბები ჩამოაგდო, მილიონობით უდანაშაულო ადამიანი განადგურა და დამა-ინჯველი შთამომავლობა დაუტოვა კაცობრიობას!

კიდევ ერთხელ გავიმეორებ, – გენიალურმა მოაზროვნემ და წინასწარმეტყველმა, ინგლისელმა მწერალმა ჯორჯ ორუელმა, დაუფარავად გაგვაფრთხილა, – „ეს არაფერია, რაც მოხდა, იმასთან შედარებით, რაც კაცობრიობას მო-მავალში, ღორების ბატონობის ხანაში მოეწიოს!“

– ეს დრო კარგა ხანია დადგა, – თვალხილულობაა საჭირო მხოლოდ, რომ იგი ვივარძლოთ და დავინახოთ!

– ჩვენი უფალის, იესო ქრისტეს აღგომის მადლმა დაიფაროს და გაუღვიდოს გონიერება, ყველა იმით, ვისაც ეს დიდი დღესასწაული, მისი სულის და ხორცის გან-წმენდის, კაცობრიობის გადარჩენის დღედ მიანინია!

– უფალი გვწყალობდეს!
– ქრისტე აღსდგა!

დავით ძობალია

საინფორმაციო ღონისძიებები აბაშაში

მიმდინარე წლის 3 აპრილს აბაშის კუ-ტურის სახლში, საზოგადოება „აბაშელის“ ინიციატივით, ივჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მეცნიერ-

მისხალმა საზოგადოება „აბაშელის“ თავმჯდომარე ვ. კეკელია, აბაშის ღვიძის-შობლის შობის საკათედრო ტაძრის დეკანოზი მამა კონსტანტინე, რომელმაც სამახსოვრო სანუქარი გადასცა სტუმარს. ღონისძიებას ასევე ესწრებოდა აკადემია „ფახისის“ ვიცე-პრეზიდენტი სიმონ ზა-ქარაია.

ლექციამ საუბარი იყო იმის თაობაზე, რომ 1908 წელს, კუნძულ კრეტაზე, იტალ-იელმა მეცნიერმა ლუიჯი პერნიემ აღ-მოაჩინა 16 სანტიმეტრი დიამეტრის მქონე 380-გრამიანი, 4.500 წლის წინანდელი თიხის ფირფიტა, რომლის ორივე მხარეს ჯერაც უცნობი დამწერლობით შესრულებული იყო წარწერები. 100 წელი ვერ მოახერხეს მსოფლიოს ცნობილმა ენათმეცნიერებმა ამ დისკოს ტექსტის გაშიფვრა და როცა პროგრამა საბოლოოდ უნდა დახურულიყო როგორც უიმედო, ზუსტად მაშინ – 2008 წელს, ახალგაზრდა ქართველმა მეცნიერმა, ჩვენმა თანამემამულემ მარტვილიდან, ბა-ტონმა გია კვაშილაევამ, კოლხურ ენაზე დაყრდნობით, შეძლო ამ ტექსტის ამო-კითხვა და როდესაც მან ამის შესახებ მოხსენება გააკეთა, ქ. ღონდონში მსოფლიო ენათმეცნიერთა წინაშე, მას საუკუნის აღ-მოჩენა უწოდეს. აბაშის კულტურის სახლის სცენაზე ნაჩვენები იყო ვიდეომასალები

„ფესტისის დისკო“-ს აღმოჩენისა და და მსოფლიო ენათმეცნიერთა მიერ, „ფესტისის დისკო“-ს წარწერების ბატონ გია კვაშილაევასეული ამოხსნის აღიარების დამადასტურებელი მასალები. 4.500 წლის წინანდელ საერთო ქართველურ ენაზე, წაკითხულ იქნა „ფესტისის დისკო“-ზე შესრულებული დედის ლოცვა „ნუნანა“. დარბაზში გაისმა ხალხური სიმღერები კორსიკულ, ბასკურ და ქართულ ენებზე, რომლის მოსმენისას დარბაზში მსხდომთ დარჩათ შთაბეჭდილება, თითქოსდა სამივე ეს სიმღერა იყო იდენტური, მხოლოდ სიტყვები იყო განსხვავება.

შეიძლება ითქვას, რომ მსმენელმა დარ-ბაზი, ძირითადად, უკმარისობის გრძნობით დატოვა, რადგან მათი სურვილი იყო ლექ-ცია უფრო მეტხანს გაგრძელებულიყო და უფრო დაწვრილებით მიედოთ ინფორმაცია საერთო ქართველური წინარეუნიისა და წინარეკულტურის შესახებ, მაგრამ ასევე აღნიშნავდნენ, რომ საათ-ნახევარში ეს ყოველად შეუძლებელი იყო და გამოთქ-ვამდნენ დიდ სურვილს, რომ მომავალშიც სიამოვნებით მოსმენდნენ ბატონ გია კვაშილაევას უფრო ვრცელ ლექციას ყოვე-ლივე ამის თაობაზე.

მისასალმებელია ადგილობრივი თვით-მართველობის ორგანოების მარდაჭერა ამ

ღონისძიების ორგანიზებაში, აღსანიშნავია აბაშის რესურსცენტრის უფროსის ბატონ მ. მიგინეიშვილს დახმარება საზოგადოების ინფორმირების საქმეში, განსაკუთრებით აღნიშნვის ღირსია აბაშის „აგროსერვის-ცენტრის“ დირექტორის ბატონ გია კუციას და „შპს „თეთრი სახლის“ მეწეურის ბა-ტონ მირზა ქვილითაიას დახმარება, რისთვისაც დიდ მადლობას მოვახსენებ მათ!

მანამდე, 2015 წლის 31 მარტს ქ. აბაშაში „ზმიალი და მერაბის“ სახელობის ბაღში, ეროვნული მემკვიდრეობის რაიონული ორგა-ნიზაციების წარმომადგენელმა აღნიშნეს ზვიად გამსახურდიას დაბადების დღე და საქართველოს დამოუკიდებლობის რეფ-ერენდუმის 34 წლისთავი.

მანამდე, 2015 წლის 31 მარტს ქ. აბაშაში „ზმიალი და მერაბის“ სახელობის ბაღში, ეროვნული მემკვიდრეობის რაიონული ორგანიზაციების წარმომადგენელმა აღნიშნეს ზვიად გამსახურდიას დაბადების დღე და საქართველოს დამოუკიდებლობის რეფერენდუმის 34 წლისთავი.

თანმშრომელმა მათემატიკოს-ლინგვისტმა გია კვაშილაევმა ნაატარა ლექცია-სემინარი „ფესტისის დისკო“-ს შესახებ. ლექციას ეწრებოდნენ მამამთავარი აბაშაში მომქმედი ეკლესიებიდან, აბაშის თითქმის ყველა სკოლის წარმომადგენლები და სხვანი. იყვნენ სტუმრები სამტრედიიდან, ვანიდან, სენაკიდან და მარტვილიდან. სტუმარს

რაიან ბრისტი: "სააკაშვილია მიიხრა, ჩემი ძველანა შენ დაანბრიეო"

ბრიტანეთის არმიის კაპიტანი, დიპლომატიური მისიების ნამდვილი გეგმარანი და...

თუმცა, საქართველოს კონფლიქტები მრავალფეროვანია - დაწყებული ადგილობრივი დე-ფაქტოებით და დამთავრებული კრემლითა და ნატოთი. ასეთი კონფლიქტის აღმოსაფხვრელად ყველა ფუნქციონირებს ერთდროულად უნდა იმუშაოს, რაც ადვილი არ არის. მაგრამ კარგი მთავრობა, რომელსაც უნდა ცვლილებები, ამას უნდა აკეთებდეს.

თქვენი აზრით, აკეთებს ამას საქართველოს დღევანდელი მთავრობა?

- მეოცნა, ჯერ აქამდე შორი გზა გაქვთ. თუმცა, შეუძლიათ, გააკეთონ, თუ სათანადო ენერჯისა და ინტელექტუალურ რესურსებს დახარჯავენ. ამასთან, რეალობას თვლი უნდა გავუსწოროთ - საქართველოს რთული გეოგრაფიული მდებარეობა აქვს და ამას ვერსად ვაგეგვავ. მშვენიერი ქვეყანა გაქვთ, მაგრამ გარშემო მიმდებარებული მიწები გახვევიან. ამის ფონზე არსებობა და განვითარება ურთულესია. აი, ამიტომ სასიცოცხლო მნიშვნელობისაა, გეოგრაფიული მდებარეობის და მამაცი ხალხი. აქ კარგა ხანია, ამგვარი პოლიტიკური ჭკუისა და სიმამაცის ნაკლებობა იგრძნობა... მაგალითად, 2008 წელს არაფერი იცნობა. თუ საქმე ასე შორს წავიდოდა და ასეთ შედეგებს მივიღებდით...

მანინ რატომ არ ევრონათ? ბოლოს და ბოლოს, რუსეთზე ვსაუბრობთ...

- ვფიქრობ, არავინ ელოდა იმ უკუზურებას და ნამდვილ სივრცეს, რაც საქართველოს მთავრობის უმადლეს ეშელონებში სუფევდა. ეს პირადად ვუხარხარ იმ ადამიანს, ვისაც ვეწვივებოდი მეტი ხასიხისგან და კისრება.

საკაშვილს გულისხმობთ? და როგორ იყო მისი რეაქცია?

- დიახ. ის საკმაოდ გაუწონასწორებული ტიპია და მისი რეაქცია სწორედ ასეთი იყო. გეტყვით, რა და როგორ მოხდა: 2014 წელს, ზამთარში, სტამბოლის აეროპორტში ვიჯექი და ჩემს ფრენას ველოდებოდი. როდესაც სააკაშვილი ზუსტად ჩემ გვერდით მაგიდას მიუჯდა. ავიხედე და, აჰ, ამას ხომ ვიცინობ-მეთქი! კომპიუტერი დავსურე, გვერდით მიუჯექი და ვუთხარი: "სალამი, პრეზიდენტი სააკაშვილი ხართ, არა?" ძალიან გაუხარდა, რომ იცნოს. გულწრფელად ვუთხარი, რომ მან და მისმა პარტიამ ბევრი კარგი გააკეთეს საქართველოსთვის, მაგრამ 2008 წლის ომი სრული სივრცე იყო. სანამ რამეს მიპასუხებდა, ვუთხარი, ვინც ვიყავი. სახელი წამიხრა და ეცნო და მერე ჩვენი საუბარი უკვე სხვაგვარად წარიმართა. ძალიან გადიხანდა და ჩვეული ეპითეტები შემაძო, რუსეთის ჯაშუში ხარ, ჩემი ქვეყანა შენ დაანგრიეო! არადა, არა მგონია, ეს მე შექნა. მერე უკვე ხმას აუწია და ხალხმა ყურადღება მოვაქცია. საბუნდობლოდ, თემურ იაკობაშვილი გამიხინდა, სააკაშვილი ადგა და დემონსტრაციულად გავიდა, მე და თემურმა კი, როგორც ძველმა კოლეგებმა, კიდევ ცოტა ხანი ვისაუბრეთ. მერე სულ იმაზე ვფიქრობდი, რომ კიდევ ერთი რამის თქმა ვერ მოვასწარი: იმიტომ მივედი და მივესალმე, რომ ვიმედოვნებდი, მისი ჩემუელი ადჰა არასწორი იყო და არსებობდა რაციონალური მიზეზები, რაც ახსნიდა მის საქციელს 2008 წლის ომის დროს, მაგრამ ასე არ მოხდა. პირიქით, უარესი შთაბეჭდილება დარჩა. არადა, ძალიან მინდოდა, მტყუანი აღმოგენილიყავი. ჩემი თავისთვის შეიქცა, ნახე, ცდებოდი, ნორმალური ტიპია, გონიერი-მეთქი, მაგრამ ჩემთვის ვეღარ. ამიტომ მგონია, რომ ასეთ ადამიანებს უფლება არ უნდა ჰქონდეთ, მიიღონ ისეთი გადაწყვეტილებები, როგორც მან 2008 წლის ომის დროს მიიღო. მე ერთ-ერთი ვარ იმ მცირერიცხოვანი უცხოელის დიპლომატებიდან, ვინც უშუალოდ იყო ჩართული 2008 წლის ომში და ჯერ კიდევ თვალწინ მიდგას ახალგაზრდა ქართველი მემომბების ცხედრები, რომლებიც ცხინვალში ეყარა. დღემდე გზავნის, ვერ გამოვიდა, რატომ უნდა დაღუპულიყვნენ ეს ახალგაზრდები ვიდაცების ბრიფინგის გადაწყვეტილების გამო. დარწმუნებული ვარ, ჩემსავით ბრაზობენ თამარაშენის, ქურთას მკვიდრის და კიდევ ბევრი სხვა.

თქვენ იყავით პირველი, ვინც თქვა, რომ მიუხედავად ე.წ. სამხრეთ ოსეთის პროვინციებისა, საქართველოს პასუხი ყოველად არაპროპორციული იყო. იმ დროს თქვენ ეუთოს მისიის თავმჯდომარის მოადგილე ბრძანდებოდით...

- დიახ, თუმცა, უშუალოდ ომის წინ მისიას მე ვხელმძღვანელობდი - ტერი პაკალა, თავმჯდომარე. საქართველოში არ იმყოფებოდა. როდესაც სიტუაცია დაიძაბა, ოფისში თათბირი გაემართა: სწორი იქნებოდა თუ არა, ჩვენი ცხინვალის ოფისიდან პერსონალის ევაკუაცია მოგვეხდინა. საბოლოოდ, კომპრომისამდე მივიღეთ: ოფისში დავტოვეთ სამი კაცი, რათა ეუთოს დროს, ასე ვთქვათ, არ დაშვებულყოფი. იმ ხალხის ოფისში გვიანობამდე დავრჩი და ტელეფონში სააკაშვილის გამოსვლას ვუყურებდი. ამბობდა, ქართველები და ოსები ძივით ვართო და ა.შ. ცოტა დამეშვიდა. გვიან დამით კი დამირეკა. ცხინვალში დატოვებული სამი სამხედრო დამკვირვებელიდან ერთ-ერთმა, რომ

მათ ბომბავენ, რომ ბომბები ჩვენი ოფისის ბაღშიც კი ჩამოვარდა და თავი სარდაფს შეაფარა. მაშინვე სხვადასხვა საელჩოს გადამურეკე და გავაგებინე, რა ხდებოდა. მორე დილით სხვა დიპლომატებთან ერთად საგარეო საქმეთა სამინისტროში მიმიწვიეს. ჩატარდა ბრიფინგი, სადაც შეგვაცნობინეს, რომ ცხინვალში მხოლოდ სამხედრო სამიზნეები დაიბომბა. შეხვედრის შემდეგ, ვეროპედა დიპლომატებმა პირდაპირ საუბარში მიითხვეს: "აბა, რაინა, რას ფიქრობ? მიმართლეს გვეუბნებიან?" - და მე მომიწია, მეთქვა, რომ რაც საგარეო საქმეთა სამინისტრომ თქვა, ტყუილი იყო. ეს სამხედრო სამიზნეებია უნივერსიტეტი და საერთაშორისო მისიის ენა. სააკაშვილის გადაწყვეტილებას (დარწმუნებული ვარ, ასეთ გადაწყვეტილებას მის გარეშე არ მიიღებდნენ). ქალაქი დამით დაებომბა, უზარმაზარი შეცდომა იყო, შენს მოქალაქეებს "გრაიდს" რაკეტებით ბომბავენ? გაუგონარია! და ამას გარდა, იქვე განლაგებული იყო რუსეთის ე.წ. მშვიდობისმყოფელების კონტინგენტი. მშვიდობას "ყოფენ" ისინი თუ მტრობას, სხვა საქმე, მაგრამ ფაქტი ერთია - რუსეთი იყო და არის გაეროს უშიშროების საბჭოს მუდმივი წევრი და არ შეეუბნა საკუთარი მშვიდობისმყოფელების მასობრივ სახალხო დარტყმას. იცით, რა? იმავეს იზამდა დიდი ბრიტანეთი, იმავეს იზამდა შვედეთი უტარტეტიც. გარდაუვალი იყო რუსეთის პასუხი, უმიძიეს შედეგების მქონე რეაქცია.

ფიქრობ, სააკაშვილი იმედოვნებდა ერთ-გვარი შოკური თერაპიის ჩატარებას და ყველაფრის მანამდე მომთავრებას, სანამ სხვები გონს მივიდოდნენ - სურდა ე. წ. პატარა ომის მოგება 24 საათში.

მაგრამ, მორალურ მხარეზე რომ არაფერი ვთქვათ, როდესაც ასეთი მიზნები გაქვს, რუსეთს შემოსასვლელი გზები უნდა დაუხსნო - დაბლოკა ვივარებები, ააფეთქე ხიდები და ა.შ. მას ასეთი არაფერი გაუკეთებია. არადა, ამისთვის სულაც არ არის საჭირო დიდი სამხედრო სტრატეგია. როდესაც ბრძოლებს შუა ქალაქში მართავ, მსხვერპლებს ვერ აიცლებ თავიდან და შეუძლებელია, ეს ელვისებურად გააკეთო. მერე ქართული ტანკები ცხინვალის ქუჩების "ჭაობებში" ჩაფლნენ, იმიტომ, რომ არავის მათოფიქრდა ქვეითი რაზმების გაგზავნა, რომლებიც მანევრირება შეზღუდულ სამხედრო ტექნიკას დაიცავდა...

ყველაფერი, რაც მე ვთქვი, ასახულია ტალაივის დასკვნაში. რაც შეეხება იმათ, ვინც ჩემუელ ხედვას არ იზიარებს, რას იზამ, დიპლომატები დიპლომატიურები არიან. ტერი პაკალა ნამდვილი დიპლომატი იყო. შესაძლოა, სურდა, კარგი ურთიერთობა შეენარჩუნებინათ საქართველოს მთავრობასთან, რაც გასაგებია. მე არავის ვადებ ხელს, მაგრამ მწამს, რომ ჩვენი სამყაროში დიპლომატიას ზოგჯერ სრული უსუსურობის დასაფარავად იყენებენ. ჩემი აზრით, სწორედ მსგავსი ელემენტები იყო 2008 წლის მოვლენების მიმართ ზოგი საერთაშორისო დიპლომატის მიდგომაში. მაგრამ მე ვიძიებდი იმას, რაც ვთქვი თავიდანვე და რაც წერია კიდევ ტალაივის ანგარიშში: შეიძლება იყო პროვოკაციები, სისულელეების მეტი რა ხდება, მაგრამ გადაწყვეტილება, დაეობოდათ ცხინვალს, მიღებულ იქნა საქართველოს უმადლეს ეშელონებში და ეს გადაწყვეტილება იყო კატასტროფული და უკუზურბი.

პაკალასთან შეხვედრის შემდეგ ვფიქრობდი, ახლა რა ვქნა-მეთქი? ეს იყო უზარმაზარი დაპირისპირება დასავლეთს, რუსეთსა და საქართველოს შორის. გადაწყვიტე, წავსულიყავი და თავად მენახა ყველაფერი. ვადავრე, შეიძლება, ეს არ იყო საუკეთესო გადაწყვეტილება, რაც ოდესმე მიმიღია, მაგრამ მაშინ გონიერულად მეჩვენა. დილით ეუთოს მანქანაში მაჯექი და ცხინვალისკენ გავეშურე. გადასახვევამდე ისე მივედი, არც ოსები და არც რუსები არსად ჩანდნენ.

მერე დავიხანჯე რუსების არმია. რუსული ტანკები ცხინვალისკენ მიდიოდნენ. ტანკებს მივადექი და რუს ოფიცერს ვითხვი: "უკაცრავად, ცხინვალისკენ მივლივარ, შეიძლება გავიარო?" "შეიძლება, უკან გამოგვყვივით",- მითხრა და ასე, რუსების კოლონასთან ერთად შევედი ცხინვალში.

პირველი ნაცნობი სახე, რომელიც შემხვდა, ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენელი იყო. მკითხა, რაინა, გაგიყვლით? მგონი კომედიკო, ვუპასუხე ცხინვალისკენ მივდივარ და ვრანგებს დაეუკავშირდი. - ამ უკანასკნელს განსაკუთრებით გამოადგათ ჩემი მონაცემი, რადგან რუსებთან სწორედ ისინი აწარმოებდნენ მოლაპარაკებებს. გარდა ამისა, სწორედ ცხინვალში ვნახე, რა დაჯდა ეს ომი. იყო თუ არა სივრცე ცხინვალში წასვლა? შესაძლოა, მაგრამ საჭირო იყო. იყო თუ არა სახიფათო? მეშინოდა თუ არა? ძალიან.

მე არა ვარ რელიგიური ადამიანი, მაგრამ მახსოვს, ჯვრის მონასტერთან მანქანა გავანერე და ჩემი შეილების ფოტოებით

ხელში ვილოცე. ვიცოდი თუ არა, რომ ეს წერტილს დაუსვამდა ჩემს კარიერას ეუთოში? - ამის მიხედვითაა ძნელი არ იყო, რადგან უფლებამოსილებას აშკარად გადავაჭარბე...

როდესაც ცხინვალის დატოვება გადაწყვიტე, ბორის ჩინიევს შეგვაცნობინე. ეს კორტი გამოიყვეს, რომელიც ერთხანს უკან მომეგებოდა, შემდეგ კი ცხინვალისკენ გაბრუნდნენ. როცა ქართულ სოფლებს მივადექი, ორმა მანქანამ გამაჩერა. ათამდე იქნებოდნენ, აშკარად ოს მოხალისეთა რაზმი იყო, ქართული სოფლების გასაპარცვად იყვნენ გამოსული. მანქანიდან გადმომათრეს, მუხლებზე დამაყენეს და კვფაზე იარაღი მომადეს. ჩემი დამტკრეული რუსული ვედილობა, რამე გამეგებინებინა მათთვის, მეთქვა, რომ ჩინიევს ვიცნობდი, მაგრამ ამაოდ. საბოლოოდ, ისევ მანქანაში შემტენეს და მაიძულეს, კვლავ ცხინვალისკენ ამელო გეზი. სანამ ცხინვალამდე მივაღწევი, კიდევ ერთმა ჯგუფმა გამაჩერა. ისევ გადმომათრეს მანქანიდან, დამაჩოქეს და კვფაზე ლულა მომაბრუნეს. ჩემი მწირი ოსურით გავარკვიე, რომ მსჯელობდნენ, შეიძლებოდა თუ არა ჩემი მოკლა. საბოლოოდ გადაწყვიტეს, რომ - არა, ნახსენენ ჩემს მანქანაში და წავიდნენ. დავრჩი შუა გზაზე - მანქანის, პასპორტის, ტელეფონის გარეშე. ცხინვალისკენ გზას ფხვით დავადექი. სანამ ჩავადექი, ახლა რუსულ ტანკებს გადავაწვიე, ჯარისკაცები ვახშობდნენ. უეცრად სროლა ატყდა და შემდეგი საათ-ნახევარი ტანკის ქვეშ შემალულმა გავატარე. საბოლოოდ, მივადექი ცხინვალამდე. პირდაპირ ჩინიევთან შევედი, მკერდში თითი ვატაკე და ვუთხარი: "ბორის ჩინიევ, ეს ხალხი ვაჩერე. თუ ამას არ იზამ, პააგაში ამოყოფ თავს-მეთქი. იმ დღეს ორჯერ გადავურჩი სიკვდილს. რამდენიმე დღის შემდეგ, რუსული ესკორტი გამოიყვეს, რომელმაც იტოვებინა ჩემი თავი ქართველებს გადააბარა.

თქვენი ინტერვიუს წაკითხვის შემდეგ მკითხველები ორად გაიყოფიან: ნაწილი დაიჯერებს, რომ გულწრფელი ხართ და საქართველოს ბედი ნამდვილად გადარდებთ, ნაწილი კი უბრალოდ იტყვის, რომ თქვენ ხართ ადამიანი, რომელიც ომის "რუსულ ვერსიას" ავრცელებს...

- ვერ დაგეთანხმებით, რომ ეს რუსული ვერსიაა. ეს ვეროკავშირის დასკვნაა. ტალაივის ანგარიშშიც ამას ამბობს. რაც შეეხება რუსეთის ჯარისკაცებს, ეს სააკაშვილმა მიწოდა. მე არ ვამართლებ რუსეთის მოქმედებებს, უბრალოდ, მე ვხედავ მიზეზებს მათ უკან. არასდროს ვყოფილვარ ანტიქართველი ან პრორუსი. აქ უამრავი ძვირფასი მეგობარი მყავს და ჩემს გოგონასაც უმიზნოდ არ ჰქვია ჯორჯია. ვარ თუ არა ანტიომისტი? დიახ! განსაკუთრებით თუ იმ ბრიფინგს 2008 წლის ომს ეხება საქმე, რომელიც არ უნდა მომხდარიყო, რომელმაც ათასჯერ უფრო გაურთულა საქმე საქართველოს. თქვენ რა, გვინათ, რუსეთი უცვლელი იტყვის, თუ, შეგვეშალა, არ უნდა გვედარებინა ამათი დამოუკიდებლობა, აჰ, უკან წაიღეთო? გამოიცხადეთ. აუცილებელი იყო ასე მომხდარიყო? არა. ეს იყო სულელებური შეცდომა და ეს არ იყო საქართველოს, ქართველი ხალხის შეცდომა. ეს იყო სააკაშვილისა და მისი გუნდის შეცდომა.

დასასრულ, ვეროკავშირის სადამკვირვებლო მისიაში თქვენს დანიშნავს ვისაუბროთ, რომელსაც მენაშა აურზაური მოჰყვა და ყოფილი მთავრობის წევრების მხრიდან მამფრი კრიტიკის მიზეზი გახდა...

- როდესაც ეს პოზიცია გამოაცხადეს და ბრიტანეთმა წარმადგინა, დარწმუნებული ვიყავი, არ ამოყვანდნენ სწორედ ჩემი წარსულის გათვალისწინებით. და სიხარულისგან ცას ვეწვიე, როდესაც მისიის ხელმძღვანელის მოადგილე დამნიშნეს. ჩამოვედი და სწორედ ეს მედიანურზაური დამხვდა, აკრიტიკებდნენ საგარეო საქმეთა სამინისტროს, რომელსაც თითქოსდა თანხმობა არ უნდა მიეცა ჩემს დანიშნავს, მაშინ როცა ეს საკითხი ბრიუსელში წყდება, საქართველოს ჩაურევლად. სამწუხაროდ, ალბათ, სწორედ ამის შედეგია ის, რომ დღემდე საგარეო საქმეთა სამინისტრო უარს აცხადებს, დიპლომატიური აკრედიტაცია გასცეს ჩემს სახელზე და რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია: ბრიუსელშივე მითხრეს, რომ მაინცდამაინც არ გამოიყენილიყავი და მედიის ყურადღებას მოვრიდებოდი. ასეც მოვიქციე: ეს ინტერვიუ ერთადერთია, რაც ამ სამი წლის მანძილზე გავეცე. როცა აქ ჩამოვდოდი, ვფიქრობდი, სათანადოდ გამოიყენებდნენ, მე ბევრ ადამიანს ვიცნობ აფხაზეთსა და ოსეთში და შემოიძლია ვთქვა, მათი ნდობა წლების მანძილზე მიმპოვე, მაგრამ ამის ნაცვლად მითხრეს, რაინა, ნუ გამოიხდებოდა. რას იზამ!

საერთო კუთხე მიჰყავს შურნაღისტ ბიორბი ჯალალანია

მურთაზ ხურცილაძე: ამ დაფასებამ კველი დრო გამახსენა...

მარტვილის "მერანის" საშინაო არენა, მაყურებელთა დასწრების მხრივ, ეროვნულ ჩემპიონატში ყოველთვის გამოირჩეოდა. მოედნის საფარის უვარგისობის გამო გუნდი დაახლოებით ორი წელი საშინაო შეხვედრებს სამტრედიის ატარებდა.

რამდენიმე კვირის წინ სტადიონი გაიხსნა და მას ოფიციალურად მიენიჭა ლეგენდარული საბჭოთა ქართველი ფეხბურთელის მურთაზ ხურცილაძის სახელი.

სასიამოვნო პრეცედენტს საფუძველი რამდენიმე წლის წინ ჩაეყარა, როცა ქობულეთის საფეხბურთო სტადიონს, რვეზ ჩელვაბაძის საპატივცემულოდ, "ჩელე არენა" დაერქვა. ლეგენდების სიცოცხლეშივე დაფასების ტენდენცია ძალიან კარგი პრეცედენტია.

მარტვილის სტადიონის სახეიმო გახსნას ექვემდებარება სამუშაოები უძლოდა. პროექტი ფინანსთა, რეგონული განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის სამინისტროსა და "მერანის" პრეზიდენტის, ბიზნესმენ ფრიდონ ინჯიას ერთობლივი დაფინანსებით განხორციელდა.

"სამწუხაროდ, პირველი საშინაო მატჩი დავთმეთ, თუმცა არ შეგვცდები, თუ ვიტყვი, რომ საბოლოო ჯამში მაინც მოგებულები დავრჩით. ჩვენ "მოვიგეთ" ახალი, ფიფას სტანდარტების შესაბამისი ხელოვნურ-ფარიანი საფეხბურთო მოედანი, თავისი ინფრასტრუქტურით, რისთვისაც მინდა მადლობა გადავუხადო ყველა იმ ადამიანს, რომელმაც ამ საქმეში თავისი წვლილი შეიტანა.

აქვე სიამაყით მინდა აღვნიშნო - ამ სტადიონზე აიღება ფეხი და დიდი ფეხბურთისკენ გაიკვლია გზა მარტვილის სახელოვანმა შვილმა, "რკინის" შეუვალ მცველმა - ლევან ლომასმა მურთაზ ხურცილაძემ, რომელსაც ძნელად თუ გაცდებოდა მოწინააღმდეგე გუნდის თავდამსხმელი. ჩვენს კუთხეს მასზე დიდი ფეხბურთელი არ ჰყოლია. ამიტომაც მივიღეთ დროული და სწორი გადაწყვეტილება და სტადიონს მისი სახელი ვუწოდეთ.

მჯერა, ხურცილაძის სახელობის სტადიონზე მურთაზ ხურცილაძის დონის ფეხბურთელები აღიზრდებიან", - გვითხრა ფრიდონ ინჯიამ.

მისივე თქმით, ახლო მომავალში რაიონის ცენტრში გაიხსნება თანამედროვე სტილის კეთილმოწყობილი სასტუმრო, რომელსაც ამჟამად კონსტრუქციური სამუშაოები უტარდობა. ახლო მომავლისთვის კი მარტვილის მთავარ სპორტულ არენაზე დაგეგმილია ორმხრივი ტრიბუნების დამონტაჟება და გადახურვა.

ეს ყველაფერი კი იმისთვის კეთდება, რომ მდიდარი ტრადიციებით გამორჩეული მარტვილის რაიონი დირსეულად დახვდეს სტუმრებს.

ამ საკითხებზე შურნაღისტი თავად ვეტყვან ფეხბურთელს ბატონ მურთაზ ხურცილაძესაც ესაუბრა:

"სტადიონისთვის ჩემი სახელის მინიჭება სიამაყის გრძობით ამავეს. მადლობა ინიციატორთა ჯგუფს, რომელმაც ჩემი სახელი მშობლიურ ქალაქში უკვდავყო, განსაკუთრებით, "მერანის" პრეზიდენტ ფრიდონ ინჯიას.

მარტვილელების უზომო სიყვარულმა და დაფასებამ ჩემი მართლაც უდარდელი სიყმაწვილე გამახსენა. კვირაობით, როცა მარტვილის "სალხინო" საშინაო მატჩებს ატარებდა, ხალხი დიდიდან სადამომდე ფეხბურთით ცხოვრობდა. გასაოცარ სიბოლოს გამოსატყვევებლად არა მარტო ფეხბურთელების, არამედ ერთმანეთის მიმართაც. მართლაც რომ დაუვიწყარი და სანატრელი დრო იყო...

სამწუხაროდ, სტადიონის გახსნის მატჩზე დასწრება ვერ შევძელი, ფეხზე ოპერაცია გავიკეთე, თუმცა ახლო მომავალში აუცილებლად ვესტუმრები მარტვილს. სანამ პირში სული მიდგას, რითიც შემეძლება, დავეხმარები ჩემს რაიონს, ყოველთვის მემასხვრება ჩემი ოდაბადე და ჩემი ხალხი".

აქვე უნდა ვთქვათ კიდევ ერთი სიახლის შესახებ: მარტვილის მუნიციპალიტეტის საკრებულომ განიხილა საინიციატივო ჯგუფის (ბესიკ გვაზავა, ჯესი სურმავა, დაზმირ ვახანია) განცხადება, ვეტყვანი ფეხბურთელის, აწვარდაცვლილი დევიზ დარჯანის სახელობის ტურნირის ჩატარების შესახებ და დადებითი გადაწყვეტილება მიიღო. ტურნირი გაზაფხულზე ჩატარდება და ის ტრადიციული იქნება.

ვლადიმერ გუცაევი: ვხედავ და ეს არის ბიორბი ჯანტურია - უღავოდ!

საქართველოს ნაკრებში ბოლო დროს მოვლენებზე ვლადიმერ გუცაევი გვესაუბრება:

- საქართველოს ნაკრების ბოლო ორ მატჩზე ვიტყვი ერთს: ჩანდა დიდი მონდობა. არც ერთი ფეხბურთელი არ გაფრთხილებია თავს, იყო ცვლილებები ტაქტიკურ სქემაში და უნდა გითხრათ, რომ მომწონს ის ტაქტიკა, რასაც იყენებს კახა ცხადაძე. საქართველოს ნაკრების მწვერულს აქვს იმის საშუალება, რომ კონკურენტუნარიანი გუნდი ჩამოაყალიბოს. არ დაგვავიწყდეს - გერმანიის ნაკრების სახით ჩვენ ვეთამაშეთ უმაღლესი კლასის მეტოქეს.

- როგორ აფასებთ საქართველოს ნაკრების თამაშს შეტევაში?

- დღევანდელ პირობებში თამაშს მეტწილად იგებს შეტევა. გერმანიასთან ორჯერ დავარტყით მოწინააღმდეგის კარის მიმართულებით და ეს ვერ იქნება დამაკმაყოფილებელი შედეგი, თუმცა კიდევ ვიმეორებ - ჩვენ მეტოქედ მსოფლიოს ჩემპიონი გვევლიდა...

- ბევრი მიიჩნევს, რომ გუნდი შემტვე ფეხბურთის თამაშობს თუ არა, ამას მინდორზე მყოფ მოყვარულთა რაოდენობა განსაზღვრავს. არადა, გერმანიამ უფორვარდოდ მოგვიგო.

- გერმანია გამოკვეთილი ფორვარდის გარეშე გვეთამაშა. ასეთ დროს მინდორზე მთავარია არა შემტვე ფეხბურთელების რაოდენობა, არამედ ის, თუ როგორი სათამაშო კლასი აქვთ მათ. გერმანიის ნაკრებში ამ დროისთვის თავმოყრილი არიან უმაღლესი დონის შემსრულებლები - გიორცე,

იოზილი, მიულერი, როსი, რომლებიც ფლობენ ფეხბურთელისთვის აუცილებელ თვისებას - უნივერსალიზმს.

პირადად მე, საქართველოს ნაკრების შემტვე პოტენციალს იმედინად ვუყურებ, რადგან ჩვენს გუნდში არიან შემტვე სტილის მოთამაშეები, რომლებიც ჯერაც განავრცობენ ზრდას. ეს, განსაკუთრებით, ნახევარდაცვის სახე ითქმის.

- თავის დროზე, მილიონობით გულშემატივარმა თქვენ გამოკვეთილი ინდივიდუალიზმისთვისაც შეგიყვართ. ხედავთ თუ არა ამ ფორმაციის ნაკრებში ასეთ ინდივიდუალისტებს?

- ვხედავ და ეს არის გიორგი ჯანტურია - უღავოდ! გერმანიასთან თამაშშიც გვირგვინა, რომ მას კაცის მოტყუება შეუძლია.

საერთოდ, ინდივიდუალიზმის გარეშე ფეხბურთი არ არსებობს. ეს არის ის, რაც თამაშს "ხსნის", იგებს. ინდივიდუალურ თვისებებს ვხედავ ლევან მჭედლიძეშიც.

- მოდი, დაახსიანთ ამ ორ მატჩში საქართველოს ნაკრების განვითარებას - თორნიკე ოქრიაშვილის, სანდრო კობახიძისა და გიორგი ჯანტურიას თამაშს.

- გარემარბებმა, ისევე, როგორც მივლმა გუნდმა, ცდა და მონდობა არ დააკლეს. ერთი კია - როცა ამ პოზიციაზე თამაშობ, მეტი უნდა აიღო საკუთარ თავზე. სხვანაირად რომ ვთქვათ, მათ უნდა გვიჩვენონ მეტი სითამამე. ამას კარდა, მინდვრის ცენტრში გარემარბი კაცს რომ ატყუებს, ეს არ არის მთლად მიზანშეწონილი.

უმჯობესია, მან სიტუაცია მოწინააღმდეგის საჯარიმო მოედანში გაამწვავოს, რასაც უნდა მოჰყვეს მეტოქის კართან საგოლე მომენტის შექმნა.

- არის აზრი, რომ ბოლო ორ მატჩში საქართველოს ნაკრები უფრო მეტს ფიქრობდა შეტევაზე, ვიდრე თემურ ქეცბაიას დროს იყო. ეთანხმებით ამ მოსაზრებას?

- მალტასთან ეს ნამდვილად ჩანდა, გერმანიასთან - იგრძნობოდა. თუმცა სხვა საქმეა, რომ გერმანია უმაღლესი დონის გუნდია და ცხადია, არ მოგვცა ბევრი იერიშის განხორციელების საშუალება.

- დაბოლოს, როგორ ხედავთ საქართველოს ნაკრების მომავალს? - ოპტიმისტი ვარ. მე მჯერა ამ გუნდის!

გამოვიდა სერგეი კრემლიოვის ნიგნ "ლავრენტი ბერიძე - XX საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი"-ს თარგმანის მეოთხე ტომი, რითაც დასრულდა ოთხტომიანი გამოცემა

უკვე გამოვიდა I, II, III და IV ტომები სერგეი კრემლიოვის წიგნისა "ბერიძე - XX საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი" (რედაქტორი ალექსანდრე შენგელია). გამოცემა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" მხარდაჭერით. წიგნების შექმნა შეიძლება ზუგდიდში, რუსთაველის ქ. №68-ში, სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" ოფისში. ტელ. 599.209.624

სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" ხელშეწყობით, ქართულ ენაზე, გამოვიდა დიდი რუსი პუბლიცისტის, საქართველოში მე-19 საუკუნის თვალსაჩინო საზოგადოებრივი მოღვაწის ვასილ ველისკოს წიგნი "კავკასია", რომელიც ადრე სრულად დაიბეჭდა ჩვენს გაზეთში. წინასიტყვაობის ავტორები და შემდგენელები არიან როლანდ ჯალალანია და ნუგზარ გოგუა. თბილისში წიგნის რეალიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე, ბაქრაძის ქ. №6-ში (დიდუბე), ან, ყოველდღე, მეტრო "მარჯანიშვილის" ამოსასვლელში, გაზეთების გამყიდველ პაატასთან. ცნობისათვის დარეკეთ - 557.324.374.

ილორი
- იცი, ჩემი ძალი ლაპარაკობს.
- ვიცი, ჩემმა ძალიმა მითხრა.
* * *
- ეს ებრაელები რა უცნაური ხალხია - იბადებიან რუსეთში და მიემგზავრებიან სამშობლოში...
* * *
- ჩემი ძალი ეხოლან რომ ბრუნდება, ზარს რეკავს. შენი რეკავს?
- არა, ჩემსას თავისი გასაღები აქვს.
* * *
- ბიჭუნა, რატომ თამაშობ ასანთით?
- არ ვთამაშობ, უბრალოდ, სივარტის ვუკიდებ.
* * *
- შენმა ქმარმა თუ იცის, რომ დაღატოპი?
- ჩემმა არა. შენმა - იცის.
* * *
- შეილო, ნუ უსმენ მუსიკებს ასე ხმამაღლა, თორემ დაყრუვდები.
- გამაძლობთ დედიკო, მე უკვე ვისადიდებ!

სახალხო მკურნალთა მოუპოო ოფისი
კიდეზ მძლავრი ნაყოფიერი
ფარმაცეპედიკის, რეპროდუქციის და ჰორმონალური პრობლემების მკურნალობა
სახალხო მკურნალთა სასახლეში
დოქტორი ბაბინძის მიერ შექმნილი პრეპარატი არჩენს ავთვისებიან სიმსივნურ დაავადებებს, კუჭ-ნაწლავის გაუფალობას, კოლიტს, ფისტულას, პროსტატიტს, ბუასილს, ნერვის ანთეზას, ნევროზს, ფსიქიკურად დაავადებულებს, კურნავს გაფანტული სკლეროზის და შიდსს, შეუღლის ცერებრალურ დამბლას, ყურებიდან ჩირქდენას, ბოტულიზმს, ტუბერკულოზს, ცეროზს I და II სტადიებში, C-ჰეპატიტს, ნაღვლის ბუშტის დაავადებებს, ანთებით პროცესებს, სახსრების დაავადებებს, აფარებს იმუნიტეტს, და სხვა მრავალ დაავადებას.
მკურნალის კოორდინატები: თბილისი, სოფელი შალაში, ბაბინძის ბიჭვინთი (დოქტორი). ტელ: 893-22-66-51
თბილისი, აჭყურის ქუჩა №70 (მეტრო "ისანთან"), ყოველდღე - შაბათ-კვირის გარდა, 10-დან 16 საათამდე.
მასთან სიცოცხლეზე ხელჩაქმნულები მიდიან და ჯანმრთელები ბრუნდებიან